LIBER
PSALMORVM
Cum Tenôribus ad re-
ctè proferên-
dum aptîs-
simis.

*

Accêsit Index Alphabêticus, quò sînguli
Psalmi lectôri se facilius ôfferant.

Εκ πόνου ὁ βίος.

LVGDVNI,
Apud Mathiam Bonhômme.
M. D. XLV.

Hic libêll⁹ ac psaltêriū, typis excûsum est, desydêrio illustrîssimi adolescêntis D. Cároli Ducis Angolismênsis, têrtij filiôrū Christinianîs. Regis Fracisci hoc nômine primi. Cui nō satis uisum est ut dîsceret lĕgere, sed simul aptè lĕgere aptéq; pronūciâre quę lĕgeret, quādôquidē res uitiôsa, indecôra, ac ꝓbrôsa est, ī omni lingua, prę́sertim nō bârbara cuiúsmodi latina est, lĕgere & pêrperā pronunciâre. Et optat ut posthac suo exêmplo doceântur pŭeri ab ineûnte ætâte, hunc in modū in ludis literârijs pronūciâre, & sûbinde nō sint usqueădeo bârbari tum in hoc regno tū ălijs plerîsq; in locis tā uiri quàm muliĕres ac pâruuli. Et hoc cŭiq; erit haud mediôcri honôri, habêre fîlium regis tam strênuæ îndolis pro archĕtypo. Et non est ab re mirândū à mille & supra, huic rei nō fuîsse consûltū, cū hoc paruo negôcio fĭeri posit. Verū deo laus & gratiârū âctio, qui plerîsq; in locis suas grâtias reuêlat & benedictiônes. Ad id ĭgitur prôpte exequêndū, operę prĕciū est duos ăpices notâre, qui adijciûntur uocâlib⁹ dictiônū super duas syllabas excrescêntiū. Vnus apex ut ângulus acûtus in imo est, & est pro tenôre uocâ

lis breuis, fitq; hoc pacto ˇ. Alter fit ex oppôsito ut ângulus acûtus supêrne sic ^, & est ꝑ tenôre uocâlis longæ, licet nônûlli utântur hoc ăpice pro accêntu circũflêxo. Verũ hîc dûntaxat pônitur ad designâdã uocalem longam utcûnq; longa sit. Et par est tenêri sýllabã super quam cõspiciêtur apex siue breuis, siue longa sit, & iure longa posset plûsculum tenêri, uerũ super hoc nõ est laborândũ. Hac quoq; de causa hic apex ˇ tenor uocâlis breuis dîcitur, & hic ^ tenor uocâlis longæ. Et sunt quinq; uocâles a.e.i.o.u. sup quas ponûntur itẽrdũ breuis apex, itẽrdũ alter. Diphthôngi sunt ĕtiã quinq; æ.œ.au.eu.ẜ. & sunt semper longæ. æ & œ sonãt ut e, & ẜ sonat ut i. & ę pônitur pro æ & œ, quaprôpter semper est lõgũ. Et quando docebûntur pâruuli, post omnes lĭteras adsuêto more nũcupâtas, nominabûnt eis hi duo ăpices fini adiêcti. unꝰ tenor breuis, & alter tenor lõgus. Quaprôpter probę cõsûltũ uidêbit, ut posthac libêlli sic signêntur ꝑ neŏphytis diatribârũ, ꝑsaltĕria, orâtia, imò uniuêrsa sacra scriptûra, quò, cuiuscûnq; cõditiõis sint, ꝑficiãt oẽs. Et hoc sat, abûndeq; fŭerit ꝑ pręsênt intrŏductiûncula, nũc aũt bene ꝑpĭcio deo, auspicabimur.

INDEX PSALTERII
Dauid, iuxta psalmorum numerum.

FINIS.

LIBER
PSALMORVM

Cum Tenôribus ad re-
ctè proferên-
dum aptîs-
simis.

*

Accêsit Index Alphabêticus, quò sînguli
Psalmi lectôri se facilius ôfferant.

Εκ πόνου ὁ βίος.

LVGDVNI,
Apud Măthiam Bonhômme.
M. D. XLV.

CE present liuret & psaultier, est imprime par le desir de tresnoble adolescent Monseigneur Charles duc de Angolesme, tiers filz du Roy treschrestiẽ, Frãcoys premier de ce nom. Lequel na point seullement voulu apprẽdre a lire, mais ensemble a bien lire & bien pronuncer ce que il list. Car cest chose vicieuse, laide, & deshonneste en toute langue principalement nõ barbare, comme la latine, de lire, et non bien prõũcer. Et desire que a son exemple doresnauant on apprenne les enfans des leur enfance a ainsy proñũcer aux escolles, & que on ne soit point si barbare en ce royaulme, & plusieurs autres lieux tant hommes que femmes, que enfans, a bien pronuncer en parlant ou en lisant latin. Et ce sera a grant honneur a vng chascun auoir vng filz de roy de si noble adolescence pour son exemple. Et est de merueilles non sans cause que depuis mille ans & plus, on ny a pourueu, attendu que ce peult faire en petit de chose. Mais dieu soit loue et regratie que en plusieurs lieux en ce tẽps reuele ses graces & benedictions. Pour se doncques facillement faire, fault noter deux marques, qui se mettent sur les voyelles des motz qui ont plus de deux syllabes, Lune marque cõme vng angle agu par bas, est pour laccẽt de la voyelle briefue, faicte ainsy ˅ et lautre faicte a loppositte comme vng angle

agu par hault, ainsy ^, est pour laccent de la voyelle longue, Iacoit que aucuns en vsent pour accent circunflex, Mais icy se mect seullement pour mõstrer la voyelle longue, quelque sorte que soit longue. Et fault tenir la syllabe ou on verra la marque soit briefue ou lõgue, et par raison la lõgue se pourroit tenir plus lõguemẽt, mais de ce ne doit moult challoir. Pource ceste marque ou signe ᵛ sapelle teneur brief, et ceste ^ teneur long. Et sont cĩq voyelles, a, e, i, o, u, sur lesquelles se mettent aulcunefoys lune, aulcunefoys laultre. Diphthongues sont aussy cinq, æ, œ, au, eu, ꝗ, et sont tousiours longues. æ, œ, sonnẽt e. et ꝗ, sonne i. et e, se met pour æ, et œ. par quoy est tousiours long. Et quant on apprendra les enfans, apres toutes les lettres nommees a la facon acoustumee on leur nommera ces deux marques mises a la fin, lune teneur brief, lautre teneur long. Et des motz latins de deux syllabes, se tient tousiours la premiere, si faict celuy dune syllabe. Par quoy sera bon doresnauant ainsy marquer les liures pour les enfans descolle, psaultiers, heures, voire toute la saincte escripture, pour proffiter a tous, de quelque condition q̃ soyent. Et ce suffist pour lintroduction presente, et a layde de dieu commencerons presentement.

✠ A a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ s t v u x y z &ꝰ - ᵛ ^.

Orâtio dǒmini.

PAter noſter qui es in cælis ſanctificê-tur nomen tuum. Aduěniat regnum tuum. Fiat uolûntas tua: ſicut in cælo & in terra. Panem noſtrum quotidiânũ da nobis hǒdie. Et dimîtte nobis dêbita noſtra: ſicut & nos dimîttimus debitôribus noſtris. Et ne nos indûcas in tẽtatiônem. Sed lîbera nos à malo. Ámen.

Salutâtio angělica.

AVe María grâtia plena dǒminus te cũ, benedîcta tu in muliěribus. Et benedîctꝰ fructꝰ uẽtris tui IESVS. Amẽ.

Duôdecim artǐculi fǐdei.

CRedo in deum patrem omnipotêntem, creatôrem cæli & terræ. Et in IESVM Chriſtum fîlium eius ûnicum dǒminum noſtrũ. Qui cõcêptus eſt de ſpîritu ſancto, natus ex María uírgine. Paſſus ſub Pôntio Pilâto, crucifîxus mórtuus & ſepûltus. Deſcêndit ad infêrna. Têrtia die reſurrêxit à mórtuis. Aſcêndit ad cælos, ſedet ad dêxteram dei patris omnipotêntis. Inde uẽtûrꝰ eſt iudicâre uiuos & mórtuos.

CRedo in ſpîritum ſanctum. Sãctam ecclêſiam cathŏlicam, ſanctôrũ cõmuniônem. Remiſsiônem peccatôrum. Carnis reſurrectiõnẽ,& uitã ęternã. Amẽ.

Benedîctio menſæ.

BEnedîcite. Dŏminus. Nos & ea quę ſumus ſumptûri, benedîcat dêxtera Chriſti, in nŏmine patris, & fîlij, & ſpîritus ſancti. Amen.

Grâtiæ poſt menſam.

AGimus tibi grâtias rex omnĭpotẽs deus pro uniuêrſis benefĭcijs tuis, qui uiuis & regnas deus per ŏmnia sêcula ſæculôrum. Amê. Benedicâmus dŏmino. Deo grâtias. Anımæ ŏmnium fidêliũ defunctôrum per miſericôrdıã dei, ſine fine requiêſcant in pace. Amẽ. Et nos uiuâmus & requieſcâmus in pace. Amẽ. Benedîcite: Dŏminus: Deus det nobis ſuam pacem & poſt mortem uitam ætêrnam. Amen. Et beâta uîſcera Marîæ uîrginis, quę portauêrunt ætêrni patris fîlium. Amen.

Ad miſſam.

MIſereâtur ueſtri omnĭpotens deus, & dimîttat uobis ŏmnia peccâta ueſtra, perdûcat uos IESVS Chriſtus fîlius dei ad uitam ætêrnam. Amen.

COnfíteor deo omnipoténti & beátę Maríæ uírgini, & ómnibus sanctis eius,& uobis pater quia ego miser peccâtor peccâui nimis cõtra legem dei mei,cogitândo,loquêndo,operândo, & in cũctis ãlijs uítijs meis malis.Mea culpa, Mea culpa,Mea mâxima culpa. ideo dêprecor te beatíssima uirgo Maria,& uos omnes sancti & sanctæ dei,ut orêtis pro me peccatôre apud dõminum deum nostrum omnipotêntem ut ipse misereâtur mei. Amen.

AVe salus mundi, uerbum patris, hôstia sacra,uera,uiua caro,dẽitas întegra, uerus homo, Corpus dõmini nostri IESV Christi,qui me formâsti,tu miserêre mei. Amen.

IN manus tuas Dõmine cómmẽndo spíritum meũ:redemísti me dõmine deus ueritâtis.

DO'minus pars hæreditatis meæ & cãlicis meis,tu es qui restítues hæreditâtem meam mihi.

Cânticum Maríæ.

MAgníficat ãnima mea dõminum. Et exultâuit spíritus meus: in deo salutâri meo.

Quia respêxit humilitâtẽ ancíllæ suæ,ec-

ce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiônes.
Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.
Et misericôrdia eius à progěnie in progěnies, timêntibus eum.
Fecit potêntiã in brâchio suo, dispêrsit su pêrbos mente cordis sui.
Depǒsuit potêntes de sede, & exaltâuit hũmiles.
Esuriêntes implêuit bonis, & dîuites dimîsit inânes.
Suscêpit îsrael pǔerũ suum, recordâtus misericôrdiæ suæ.
Sicut locûtus est ad patres nostros, âbrahã & sêmini eius in sêcula.
Glôria patri & fîlio & spirǐtui sancto.
Sicut erat in princǐpio, & nunc, & semper & in sêcula seculôrum. Amen.

Cânticum Simeônis.

NVnc dimîttis seruũ tuum dǒmine, secûndũ uerbum tuum in pace.
Quia uidêrunt ǒculi mei salutâre tuum.
Quod parâsti, ante fâciem ômnium populôrum.
Lumẽ ad reuelatiônẽ gêntiũ, & glôriã plebis tuæ îsrael. Glôria patri. Sicut erat.

EGo ſum dŏminus deus tuus. Non habêbis deos aliênos corã me. Nõ făcies tibi ſcûlptile, neq; omnem ſimilitûdinem eôrum quæ in cælo ſurſum, & quæ in terra dĕorſum, nec eôrum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorâbis neq; coles ea, ſed dîliges dŏminum deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ănima tua, & ex tota fortitûdine tua. Dŏminum deum tuum adorâbis & illi ſoli sêruies.

Nõ adsûmes nomẽ dŏmini dei tui in uanũ.

Memênto ut diem sâbbati ſanctĭfices.

Honôra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longæuus ſuper terram.

Non occîdes.

Non mœchâberis.

Non furtum făcies.

Non loquêris cõtra prôximũ tuum falſum teſtimônium, ſed dîliges prôximum tuum ſicut teîpſum.

Non cõcupîſces domum prôximi tui, nec deſiderâbis uxôrem eius.

Non ſeruum, non ancîllam, non boué, nõ ăſinum, nec ŏmnia quæ illîus ſunt.

Sequitur Pſaltêrium Dauid.

Liber Pſalmorum.

Pſalmus I.

BEâtus uir qui nõ ăbiit
in cõsĭlio impiôrum,
& in uia peccatôrum
non ſtetit:& in căthe-
dra peſtilêntiæ non ſe
dit.
Sed ĭ lege dŏmini uo
lŭntas eius: & in lege eius meditâbitur die
ac nocte.
Et erit tanquam lignum quod plantâtum
eſt ſecus decûrſus aquârum: quod fructum
ſuum dabit in têmpore ſuo.
Et fŏlium eius non dêfluet: & ômnia quæ-
cûnque făciet, proſperabûntur.
Non ſic ĭmpii,non ſic: ſed tanquam puluis
quem prŏiicit uentus à facie terræ.
Ideo non reſûrgent ĭmpii in iudĭcio:neque
peccatôres in consĭlio iuſtôrum.
Quŏniam nouit dŏminus uiam iuſtôrũ:
& iter impiôrum perĭbit.

Pſalmus Dauid II.

QVare fremuêrunt gentes: & pŏpuli
meditâti ſunt inânia?
Aſtitêrũt reges terrę,& prĭncipes

conuenêrunt in unum aduêrſus dŏminũ & aduêrſus Chriſtum eius.
Dirumpâmus uîncula eôrum:& proijciâmus à nobis iugum ipsôrum.
Qui hăbitat in cęlis irridêbit eos:& dŏminus ſubſannâbit eos.
Tunc loquêtur ad eos in ira ſua: & furôre ſuo conturbâbit eos.
Ego autē cōſtitûtus ſum rex ab eo ſup Sion montē ſanctũ eius:prêdicās præcêptũ eius.
Dŏminus dixit ad me, fîlius meus es tu: ego hŏdie gĕnui te.
Pôſtula à me,& dabo tibi gētes hęreditâtę tuam:& poſſeſsiônē tuam têrminos terræ.
Reges eos in uirga fêrrea:& tāquam uas fĭguli confrînges eos.
Et nunc reges intellîgite:erudîmini qui iudicâtis terram.
Seruîte dŏmino in timôre: & exultâte ei cum tremôre.
Apprehêndite diſciplînā, nêquādo iraſcâtur dŏminus:& pereâtis de uia iuſta.
Cum exârſerit in breui ira eius: beâti omnes qui confîdunt in eo.

Pſalmus Dauid III.

DOmine qd multiplicâti ſũt q tribulât me? multi insûrgũt aduêrſũ me.

Multi dicunt ănimæ meæ : nõ est salus ipsi in deo eius.
Tu autem dŏmine suscêptor meus es: glôria mea,& exâltans caput meúm.
Voce mea ad dŏminum clamâui:& exaudîuit me de monte sancto suo.
Ego dormîui,& soporâtus sum,& exurrêxi: quia dŏminus suscêpit me.
Nõ timêbo mîllia pŏpuli circũdântis me: exûrge dómine, saluum me fac deus meus.
Quŏniã tu percussîsti omnes aduersântes mihi sine causa: dẽtes peccatôrũ cõtriuîsti.
Dŏmini est salus : & super pŏpulum tuum benedîctio tua.

Psalmus Dauid IIII.

CVm inuocârem exaudîuit me deus iustĭtiæ meæ: in tribulatiône dilatâsti mihi.
Miserêre mei: & exaûdi oratiônẽ meam.
Fîlij hŏminũ,ûsquequo graui corde? ut qd dilĭgitis uanitatẽ,& quêritis mendâcium?
Et scitôte quŏniã mirificâuit dŏminus sanctum suum: dŏminus exaûdiet me cùm clamâuero ad eum.
Irascĭmini,& nolîte peccâre: quę dîcitis in côrdibus uestris,& in cubîlibus uestris cõpungĭmini.

Sacrificâte sacrifícium iustítiæ, & sperâte in dǒmino: multi dicunt, quis ostêndit nobis bona?
Signâtum est super nos lumen uultús tui dǒmine: dedîsti lætítiam in corde meo.
A fructu frumênti, uini, & ǒlei sui: multiplicâti sunt.
In pace in idîpsum: dôrmiã & requiêscam.
Quǒniam tu dǒmine singulâriter in spe: constituîsti me.

Psalmus Dauid V.

VErba mea aûribus pêrcipe dǒmine: intêllige clamôrem meum.
Intênde uoci oratiônis meæ: rex meus & deus meus.
Quǒniã ad te orâbo dǒmine: mane exaû dies uocem meam.
Mane astâbo tibi & uidêbo: quǒniam non deus uolens iniquitâtem tu es.
Neque habitâbit iuxta te malîgnus: neque permanêbunt iniûsti ante ǒculos tuos.
Odîsti omnes qui operântur iniquitâtem: perdes omnes qui loquûntur mendâcium.
Virum sânguinum & dolôsum abominâbitur dǒminus: ego autem in multitûdine misericôrdiæ tuæ.
Introîbo in domũ tuam: adorâbo ad tem-

plum sanctum tuum in timôre tuo.
Dŏmine deduc me in iustĭtia tua: propter inimîcos meos dirige in cōspêctu tuo uiam meam.
Quŏniam non est in ore eôrū uerităs: cor eôrum uanum est.
Sepûlchrum patens est guttur eôrum: linguis suis dolôse agêbāt, iudica illos deus.
Dêcidant à cogitatiônibus suis, secûndum multitûdinem impietâtum eôrū expêlle eos: quŏniam irritauêrunt te dŏmine.
Et lætêntur omnes qui sperāt in te: in ætêrnum exultâbunt & habitâbis in eis.
Et gloriabûntur in te omnes qui dîligunt nomē tuum: quŏniam tu benedîces iusto.
Dŏmine ut scuto bonæ uoluntâtis tuæ: coronâsti nos.

Psalmus David VI.

DOmine ne in furôre tuo ârguas me neq; in ira tua corrĭpias me.
Miserêre mei dŏmine, quŏniam infîrmus sum: sana me dŏmine, quŏniam cōturbâta sunt ossa mea.
Et ănima mea turbâta est ualde: sed tu dŏmine ûsquequo?
Conuêrtere dŏmine, & êripe ănimā meā: saluū me fac propter misericôrdiā tuam.

Quǒniam non est in morte qui memor sit tui: in infěrno autē quis confitěbitur tibi?
Laborâui in gěmitu meo, lauâbo per singulas noctes lectū meum: lâchrymis meis stratum meum rigâbo.
Turbâtus est à furôre ǒculus meus: inueterâui inter omnes inimîcos meos.
Discêdite à me oēs qui operâmini iniqtâtē: quǒniā exaudîuit dǒmin⁹ uocē fletus mei.
Exaudîuit dǒminus deprecatiônem meā: dǒminus oratiônem meam suscêpit.
Erubêscant, & conturbêntur uehementer omnes inimîci mei: conuertântur & erubêscant ualde uelôciter.

Psalmus Dauid . *VII.*

DOmine deus meus in te sperâui: saluum me fac ex ômnib⁹ persequênti bus me, & lìbera me.
Nêquando rǎpiat ut leo ǎnimā meā: dum non est qui rědimat, neq; qui saluū fǎciat.
Dǒmine deus meus si feci istud: si est inîquitas in mǎnibus meis.
Si rêddidi retribuēntibus mihi mala: dêcidam měrito ab inimîcis meis inânis.
Persequâtur inimîcus ǎnimam meam, & comprehêndat & concûlcet in terra uitam meā: & glôriā meā in pûluerē dedûcat.

Exûrge dǒmine in ira tua: & exaltâre in fînibus inimicôrum meôrum.
Et exûrge dǒmine deus meus in præcêpto quod mãdâsti: & synagôga populôrum circûndabit te.
Et propter hanc in altum regrĕdere: dǒminus iûdicat pǒpulos.
Iûdica me dǒmine secûndũ iustǐtiã meam: & secûndum innocêntiã meã super me.
Consumêtur nequǐtia peccatôrum, & dîriges iustum: scrutans corda & renes deus.
Iustum adiutôrium meum à dǒmino: qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus, fortis, & pǎtiens: nunquid irâscitur per sîngulos dǐes?
Nisi conuêrsi fuerîtis glǎdium suũ uibrâbit: arcum suum tetêndit & parâuit illum.
Et in eo parâuit uasa mortis: sagîttas suas ardêntibus effêcit.
Ecce partǔriit iniustǐtiam, concêpit dolôrem: & pĕperit iniquitâtem.
Lacum apĕruit & effôdit eum: & încidit in fǒueam quam fecit.
Conuertêtur dolor eius in caput eius: & in uêrticem ipsîus inîquitas eius descêndet.
Confitêbor dǒmino secûndũ iustǐtiã eius: & psallam nômini dǒmini altîssimi.

Psalmus David VIII.

DOmine dŏminus noster: quàm admirâbile est nomē tuum in uniuêrsa terra?
Quŏniā eleuâta est magnificêntia tua: super cælos.
Ex ore infântium & lactêntium perfecîsti laudem propter inimîcos tuos: ut dêstruas inimîcum & ultôrem.
Quŏniā uidêbo cęlos tuos, ŏpera digitôrū tuŏrum: lunam, & stellas quæ tu fundâsti.
Quid est homo, quòd memor es eius? aut fîlius hŏminis, quŏniam uîsitas eum?
Minuîsti eum paulŏminus ab ângelis, glôria & honôre coronâsti eum: & constituîsti eum super ŏpera mănuum tuârum.
Omnia subiecîsti sub pĕdibus eius, oues & boues uniuêrsas: însuper & pĕcora campi.
Vŏlucres cæli, & pisces maris: qui perâmbulant sêmitas maris.
Dŏmine dŏminus noster: quàm admirâbile est nomen tuum in uniuêrsa terra?

Psalmus David IX.

COnfitêbor tibi dŏmine in toto corde meo: narrâbo ômnia mirabîlia tua.
Lętâbor & exultâbo in te: psallam nŏmini

tuo altíssime.
In cõuertêndo inimícũ meum retrôrsum: infirmabûntur, & perîbunt à facie tua.
Quŏniam fecîsti iudĭcium meum & causam meam: sedîsti super thronum qui iûdicas iustĭtiam.
Increpâsti gentes, & pĕriit împius: nomen eôrum delêsti in ætêrnũ & in sêculũ sêculi.
Inimîci defecêrunt phrămeæ in finem: & ciuitâtes eôrum destruxîsti.
Pĕriit memŏria eôrum cum sŏnitu: & dŏminus in ætêrnum pêrmanet.
Parâuit in iudĭcio thronũ suum, & ipse iudicâbit orbem terræ in æquitâte: iudicâbit pŏpulos in iustĭtia.
Et factus est dŏminus refŭgium paûperi: adiûtor in oportunitâtib⁹ in tribulatiône.
Et sperent in te qui nouêrunt nomen tuum: quŏniam non dereliquîsti quærêntes te dŏmine.
Psâllite dŏmino qui hăbitat in Sion: annũciăte inter gentes stŭdia eius.
Quŏniã requîrens sânguinẽ eôrum recordâtus est: non est oblîtus clamôrẽ paûperũ.
Miserêre mei dŏmine: uide humilitâtem meam de inimîcis meis.
Qui exâltas me de portis mortis: ut annûn

ciẽ oẽs laudatiônes tuas in portis filię Sion.
Exultâbo in salutâri tuo: infîxæ sunt gentes in intĕritu quem fecêrunt.
In lăqueo isto quem abscondêrunt: comprehênsus est pes eôrum.
Cognoscêtur dŏminus iudĭcia făciens: in ópĕribus mănuum suârum comprehênsus est peccâtor.
Conuertântur peccatôres in infêrnum: omnes gentes quæ obliuiscûntur deum.
Quŏniã non in finẽ oblîuio erit pâuperis: patiĕntia paûperum non perîbit in finẽ.
Exûrge dŏmine nõ confortêtur homo: iudicêntur gentes in conspêctu tuo.
Constĭtue dŏmine legislatôrem super eos: sciant gentes quŏniam hŏmines sunt.
Vt quid dŏmine recessisti lõge dêspicis: in oportunitâtibus in tribulatiône?
Dum supêrbit împius, incênditur pauper: cõprehẽdûntur in cõsîliis quibus cŏgitãt:
Quŏniam laudâtur peccâtor in desidĕriis ănimæ suæ: & inîquus benedîcitur.
Exacerbâuit dŏminum peccâtor: secûndũ multitûdinem iræ suæ non quæret.
Non est deus in conspêctu eius: inquinâtæ sunt uiæ illius in omni têmpore.
Auferûntur iudicia tua à făcie eius: ômniũ

inimicôrum suôrum dominâbitur.
Dixit enim in corde suo: nõ mouěbor à generatiône in generatiônem sine malo.
Cui⁹ maledictiône os plenũ est,& amaritũdine,& dolo: sub lingua ei⁹ labor & dolor.
Sedet in insǐdiis cum diuîtibus: in occûltis ut interfǐciat innocêntem.
Oculi eius in paûperem respǐciunt: insidiâtur in abscôndito quasi leo in spelûnca sua.
Insidiâtur ut rǎpiat paûperem: rǎpere paûperem dum âttrahit eum.
In lǎqueo suo humiliâbit eum: inclinâbit se,& cadet cũ dominâtus fǔerit paûperũ.
Dixit enim in corde suo, oblîtus est deus: auêrtit fǎciem suam ne uǐdeat in finem.
Exûrge dǒmine deus, exaltêtur man⁹ tua: ne obliuiscâris paûperum.
Propter quid irritâuit împius deum? dixit enim in corde suo, non requîret.
Vides quǒniam tu labôrem & dolôrẽ consîderas: ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelîctus est pauper: orphâno tu eris adiûtor.
Côntere brâchium peccâtoris & malîgni: quærêtur peccâtũ illîus, & nõ inueniêtur.
Dǒminus regnâbit in ætêrnum & in sêculum sêculi: perîbitis gentes de terra illîus.

Desydêrium paûperũ exaudîuit dǒminus: ꝑparatiônẽ cordis eôrũ audîuit auris tua.
Iudicâre pupîllo & hǔmili: ut nõ appǒnat ultra magnificâre se homo super terram.

Psalmus David X.

IN dǒmino cõfîdo: quômodo dîcitis ǎnimæ meæ, transmîgra in montem sicut passer?
Quǒniam ecce peccatǒres intendêrunt arcũ: parauêrũt sagîttas suas in phǎretra, ut sagîttent in obscûro rectos corde.
Quǒniam quæ perfecîsti destruxêrunt: iustus autem quid fecit?
Dǒminus in templo sancto tuo: dǒminus in cælo sedes eius.
Oculi eius in paûperẽ respîciunt: pâlpebræ eius intêrrogant fîlios hǒminum.
Dǒminus intêrrogat iustũ & împium: qui autẽ dîligit iniquitâtem, odit ǎnimã suam.
Pluet sup peccâtores lǎqueos: ignis, & sulphur, & spîritus ꝓcellârũ, pars cǎlicis eorũ.
Quǒniam iustus dǒminus, & iustîtias dilêxit: æquitâtem uidit uultus eius.

Psalmus David XI.

SAluum me fac dǒmine, quǒniam defêcit sanctus: quǒniam diminûtæ sunt ueritâtes à fîliis hǒminum.

Vana locûti sunt unusquîsq;ad prôximum
suũ:lăbia dolôsa ĩ corde & corde locûti sũt.
Dispêrdat dŏminus uniuêrsa lăbia dolôsa:
linguam magnĭloquam.
Qui dixêrunt, linguam nostram magnifi
căbĭmus:lăbia nostra à nobis sunt, quis nõ
ster dŏminus est?
Propter misĕriam ĭnopum,& gĕmitũ paû
perum:nunc exûrgam, dicit dŏminus.
Ponam in salutâri:fiduciălĭter agam in eo.
Elŏquia dŏmini, elŏquia casta: argêntum
igne examinâtum,probâtum terrę,purgâ
tum sêptuplum.
Tu dŏmine seruâbis nos: & custôdies nos à
generatiône hac in ætêrnum.
In circŭitu ĭmpii âmbŭlant:secûndum al-
titûdinẽ tuã multiplicâsti fĭlios hŏminũ.

Psalmus Dauid XII.

VSquequo dŏmine obliuiscêris me in finẽ? usquequo auêrtis făciem tuam à me?
Quâmdiu ponam consĭlia in ănima mea: dolôrem in corde meo per diem?
Vsquequo exaltâbitur inimîcus meus super me?rêspice, & exaûdi me dŏmine deus meus.
Illûmina ôculos meos ne unquam obdôr-

miam in morte: nêquando dicat inimîcus meus, præuălui aduĕrsus eum
Qui trĭbulant me, exultâbũt si motus fŭero: ego autẽ in misericôrdia tua sperâui.
Exultâbit cor meum in salutâri tuo: cantâbo dŏmino qui bona trĭbuit mihi, & psallam nômini dŏmini altîssimi.

Psalmus David XIII.

DIxit însipiens in corde suo: non est deus.
Corrûpti sunt, & abominâbiles facti sunt in stŭdijs suis: non est qui făciat bonum, nõ est usq; ad unum.
Dŏminus de cælo prospêxit super filios hŏminum: ut uĭdeat si est intêlligens aut requîrens deum.
Omnes declinauêrunt, simul inûtiles facti sunt: non est qui făciat bonũ, non est usque ad unum.
Sepûlchrum patens est guttur eôrum, linguis suis dolôse agêbãt: uenênum âspidum sub lăbijs eôrum.
Quorum os maledictiône & amaritûdine plenum est: uelôces pedes eôrum ad effundêndum sânguinem.
Contrîtio & infelîcitas in uijs eôrum, & uiam pacis non cognouêrũt: nõ est timor

dei ante ŏculos eôrum.
Nonne cognôſcent omnes qui operântur iniquitâtem: qui dêuorant plebem meam ſicut eſcam panis?
Dŏminum non inuocauêrũt: illic trepidauêrunt timôre ubi non erat timor.
Quŏniam dŏminus in generatiône iuſta eſt, consĭlium ĭnopis confudîſtis: quŏniam dŏminus ſpes eius eſt.
Quis dabit ex Sion ſalutâre îſrael? cum auêrterit dŏminus captiuitâtem plębis ſuę: exultâbit Iacob & lætâbitur îſrael.

Pſalmus Dauid XIIII.

DOmine quis habitâbit in tabernâculo tuo? aut quis requiêſcet in mõte ancto tuo?
Qui ingrĕditur ſine măcula, & operâtur iuſtĭtiam.
Qui lŏquitur ueritâtem in corde ſuo: qui non egit dolum in lingua ſua.
Non fecit prôximo ſuo malum: & opprôbriũ nõ accêpit aduêrſus prôximos ſuos.
Ad nĭhilũ dedûctus eſt in cõſpêctu eius malĭgnus: timêntes autẽ dŏminũ glorĭficat.
Qui iurat prôximo ſuo & nõ dêcipit, qui pecuniam ſuam non dedit ad usûrã: & mûnera ſuper innocêntem non accêpit.

Qui facit hęc: nō mouêbitur in ætêrnum.

Psalmus David XV.

CONsêrua me dŏmine, quŏniam ſperâui in te: dixi dŏmino, deus meus es tu, quŏniam bonôrum meôrum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra eius: mirificâuit omnes uoluntâtes meas in eis.

Multiplicâtæ ſunt infirmitâtes eôrũ: pôſt ea acceleravêrunt.

Non congregâbo cônuēťicula eôrũ de ſanguǐnibus: nec memor ero nŏminũ eôrum per lǎbia mea.

Dŏminus, pars hæreditâtis meæ & cǎlicis mei: tu es qui reſtǐtues hæreditâtem meam mihi.

Funes cecidêrũt mihi in præclâris: ětenim hærêditas mea præclâra eſt mihi.

Benedîcam dŏminũ qui trǐbuit mihi intellêctum: înſuper & uſq; ad noctem increpuêrunt me renes mei.

Prouidêbam dŏminum in conſpêctu meo ſemper: quŏniam à dextris eſt mihi ne commŏuear.

Propter hoc lætâtum eſt cor meum, & exultâuit lingua mea: înſuper & caro mea requiêſcet in ſpe.

Quŏniam non derelînquēs ănimā meam in inférno: nec dabis sanctum tuum uidêre corruptiônem.

Notas mihi fecîsti uias uitæ, adimplêbis me lætĭtia cum uultu tuo: delectatiônes in dêxtera tua usq; in finem.

Psalmus Dauid XVI.

EXâudi dŏmine iustĭtiam meam: intênde deprecatiônem meam.

Aŭribus pêrcipe oratiônem meam: non in lăbijs dolôsis.

De uultu tuo iudĭcium meū prôdeat: ŏculi tui uĭdeant æquitâtes.

Probâsti cor meum, & uisitâsti nocte: igne me examinâsti, & non est inuênta in me inîquitas.

Vt non loquâtur os meum ŏpera hŏminū: propter uerba labiôrum tuôrum ego custodîui uias duras.

Pêrfice gressus meos in sêmitis tuis: ut nō moueântur uestîgia mea.

Ego clamâui quŏniam exaudîsti me deus: inclîna aurem tuam mihi, & exâudi uerba mea.

Mirĭfica misericôrdias tuas: qui saluos facis sperântes in te.

A resistêntibus dêxteræ tuę: custôdi me ut

pupîllam ŏculi.
Sub umbra alârum tuârum prôtege me: à făcie impiôrum qui me afflixêrunt.
Inimîci mei ănimam meam circundedêrunt: ădipem suum conclusêrũt, os eôrum locûtum est supêrbiam.
Proijciêntes me, nunc circũdedêrunt me: ŏculos suos statuêrunt declinâre in terrã.
Suscepêrũt me sicut leo parâtus ad prædã: & sicut cătulus leônis hăbitans in âbditis.
Exûrge dŏmine præueni eũ, & supplânta eum: êripe ănimã meã ab împio, phrămeã tuam ab inimîcis manus tuæ.
Dŏmine à paucis de terra dîuide eos in uita eôrũ: de abscônditis tuis adimplêtus est uenter eôrum.
Saturâti sunt fîlijs: & dimisêrunt relĭquias suas pâruulis suis.
Ego autem in iustĭtia apparêbo cõspêctui tuo: satiâbor cum apparŭerit glôria tua.

Psalmus Dauid *XVII.*

DIlĭgam te dŏmine fortitûdo mea: dŏminus firmamêntum meum, & refŭgium meum, & liberâtor meus.
Deus meus adiûtor me⁹: & sperâbo in eũ.
Protêctor meus, & cornu salûtis meæ: & suscêptor meus.

Laudans inuocâbo dŏminum: & ab inimĩ
cis meis saluus ero.
Circundedêrũt me dolôres mortis: & torrêntes iniquitâtis conturbauêrunt me.
Dolôres inférni circundedêrunt me: præoccupauêrunt me lăquei mortis.
In tribulatiône mea inuocâui dŏminum: & ad deum meum clamâui.
Et exaudîuit de templo sancto suo uocem meam: & clamor meus in conspêctu eius introîuit in aures eius.
Commôta est & contrĕmuit terra: & fundamênta môntium conturbâta sunt & cõ
môta sunt, quŏniam irâtus est eis.
Ascêndit fumus in ira eius, & ignis à făcie eius exârsit: carbônes succênsi sunt ab eo.
Inclinâuit cęlos, & descêndit: & calîgo sub pĕdibus eius.
Et ascêndit super chĕrubim, & uolâuit: uolâuit super pennas uentôrum.
Et pŏsuit tĕnebras latĭbulum suum, in circũitu eius tabernâculum eius: tenebrôsa aqua in nûbibus âeris.
Præ fulgôre in cõspêctu eius nubes transiê
runt: grando, & carbônes ignis.
Et intŏnuit de cælo dŏminus, & altîssim⁹
dedit uocẽ suam: grãdo & carbônes ignis.

Et misit sagîttas suas, & dissipâuit eos: fûlgura multiplicâuit, & conturbâuit eos.
Et apparuêrunt fontes aquârum: & reuelâta sunt fundamênta orbis terrârum.
Ab increpatiône tua dŏmine: ab inspiratiône spîritus iræ tuæ.
Misit de summo & accêpit me: assûmpsit me de aquis multis.
Erĭpuit me de inimîcis meis fortîssimis, & ab his qui odêrunt me: quŏniam confortâti sunt super me.
Pręuenêrunt me in die afflictiônis meæ: & factus est dŏminus protêctor meus.
Et edûxit me in latitûdinem: saluum me fecit, quŏniam uŏluit me.
Et retrĭbuet mihi dŏminus secûndum iustĭtiam meam: & secûndum puritâtē mănuum meârum retrĭbuet mihi.
Quia custodîui uias dŏmini: nec împie gessi à deo meo.
Quŏniam ômnia iudĭcia eius in cōspêctu meo: & iustĭtias eius nō rĕpuli à me.
Et ero immaculâtus cum eo: & obseruâbo me ab iniquitâte mea.
Et retrĭbuet mihi dŏminus secûndum iustĭtiam meam: & secûndum puritâtē mănuum meârū in conspêctu oculôrum eius.

Cum ſancto ſanctus eris:& cum uiro inno
cênte înnocens eris.
Et cum elêcto elêctus eris: & cum peruêrſo
peruertêris.
Quŏniam tu pŏpulũ hŭmilem ſaluum fa
cies:& ŏculos ſuperbôrum humiliâbis.
Quŏniã tu illûminas lucêrnã meã dŏmi-
ne:deus meus illûmina tĕnebras meas.
Quŏniam in te erĭpiar à tentatiône:& in
deo meo tranſgrĕdiar murum.
Deus meus impollûta uia eius, elŏquia dŏ
mini igne examinâta: protêctor eſt ŏmniũ
ſperântium in ſe.
Quŏniam quis deus pręter dŏminum?aut
quis deus præter deum noſtrum?
Deus qui præcînxit me uirtûte:& pŏſuit
immaculâtam uiam meam.
Qui perfêcit pedes meos tanquam ceruô
rum:& ſuper excêlſa ſtătuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: & po
ſuîſti ut arcum æreum brâchia mea.
Et dedîſti mihi protectiônem ſalûtis tuæ:
& dêxtera tua ſuſcêpit me.
Et diſciplîna tua corrêxit me in finem:&
diſciplîna tua ipſa me docêbit.
Dilatâſti greſſus meos ſubtus me: & non
ſunt infirmâta ueſtîgia mea.

Pêrsequar inimîcos meos, & cōprehêndā illos: & non conuêrtar donec defíciant.
Confrîngā illos, nec pŏterūt stare: cadent subtus pedes meos.
Et præcinxîsti me uirtûte ad bellū: supplātâsti insurgêntes in me subtus me.
Et inimîcos meos dedîsti mihi dorsum: & odiêntes me disperdidîsti.
Clamauêrunt, nec erat qui saluos fáceret: ad dŏminum, nec exaudîuit eos.
Et cōmínuam eos ut pûluerē ante fáciem uenti: ut lutum plateârum delêbo eos.
Erípies me de cōtradictiônibus pŏpuli: cōstítues me in caput gêntium.
Pŏpulus quem nō cognôui seruîuit mihi: in audîtu auris obedîuit mihi.
Filij aliêni mentîti sunt mihi, fílij aliêni inueterâti sunt: & claudicauêrunt à sêmitis suis.
Viuit dŏminus, & benedîctus deus meus: & exaltêtur deus salûtis meæ.
Deus qui das uindîctas mihi, & subdis pŏpulos sub me: liberâtor meus de inimîcis meis iracûndis.
Et ab insurgêntibus in me exaltâbis me: à uiro iníquo erípies me.
Proptĕrea cōfitêbor tibi in natiônibus dŏ

mine:& nômini tuo pſalmum dícam.
Magnĭficans ſalûtes regis eius, & făciens miſericôrdiam Chriſto ſuo Dauid: & sêmini eius uſque in sêculum.

Pſálmus Dauid XVIII.

CAeli enârrant glôriam dei: & ŏpera mănuum eiùs annûnciat firmamêntum.
Dies, diêi erûctat uerbum: & nox, nocti înd ícat ſciêntiam.
Non ſunt loquêlæ neque ſermônes, quorũ non audiântur uoces eôrum.
In omnem terram exîuit ſonus eôrum: & in fines orbis terræ uerba eôrum.
In ſole pŏſuit tabernâculum ſuum: & ipſe tanquã ſponſus procêdẽs de thălamo ſuo.
Exultâuit ut gigas ad currêndam uiam: à ſummo cælo egrêſsio eius.
Et occûrſus eius uſque ad ſummũ eius: nec eſt qui ſe abſcôndat à calôre eius.
Lex dŏmini, immaculâta, conuĕrtens ănimas: teſtimônĩu dŏmini, fidêle, ſapiêntiã præſtans pâruulis.
Iuſtĭtiæ dŏmini, rectæ, lætificântes corda: præcêptum dŏmini, lûcidum, illûminans ŏculos.
Timor dŏmini ſanctus pêrmanet in sêcu-

lum sêculi: iudícia dómini, uera, iustificâta in semetípsa.
Desyderabília super aurum & lápidé preciósum multum: & dulcióra super mel & fauum.
E'tenim seruus tuus custôdit ea: in custodiêndis illis retribútio multa.
Delícta quis intêlligit? ab occúltis meis munda me: & ab aliênis parce seruo tuo.
Si mei nō fúerint dominâti, tūc immaculâtus ero: & emundâbor à delícto mâximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: & meditâtio cordis mei in conspêctu tuo semper.
Dómine adiûtor me⁹: & redêmptor me⁹.

Psalmus Dauid XIX.

EXâudiat te dóminus in die tribulatiônis: prôtegat te nomen dei Iacob.
Mittat tibi auxílium de sancto: & de Sion tueâtur te.
Memor sit omnis sacrifícij tui: & holocâustum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndum cor tuum: & omne consílium tuum confírmet.
Lætâbimur in salutâri tuo: & in nômine dei nostri magnificâbimur.
I'mpleat dóminus omnes petitiônes tuas.

nunc cognôui quǒniam saluum fecit dǒminus Christum suum.
Exâudiet illum de cælo sancto suo: in potentâtibus salus dêxteræ eius.
Hi in cûrribus, & hi in equis: nos autem in nômine dǒmini dei nostri inuocâbimus.
Ipsi obligâti sunt & cecidêrunt: nos autẽ surrêximus & erêcti sumus.
Dǒmine saluum fac regem: & exâudi nos in die qua inuocauêrimus te.

Psalmus David XX.

DOǑmine in uirtûte tua lætâbit rex: & super salutâre tuum exultâbit uehemênter.
Desydĕrium cordis eius tribuîsti ei: & uoluntâte labiôrum eius non fraudâsti eum.
Quǒniam præuenîsti eum in benedictiônibus dulcêdinis: posuîsti in căpite eius corônam de lăpide preciôso.
Vitam pĕtijt à te: & tribuîsti ei longitûdinẽ diêrum in sêculũ & in sêculum sêculi.
Magna glôria eius in salutâri tuo: glôriã & magnũ decôrum impônes super eum.
Quǒniã dabis eum in benedictiônem in sêculum sêculi: lætificâbis eum in gâudio cum uultu tuo.
Quǒniã rex sperat in dǒmino: & in mi-

ſericôrdia altîſsimi non commouêbitur.
Inueniâtur manus tua ômnibus inimîcis tuis: dêxtera tuá inuěniat ômnes qui te odê runt.
Pones eos ut clĭbanum ignis in têmpore uultus tui: dŏminus in ira ſua conturbâbit eos, & deuorâbit eos ignis.
Fructum côrum de terra perdes: & ſemen eôrum â fîlijs hŏminum.
Quŏniã declinauêrunt in te mala: cogita uêrunt cònsĭlia quæ nõ potuêrũt ſtabilîre.
Quŏniam pones eos dorſum: in relĭquijs tuis præparâbis uultum eôrum.
Exaltâre dŏmine in uirtûte tua: cantâbimus & pſallêmus uirtûtes tuas.

Pſalmus Dauid XXI.

DEus deus meus rêſpice in me: quare me dereliquîſti? longe à ſalûte meá uerba delictôrum meôrum.
Deus meus clamâbo per diẽ, & non exâudies: & nocte, & non ad inſipiêntiam mihi.
Tu autem in ſancto hăbitas: laus îſrael.
In te ſperauêrũt patres nòſtri: ſperauêrũt, & liberâſti eos.
Ad te clamauêrunt, & ſalui facti ſunt: in te ſperauêrunt, & non ſunt confûſi.
Ego autem ſum uermis & non homo: op-

prŏbrium hŏminum & abiêctio plebis.
Omnes uidêntes me, derisêrūt me: locûti
sunt lâbijs, & mouêrunt caput.
Sperâuit in dŏmino, erĭpiat eum: saluū făciat eum, quŏniam uult eum.
Quŏniam tu es qui extraxîsti me de uentre: spes mea ab ubĕribus matris meæ, in te
proiêctus sum ex ûtero.
De uentre matris meæ deus meus es tu: ne
discêsseris à me,
Quŏniam tribulâtio prŏxima est, quŏniam non est qui âdiuuet.
Circundedêrūt me uĭtuli multi: tauri pingues obsedêrunt me.
Aperuêrūt super me os suum: sicut leo răpiens & rûgiens.
Sicut aqua effûsus sum: & dispêrsa sunt ŏmnia ossa mea.
Factum est cor meum tanquā cera liquêscens: in mĕdio uentris mei.
Aruit tāquam testa uirtus mea, & lingua
mea adhæsit fâucibus meis: & in pûluerem
mortis deduxîsti me.
Quŏniam circundedêrunt me canes multi: concilium malignântium obsêdit me.
Fodêrunt manus meas & pedes meos: dinumerauêrunt ŏmnia ossa mea.

Ipsi uero consyderauêrunt & inspexêrunt me:diuisêrũt sibi uestimênta mea:& super uestem meam misêrunt sortem.
Tu autem dõmine ne elongâueris auxĭliũ tuum à me:ad defensiônẽ meã cônspice.
E^rue à phrămea ănimam meam:& de manu canis ûnicam meam.
Salua me ex ore leônis: & à côrnibus unicôrnium humilitâtem meam.
Narrâbo nomen tuum frâtribus meis: in mĕdio ecclêsiæ laudâbo te.
Qui timêtis dõminũ laudâte eum:uniuêrsum semen Iacob glorificâte eum.
Tĭmeat eum omne semen îsrael: quŏniam non spreuit, neq; despêxit deprecatiônem pâuperis.
Nec auêrtit faciem suam à me:& cum clamârem ad eum,exaudîuit me.
Apud te laus mea in ecclêsia magna: uota mea reddam in cõspêctu timêntium eum.
Edent pâuperes,& saturabûntur: & laudâbunt dŏminum qui requîrunt eum:uiuent corda eôrum in sêculum sêculi.
Reminiscêntur,& conuertêntur ad dŏminum:uniuêrsi fines terræ.
Et adorâbunt in cõspêctu eius:uniuêrsæ famĭliæ gêntium.

Quǒniam dǒmini eſt regnum: & ipſe dominâbitur gêntium.

Mãducauêrunt & adorauêrũt omnes pingues terræ: in conſpêctu eius cadẽt omnes qui deſcêndunt in terram.

Et ǎnima mea illi uiuet: & ſemen meum sêruiet ipſi.

Annunciâbitur dǒmino generâtio uentûra: & annunciâbunt cæli iuſtǐtiã eius pǒpulo qui naſcêtur, quem fecit dǒminus.

Pſalmus David XXII.

DOǒminus regit me, & nihil mihi dẽerit: in loco pâſcuæ ibi me collocâuit.

Super aquam refectiônis educâuit me: ǎnimam meam conuêrtit.

Dedûxit me ſuper sêmitas iuſtǐtiæ: propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulâuero in medio umbræ mortis: nõ timêbo mala, quǒniam tu mecum es.

Virga tua & bǎculus tuus: ipſa me conſolâta ſunt.

Parâſti in conſpêctu meo menſam: aduêrſus eos qui trǐbulant me.

Impinguâſti in ǒleo caput meum: & calix meus inêbrians quàm præclârus eſt?

Et miſericôrdia tua ſubſequêtur me:ômni bus diêbus uitæ meæ.
Et ut inhăbitem in domo dŏmini:in longi tûdinem diêrum.

Pſalmus Dauid XXIII.

DOˇmini eſt terra,& plenitûdo eius: orbis terrârum,& uniuerſi qui hă-bitant in eo.
Quia ipſe ſuper măria fundâuit eum: & ſuper flûmina præparâuit eum.
Quis aſcêndet in montẽ dŏmini? aut quis ſtabit in loco ſancto eius?
I^nnocens mănibus,& mũdo corde:qui nõ accêpit in uano ănimam ſuam,nec iurâuit in dolo prôximo ſuo.
Hic accipiet benedictiônem à dŏmino: & miſericôrdiam à deo ſalutâri ſuo.
Hæc eſt generâtio quærêntium eum:quærêntium făciem dei Iacob.
Attôllite portas prîncipes ueſtras,& eleuâ mini portæ æternâles:& introîbit rex glô riæ.
Quis eſt iſte rex glôriæ?dŏminus fortis & potens,dŏminus potens in prælio.
Attôllite portas prîncipes ueſtras,& eleuâ mini portæ æternâles: & introîbit rex glô riæ.

Quis eſt iſte rex glôriæ? dǒminus uirtûtũ ipſe eſt rex glôriæ.

Pſalmus Dauid XXIIII.

AD te dǒmine leuâui ǎnimam meã: deus meus in te confîdo, non erubêſcam.

Neq; irrîdeãt me inimîci mei: ĕtenim uniuĕrſi qui sûſtinent te, non confundêntur.

Confundântur omnes inîqua agêntes: ſuperuǎcue.

Vias tuas dǒmine demônſtra mihi: & sêmitas tuas êdoce me.

Dîrige me in ueritâte tua, & doce me: quia tu es deus ſaluâtor meus, & te ſuſtǐnui tota die.

Reminîſcere miſeratiônum tuârum dǒmine: & miſericordiârum tuârum quæ à sêculo ſunt.

Delîcta iuuĕtûtis meæ: & ignorântias meas ne memǐneris.

Secũdũ miſericôrdiam tuam memênto mei tu: propter bonitâtem tuam dǒmine.

Dulcis & rectus dǒminus: propter hoc legem dabit delinquêntibus in uia.

Dîriget manſuêtos in iudǐcio: docêbit mites uîas ſuas.

Vniuêrſæ uię dǒmini, miſericôrdia & uêri

tas:requirêntibus testamêntũ eius,& testimônia eius.
Propter nomẽ tuum dǒmine propiciâberis peccâto meo:multum est enim.
Quis est homo qui timet dǒminum? legẽ stǎtuit ei in uia quam elêgit.
Anima eius in bonis demorâbitur: & semen eius hæreditâbit terram.
Firmamêntum est dǒminus timêntibus eum: & testamêntum ipsius ut manifestêtur illis.
Oculi mei semper ad dǒminum: quǒniã ipse euêllet de lǎqueo pedes meos.
Rêspice in me & miserêre mei:quia ûnicus & pauper sum ego.
Tribulatiônes cordis mei multiplicâtæ sunt:de necessitâtibus meis êrue me.
Vide humilitâtem meam & labôrẽ meũ: & dimîtte uniuêrsa delîcta mea.
Rêspice inimîcos meos:quǒniam multiplicâti sunt:& ôdio inîquo odêrunt me.
Custôdi ǎnimam meam & êrue me:nõ erubêscam,quǒniam sperâui in te.
Innocêntes & recti adhæsêrunt mihi: quia sustǐnui te.
Lîbera deus,îsrael: ex ômnibus tribulatiônibus suis.

Psalmus Dauid XXV.

IVdica me dŏmine, quŏniam ego in innocêntia mea ingrêssus sum: & in dŏmino sperans non infirmâbor.

Proba me dŏmine & tenta me: ure renes meos & cor meum.

Quŏniam misericôrdia tua ante ŏculos meos est: & complăcui in ueritâte tua.

Non sedi cum concĭlio uanitâtis: & cũ inîqua gerêntibus non introîbo.

Odîui ecclêsiam malignântium: & cũ împijs non sedêbo.

Lauâbo inter innocêntes manus meas: & circûndabo altâre tuum dŏmine.

Vt âudiam uocem laudis: & enârrem uniuêrsa mirabĭlia tua.

Dŏmine dilêxi decôrẽ domus tuæ: & locũ habitatiônis glôriæ tuæ.

Ne perdas cum împijs ănimã meã: & cum uiris sânguinum uitam meam.

In quorũ mănibus iniquitâtes sunt; dextêra eôrum replêta est munĕribus.

Ego aũt in innocêntia mea ingrêssus sum: rĕdime me & misererêre mei.

Pes meus stetit in dirêcto: in ecclêsijs bene dîcam te dŏmine.

Psalmus Dauid XXVI.

DOminus illuminâtio mea, & salus mea: quem timêbo?
Dŏminus protêctor uitæ meæ: à quo trepidâbo?
Dum appropiant super me nocêntes: ut edant carnes meas.
Qui trĭbulant me inimîci mei: ipsi infirmâti sunt & cecidêrunt.
Si consîstant aduêrsum me castra: non timêbit cor meum.
Si exûrgat aduêrsum me prælium: in hoc ego sperâbo.
Vnam pĕtij à dŏmino, hanc requîram: ut inhăbitem in domo dŏmini ômnibus diêbus uitæ meæ.
Vt uĭdeam uolūtâtem dŏmini: & uîsitem templum eius.
Quŏniam abscôndit me in tabernâculo suo in die malôrū: protêxit me in abscôndito tabernâculi sui.
In petra exaltâuit me: & nunc axaltâuit caput meum super inimîcos meos.
Circuîui & immolâui in tabernâculo eius hôstiam uociferatiônis: cātâbo & psalmū dicam dŏmino.
Exâudi dŏmine uocem meam qua clamâui ad te: miserêre mei, & exâudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisîuit te fâcies mea: fâciem tuam dŏmine requîram.
Ne auêrtas fâciem tuā à me: ne declînes in ira à seruo tuo.
Adiûtor meus esto, ne derelînquas me: neque despĭcias me deus salutâris meus.
Quŏniā pater meus & mater mea dereliquêrūt me: dŏminus autem assûmpsit me.
Legē pone mihi dŏmine in uia tua: & dîrige me ī sêmita recta ꝑpter inimîcos meos.
Ne tradĭderis me in ănimas tribulântium me: quŏniā insurrexêrunt in me testes inîqui, & mentîta est inîquitas sibi.
Credo uidêre bona dŏmini: in terra uiuêntium.
Expĕcta dŏminum, uirîliter age: & confortêtur cor tuum, & sŭstine dŏminum.

Psalmus David XXVII.

AD te dŏmine clamâbo, deus meus ne sĭleas à me: nēquādo tăceas à me, & assimilâbor descendêntibus in lacum.
Exâudi dŏmine uocē deprecatiônis meæ dum oro ad te: dum extôllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatôribus: & cū operântibus iniquitâtem ne perdas me.
Qui loquûntur pacem cum prŏximo suo:

mala autem in côrdibus eôrum.
Da illis secûndum ŏpera eôrum: & secûndum nequĭtiam adinuẽtiônum ipsôrum.
Secûndum ŏpera mănuum eôrum trĭbue illis: redde retributiônem eôrum ipsis.
Quŏniam non intellexêrunt ŏpera dŏmini: & in ŏpera mănuum eius, dêstrues illos & non ædificâbis eos.
Benedîctus dŏminus: quŏniam exaudîuit uocem deprecatiônis meæ.
Dŏminus adiûtor me⁹ & protêctor meus: in ipso sperâuit cor meũ, & adiûtus sum.
Et reflôruit caro mea: & ex uoluntâte mea confitêbor ei.
Dŏminus fortitûdo plebis suæ: & protêctor saluatiônum Christi sui est.
Saluum fac pŏpulũ tuum dŏmine, & bĕnedic hęreditâti tuæ: & rege eos & extôlle illos usq; in ætêrnum.

Psalmus David XXVIII.

Afférte dŏmino fĭlij dei: afférte dŏmino fîlios arĭetum.
Afférte dŏmino glôriam & honôrem, afférte dŏmino glôriam nômini eius: adorâte dŏminum in âtrio sancto eius.
Vox dŏmini super aquas, deus maiestâtis intŏnuit: dŏminus super aquas multas.

Vox dǒmini in uirtûte: uox dǒmini in magnificêntia.
Vox dǒmini confringêntis cedros: & confrînget dǒminus cedros lǐbani.
Et commǐnuet eas tanquam uǐtulum lǐbani: & dilêctus quemâdmodũ fîlius unicôrnium.
Vox dǒmini intercidêntis flammã ignis, uox dǒmini concutiêntis desêrtum: & cõmouêbit dǒminus desêrtum cades.
Vox dǒmini præparântis ceruos, & reuelâbit condênsa: & in templo eius omnes dicent glôriam.
Dǒminus dilǔuium inhabitâre facit: & sedêbit dǒminus rex in ætêrnum.
Dǒminus uirtûtem pǒpulo suo dabit: dǒminus benedîcet pǒpulo suo in pace.

Psalmus David XXIX.

EXaltâbo te dǒmine, quǒniam suscepîsti me: nec delectâsti inimîcos meos super me.
Dǒmine deus meus clamâui ad te: & sanâsti me.
Dǒmine eduxîsti ab infêrno ǎnimã meã: saluâsti me à descendêntibus in lacum.
Psâllite dǒmino sancti eius: & confitêmini memǒriæ sanctitâtis eius.

Quoniam ira in indignatióne eius: & uita in uoluntáte eius.

Ad uésperam demorábitur fletus: & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: non mouébor in ætérnum.

Dómine in uoluntáte tua: præstitísti decóri meo uirtútem.

Auertísti fáciem tuã à me: & factus sum conturbátus.

Ad te dómine clamábo, & ad deum meũ deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo: dum descéndo in corruptiónem?

Nunquid confitébitur tibi puluis: aut annunciábit ueritátem tuam?

Audíuit dóminus & misértus est mei: dóminus factus est adiútor meus.

Conuertísti planctum meum in gáudium mihi: concidísti sáccum meum, & circundedísti me lætítia.

Vt cãtet tibi glória mea & non cõpúngar: dómine deus meꝰ ĩ ætérnũ cõfitébor tibi.

Psalmus David XXX.

IN te dómine sperául, non cõfúndar in ætérnum: in iustítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: accélera ut

êruas me.

E sto mihi in deum protectôrem, & in domum refŭgij: ut saluum me făcias.

Quŏniam fortitûdo mea & refŭgiũ meum es tu: & propter nomen tuũ dedûces me: & enûtries me.

Edûces me de lăqueo hoc quem abscondêrunt mihi: quŏniam tu es protêctor meus.

In manus tuas commêndo spîritum meũ: redemîsti me dŏmine deus ueritâtis.

Odîsti obseruăntes uanitâtes superuăcue.

E go autem in dŏmino sperâui: exultâbo & lætâbor in misericôrdia tua.

Quŏniam respexîsti humilitâtem meam saluâsti de necessitâtibus ănimam meam.

Nec conclusîsti me in mănibus inimîci: statuîsti in loco spaciôso pedes meos.

Miserêre mei dŏmine quŏniam trĭbulor: conturbâtus est in ira ŏculus meus, ănima mea, & uenter meus.

Quŏniam defêcit in dolôre uita mea: & anni mei in gemĭtibus.

I nfirmâta est in paupertâte uirtus mea: & ossa mea conturbâta sunt.

Super omnes inimîcos meos factus sum oppröbrium uicînis meis ualde: & timor notis meis.

Quoniam ira in indignatiône eius: & uita in uoluntâte eius.
Ad uêsperam demorâbitur fletus: & ad matutînum lætítia.
Ego autem dixi in abundântia mea: non mouêbor in ætêrnum.
Dŏmine in uoluntâte tua: præstitîsti decôri meo uirtûtem.
Auertîsti fáciem tuã â me: & factus sum conturbâtus.
Ad te dŏmine clamâbo, & ad deum meũ deprecâbor.
Quæ utílitas in sânguine meo: dum descêndo in corruptiônem?
Nunquid confitêbitur tibi puluis: aut annunciâbit ueritâtem tuam?
Audîuit dŏminus & misêrtus est mei: dŏminus factus est adiûtor meus.
Conuertîsti planctum meum in gâudium mihi: concidîsti saccum meum, & circundedîsti me lætítia.
Vt câtet tibi glŏria mea & non cõpûngar: dŏmine deus me⁹ ĩ ætêrnũ cõfitêbor tibi.

Psalmus David XXX.

IN te dŏmine sperâui, non cõfûndar in ætêrnum: in iustítia tua lîbera me.
Inclîna ad me aurem tuam: accélera ut

êruas me.
Esto mihi in deum protectôrem,& in domum refúgij: ut saluum me fácias.
Quŏniam fortitûdo mea & refúgiũ meum es tu: & propter nomen tuũ dedûces me: & enûtries me.
Edûces me de lăqueo hoc quem abscondêrunt mihi: quŏniam tu es protêctor meus.
In manus tuas commêndo spîritum meũ: redemîsti me dŏmine deus ueritâtis.
Odîsti obseruăntes uanitâtes superuăcue.
Ego autem in dŏmino sperâui: exultâbo & lætâbor in misericôrdia tua.
Quŏniam respexîsti humilitâtem meam saluăsti de necessitâtibus ănimam meam.
Nec conclusîsti me in mănibus inimîci: statuîsti in loco spaciôso pedes meos.
Miserêre mei dŏmine quŏniam trĭbulor: conturbâtus est in ira ŏculus meus, ănima mea, & uenter meus.
Quŏniam defêcit in dolôre uita mea: & anni mei in gemĭtibus.
Infirmâta est in paupertâte uirtus mea: & ossa mea conturbâta sunt.
Super ŏmnes inimîcos meos factus sum oppróbrium uicînis meis ualde: & timor notis meis.

Qui uidêbant me foras ſugêrũt à me: obliuiôni datus ſum tãquam mórtuus à corde.
Factus ſum tanquam uas pêrditum: quŏniam audíui uituperatiônẽ multôrum cõmorântium in circuitu.
In eo dũ cõueni̇̆rent ſimul aduêrſum me, accĭpere ănimam meam conſiliâti ſunt.
Ego autẽ in te ſperâui dŏmine: dixi, deus meus es tu, in mánibus tuis ſortes meæ.
Eˆripe me de manu inimicôrũ meôrum: & à perſequêntibus me.
Illûſtra fáciem tuã ſuper ſeruũ tuũ, ſaluũ me fac in miſericôrdia tua dŏmine: non cõfũndar, quŏniam inuocâui te.
Erubêſcant ímpij, & deducântur in infêrnum: muta fiant lăbia dolôſa.
Quę loquũntur aduêrſus iuſtum iniquitâtem: in ſupêrbia & in abuſiône.
Quàm magna multitûdo dulcêdinis tuæ dŏmine: quam abſcondíſti timêntibus te?
Perfecíſti eis qui ſperant in te: in cõſpêctu filiôrum hŏminum.
Abſcôndes eos in abſcôndito faciêi tuæ: à conturbatiône hŏminum.
Prôteges eos in tabernâculo tuo: à contradictiône linguârum.
Benedíctus dŏminus: quŏniâ mirificâuit

misericôrdiã suã mihi in ciuitâte munîta.
Ego autẽ dixi in excêssu mentis meæ: proiêctus sum à fácie oculôrum tuôrum.
Ideo exaudîsti uocem oratiônis meę: dum clamârem ad te.
Dilígite dóminũ omnes sancti eius: quǒniam ueritâtẽ requîret dǒminus, & retrǐbuet abundânter faciêntibus supêrbiam.
Virîliter ǎgite, & cõfortetur cor uestrum: omnes qui sperâtis in dǒmino.

Psalmus David XXXI.

Beâti, quorũ remîssæ sunt iniquitâtes: & quorũ tecta sunt peccâta.
Beâtus uir, cui nõ imputâuit dǒminus peccâtum: nec est in spîritu eius dolus.
Quǒniam tǎcui inueterauêrũt ossa mea: dum clamârem tota die.
Quǒniam die ac nocte grauâta est super me manus tua: conuêrsus sum in ærûmna mea, dum confîgitur spina.
Delîctum meum côgnitum tibi feci: & iniustǐtiam meam non abscôndi.
Dixi, cõfitêbor aduêrsum me iniustǐtiam meam dǒmino: & tu remisîsti impietâtem peccâti mei.
Pro hac orâbit ad te omnis sanctus: in têmpore opportûno.

Verûmtamen in dilûuio aquârum multâ rum ad eum non approximâbunt.

Tu es refûgium meum à tribulatiône quæ circûndedit me: exultâtio mea êrue me à circundântibus me.

Intellêctum tibi dabo, & instruam te in uia hac qua gradiêris: firmâ bo super te ŏculos meos.

Nolîte fîeri sicut equus & mulus: quibus non est intellêctus.

In camo & freno maxîllas eôrum cōstrînge: qui non apprôximant ad te.

Multa flagêlla peccatôris: sperântē autē in dŏmino, misericôrdia circûndabit.

Lætâmini in dŏmino & exultâte iusti: & gloriâmini omnes recti corde.

Psalmus Dauid XXXII.

EXultâte iusti in dŏmino: rectos decet collaudâtio.

Confitêmini dŏmino in cĭthara: in psaltê rio decem chordârum psâllite illi.

Cantâte ei cânticum nouum: bene psâllite ei in uociferatiône.

Quia rectum est uerbum dŏmini: & ômnia ŏpera eius in fide.

Diligit misericôrdiam & iudĭcium: misê ricôrdia dŏmini plena est terra.

Verbo dŏmini cæli firmâti sunt: & ſpîritu oris eius omnis uirtus eôrum.
Côngregans ſicut in utre aquas maris: ponens in theſâuris abŷſſos.
Tĭmeat dŏminum omnis terra: ab eo autẽ cõmoueântur omnes inhabitântes orbẽ.
Quŏniã ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mã dâuit, & creâta ſunt.
Dŏminus dîſſipat consĭlia gêntiũ: rĕprobat autem cogitatiônes populôrum, & rĕprobat consĭlia prîncipum.
Consĭlium autem dŏmini in ætêrnum manet: cogitatiônes cordis eius ĩ generatiône & generatiônem.
Beâta gens cuius eſt dŏminus deus eius pŏpulus quem elêgit in hæreditâtem ſibi.
De cælo reſpêxit dŏminus: uidit omnes fîlios hŏminum.
De præparâto habitâculo ſuo: reſpêxit ſuper omnes qui hăbitant terram.
Qui finxit ſingillâtim corda eôrum: qui intélligit ômnia ŏpera eôrum.
Non ſaluâtur rex per multam uirtûtem: & gigas nõ ſaluâbitur in multitûdine uirtûtis ſuæ.
Fallax equus ad ſalûtem: in abundântia autem uirtûtis ſuæ non ſaluâbitur.

Ecce ǒculi dǒmini super metuêntes eũ: & in eis qui sperant super misericôrdia eius.
Vt êruat à morte ǎnimas eǒrum: & alat eos in fame.
Aˇnima nostra sûstinet dǒminũ: quǒniam adiûtor & protêctor noster est.
Quia in eo lætâbitur cor nostrũ: & in nômine sancto eius sperâuimus.
Fiat misericôrdia tua dǒmine super nos: quemâdmodum sperâuimus in te.

Psalmus Dauid XXXIII.

Benedîcam dǒminum in omni têmpore: semper laus eius in ore meo.
In dǒmino laudâbitur ǎnima mea: âudiât mansuêti & lætêntur.
Magnificâte dǒminum mecum: & exaltêmus nomen eius in idîpsum.
Exquisîui dǒminũ, & exaudîuit me: & ex ômnibus tribulatiônibus meis erǐpuit me.
Accêdite ad eum, & illuminâmini: & fâcies uestræ non confundêntur.
Iste pauper clamâuit, & dǒminus exaudîuit eũ: & ex ômnibus tribulatiônibus eius saluâuit eum.
Immîttet ângelus dǒmini in circuitu timêntium eum: & erǐpiet eos.
Gustâte, & uidête, quǒniam suâuis est do-

minus: beâtus uir qui ſperat in eo.
Timête dŏminum omnes ſancti eius: quŏniam non eſt inŏpia timêntibus eum.
Dîuites eguêrūt & eſuriêrūt: inquirêntes autē dŏminū non minuêntur omni bono.
Venîte filij audîte me: timôrē dŏmini docêbo uos.
Quis eſt homo qui uult uitam: dîligit dies uidêre bonos?
Prôhibe linguā tuam à malo: & lăbia tua ne loquântur dolum.
Diuêrte à malo & fac bonum: inquîre pacem & persêquere eam.
Oculi dŏmini ſuper iuſtos: & aures eius in preces eôrum.
Vultus autem dŏmini ſuper faciêntes mala: ut perdat de terra memôriam eôrum.
Clamauêrunt iuſti, & dŏminus exaudîuit eos: & ex ômnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos.
Iuxta eſt dŏminus his qui tribulâto ſunt corde: & hŭmiles ſpîritu ſaluabît.
Multæ tribulationes iuſtôrū: & de ômnibus his liberâbit eos dŏminus.
Cuſtôdit dŏminus ômnia oſſa eôrum: unū ex his non conterêtur.
Mors peccâtorum pêſsima: & qui odêrūt

iustum delînquent.
Rĕdimet dŏminus ănimas seruôrũ suôrũ:
& nõ delînquent omnes qui sperant in eo.
Psalmus David XXXIIII.
IVdica dŏmine nocêntes me: expûgna
impugnântes me.
Apprehênde arma & scutum: & exûrge in
adiutôrium mihi.
Effûnde phrămeam, & conclûde aduêrsus
eos qui persequûntur me: dic ănimæ meæ,
salus tua ego sum.
Confundântur & reuereântur: quærêntes
ănimam meam.
Auertântur retrôrsum & confundântur:
cogitântes mihi mala.
Fiant tanquã puluis ante făciem uenti: &
ângelus dŏmini coârtans eos.
Fiat uia illôrum tĕnebræ & lûbricũ: & ân
gelus dŏmini pêrsequens eos.
Quŏniam gratis abscondêrunt mihi in-
tĕritũ lăquei sui: superuăcue exprobrauê-
runt ănimam meam.
Vĕniat illi lăqueus quẽ ignôrat, & câptio
quã abscôndit apprehêdat eum: & in lă-
queum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultâbit in dŏmino:
& delectâbitur super salutâri suo.

O'mnia ossa mea dicēt:dòmine,quis simi
lis tui?
Erìpiens ìnopem de manu fortiòrũ eius:
egênum & pâuperẽ à diripiêntibus eum.
Surgêntes testes inîqui:quæ ignorâbã in-
terrogâbant me.
Retribuêbant mihi mala pro bonis:steri-
litâtem ǎnimæ meæ.
Ego autem cum mihi molêsti essent:induê
bar cilìcio.
Humiliâbam in ieiûnio ǎnimam meam:
& orâtio mea in sinu meo conuertêtur.
Quasi prôximum,quasi fratrẽ nostrum,
sic cõplacêbã:quasi lugens & contristâ-
tus sic humiliâbar.
Et aduêrsum me lætâti sunt, & conuenê-
runt:congregâta sunt super me flagêlla,&
ignorâui.
Dissipâti sunt nec compûncti, tent auêrũt
me,subsannauêrũt me subsannatiône:frẽ-
duêrunt super me dêntibus suis.
Dǒmine quando respìcies?restìtue ǎnimã
meam à malignitâte eõrũ:à leônibus ûni-
cam meam.
Cõfitêbor tibi in ecclêsia magna:in pǒpu
lo graui laudâbo te.
Non supergâudeãt mihi qui aduersântur

mihi inîque: qui odêrunt me gratis, & ânnuunt ǒculis.

Quǒniam mihi quidẽ pacifice loquebântur: & in iracûndia terræ loquêntes, dolos cogitâbant.

Et dilatauêrũt super me os suum: dixêrũt, euge, euge, uidêrunt ǒculi nostri.

Vidîsti dǒmine ne sîleas: dǒmine ne discêdas à me.

Exûrge & intênde iudicio meo: deus meus & dǒminus meus in causam meam.

Iûdica me secûndum iustitiã tuam dǒmine deus meus: & non supergâudeant mihi.

Non dicãt in côrdibus suis euge euge ănimæ nostræ: nec dicant, deuorâbimus eum.

Erubêscant & reuereântur simul: qui gratulântur malis meis.

Induântur cõfusiône & reuerêntia: q̃ malîgna loquûntur super me.

Exûltent & lætêntur qui uolunt iustǐtiam meam: & dicant semper, magnificêtur dǒminus, qui uolunt pacem serui eius.

Et lingua mea meditâbitur iustǐtiã tuam: tota die laudem tuam.

Psalmus Dauid XXXV.

DIxit iniûstus ut delînquat in semetîpso: non est timor dei ante ǒculos

eius.
Quǒniam dolôſe egit in cõſpêctu eius: ut inueniâtur inîquitas eius ad ǒdium.
Verba oris eius inîquitas & dolus: nǒluit intellîgere ut bene ǎgeret.
Iniquitâtẽ meditâtus eſt in cubîli ſuo: âſtitit omni uiæ non bonæ, malǐtiam autem non odîuit.
Dǒmine in cælo miſericôrdia tua: & uêritas tua uſque ad nubes.
Iuſtǐtia tua ſicut montes dei: iudǐcia tua abŷſſus multa.
Hǒmines, & iumênta ſaluâbis dǒmine: quemâdmodum multiplicâſti miſericôrdiam tuam deus.
Filij autem hǒminum: in têgmine alârum tuârum ſperâbunt.
Inebriabûntur ab ubertâte domus tuæ: & torrênte uoluptâtis tuæ potâbis eos.
Quǒniam apud te eſt fons uitæ: & in lûmine tuo uidêbimus lumen.
Prætênde miſericôrdiã tuã ſciêntibus te: & iuſtǐtiam tuam his qui recto ſunt corde.
Non uěniat mihi pes ſupêrbiæ: & manus peccatôris non mǒueat me.
Ibi cecidêrũt qui operântur iniquitâtem: expûlſi ſunt, nec potuêrunt ſtare.

Psalmus David XXXVI.

NOli æmulâri in malignântibus: neque zelâueris faciêntes iniquitâtē.
Quŏniam tanquam fœnum uelôciter arêscent: & quemâdmodum ŏlera herbârum cito dêcident.
Spera in dŏmino, & fac bonitâtē: & inhăbita terram, & pascêris in diuĭtijs eius.
Delectâre in dŏmino: & dabit tibi petitiônes cordis tui.
Reuêla dŏmino uiam tuam, & spera in eo: & ipse făciet.
Et edûcet quasi lumen iustĭtiam tuam, & iudĭcium tuum tanquam merĭdiem: sûbditus esto dŏmino, & ora eum.
Noli æmulâri in eo qui prosperâtur in uia sua: in hŏmine faciênte iniustĭtias.
Dêsine ab ira, & derelînque furôrem: noli æmulâri ut malignêris.
Quŏniā qui malignântur exterminabûntur: sustinêntes autem dŏminum ipsi hæreditâbunt terram.
Et adhuc pusîllum, & nō erit peccâtor: & quæres locum eius: & non inuĕnies.
Mansuêti autem hæreditâbunt terram: & delectabûntur in multitûdine pacis.
Obseruâbit peccâtor iustū: & stridêbit su-

per eum dêntibus suis.
Dǒminus autem irridêbit eum: quǒniam
prôspicit quòd uěniet dies eius.
Glǎdium euaginauêrunt peccatôres: intẽ
dêrunt arcum suum.
Vt decǐpiant pâuperem & înopem: ut tru
cîdent rectos corde.
Glǎdius eôrum intret in corda ipsôrum:&
arcus eôrum confringântur.
Mělius est mǒdicum iusto: super diuǐtias
peccatôrum multas.
Quǒniam brǎchia peccatôrum conterên
tur:conf îrmat autem iustos dǒminus.
Nouit dǒminus dies immaculatôrum:&
hærêditas eôrum in ætêrnum erit.
Non cõfundêntur in têmpore malo, & in
diêbus famis saturabûntur: quia peccatô-
res perǐbunt.
Inimîci uero dǒmini mox ut honorificâti
fǔerint & exaltâti: deficiêntes quemâdmo
dum fumus defǐcient.
Mutuâbitur peccâtor,& non soluet:iustus
autem miserêtur & retrǐbuet.
Quia benedicêntes ei hæreditâbũt terrã:
maledicêntes autem ei disperîbunt.
Apud dǒminum gressus hǒminis dirigên
tur:& uiam eius uolet.

Cum cecĭderit,non collidêtur:quia dŏmi
nus suppônit manum suam.
Iŭnior fui,ĕtenim sĕnui:& non uidi iustũ
derelĭctũ,nec semen eius quærens panem.
Tota die miserêtur & côm modat:& semẽ
illîus in benedictiône erit.
Declîna à malo,& fac bonum:& inhăbita
in sêculum sêculi.
Quia dŏminus amat iudĭcium:& non de-
relînquet sanctos suos:in ætêrnum conser
uabûntur.
Iniûsti puniêntur:& semẽ îpiorũ peribit.
Iusti autem hæreditâbunt terram:& inha
bitâbunt in sêculum sêculi super eam.
Os iusti meditâbitur sapiêntiã, & lingua
eius loquêtur iudĭcium.
Lex dei eius in corde ipsîus:& non supplã-
tabûntur gressus eius.
Consîderat peccâtor iustũ:& quærit mor
tificâre eum.
Dŏminus autem non derelînquet eum in
mănibus eius:nec damnâbit eum cum iu-
dicâbitur illi.
Expêcta dŏminum, & custôdi uiam eius:
& exaltâbit te ut hæreditâte căpias terrã,
cum periĕrint peccatôres uidêbis.
Vidi împium superexaltâtum, & eleuâ-

tum ſicut cedros lǐbani.
Et transîui,& ecce non erat:quæsîui eum: & non eſt inuêntus locus eius.
Cuſtôdi innocêntiam,& uide æquitâtem: quǒniam ſunt relǐquiæ hǒmini pacǐfico.
Iniûſti autem diſperîbunt:ſimul relǐquiæ impiôrum interîbunt.
Salus autem iuſtôrum à dǒmino:& protêctor eôrum in têmpore tribulatiônis.
Et adiuuâbit eos dǒminus,& liberâbit eos & êruet eos à peccatôribus & ſaluâbit eos, quia ſperauêrunt in eo.

Pſalmus XXXVII.

DOǑmine,ne ĩ furôre tuo ârguas me: neque in ira tua corrǐpias me.
Quǒniã ſagîttæ tuæ infîxæ ſunt mihi: & confirmáſti ſuper me manum tuam.
Non eſt ſânitas in carne mea á fâcie iræ tuæ:non eſt pax ôſsibus meis â fǎcie peccatôrum meôrum.
Quǒniam iniquitâtes meæ ſupergrêſsæ ſunt caput meum:et ſicut onus graue grauâtæ ſunt ſuper me.
Putruêrunt,& corrûptę ſunt cicatrîces meæ: à fǎcie inſpiêntiæ meæ.
Miſer factus ſum & curuâtus ſum uſque in finem:tota die contriſtâtus ingrediêbar.

Quŏniam lumbi mei implêti sunt illusiô
nibus: & non est sânitas in carne mea.
Afflîctus sum & humiliâtus sum nimis: ru
giêbam à gĕmitu cordis mei.
Dŏmine, ante te omne desydĕrium meũ:
& gĕmitus meus à te non est abscônditus.
Cor meum cõturbâtum est, derelîquit me
uirtus mea: & lumen oculôrum meôrum,
& ipsum non est mecum.
Amîci mei & prôximi mei: aduêrsum me
appropinquauêrunt & stetêrunt.
Et qui iuxta me erant de longe stetêrũt: &
uim faciêbãt qui quęrêbant ănimã meam.
Et qui inquirêbant mala mihi, locûti sunt
uanitâtes: & dolos tota die meditabântur.
Ego autem tanquã surdus, non audiêbam:
& sicut mutus non apĕriens os suum.
Et factus sum sicut homo non âudiens: &
non habens in ore suo redargutiônes.
Quŏniam in te dŏmine sperâui: tu exâu-
dies me dŏmine deus meus.
Quia dixi, nêquandǫ supergâudeãt mihi
inimîci mei: & dum commouêntur pedes
mei, super me magna locûti sunt.
Quŏniam ego in flagêlla parâtus sum: &
dolor meus in conspêctu meo semper.
Quŏniam iniquitâtem meam annuncia-

bo:& cogitâbo pro peccâto meo.
Inimîci autem mei uiuunt, & confirmâti ſunt ſuper me:& multiplicâti ſunt qui odê runt me inîque.
Qui retrĭbuunt mala pro bonis, detrahê- bant mihi: quŏniam ſequêbar bonitâtem.
Ne derelînquas me dŏmine deus meus:ne diſcêſseris à me.
Intênde in adiutôriũ meum: dŏmine deus ſalûtis meæ.

Pſalmus David XXXVIII.

DIxi, cuſtôdiam uias meas: ut non de lînquam in lingua mea.
Pŏſui ori meo cuſtôdiam: cum consîſteret peccâtor aduêrſum me.
Obmûtui, & humiliâtus ſum, & sĭlui à bo nis, & dolor meus renouâtus eſt.
Concălluit cor meum intra me:& in medi tatiône mea exardêſcet ignis.
Locûtus ſum in lingua mea:notũ fac mihi dŏmine finem meum.
Et nŭmerum diêrum meôrum quis eſt: ut ſciam quid deſit mihi.
Ecce menſurâbiles poſuîſti dies meos: & ſubſtântia mea tanquam nĭhilum ante te.
Verûntamen uniuêrſa uânitas: omnis ho- mo uiuens.

Verûntamẽ in imâgine pertrânsit homo: sed & frustra conturbâtur.
Thesaurîzat: & ignôrat cui cõgregâbit ea.
Et nunc quæ est expectâtio mea? nonne dŏminus? & substântia mea apud te est?
Ab ômnibus iniquitâtibus meis êrue me: oppróbrium insipiênti dedîsti me.
Obmǔtui, & non apĕrui os meum, quǒniã tu fecîsti: âmoue à me plagas tuas.
A fortitûdine manus tuæ ego defêci in increpatiônibus: propter iniquitâtem corripuisti hŏminem.
Et tabêscere fecîsti sicut arâneam ănimam eius: uerûntamen uane conturbâtur omnis homo.
Exâudi oratiônem meam dŏmine, & deprecatiônem meã: âuribus pêrcipe lăchrymas meas.
Ne sĭleas, quŏniam âduena ego sum apud te & peregrînus: sicut omnes patres mei.
Remîtte mihi, ut refrîgerer priusq̃ ăbeam & âmplius non ero.

Psalmus Dauid XXXIX.

EXpêctans expectâui dŏminum: & intêndit mihi.
Et exaudîuit preces meas, & edûxit me de lacu misĕriæ, & de luto fecis.

Et stătuit supra petram pedes meos: & dirêxit gressus meos.
Et immîsit in os meum cânticum nouũ: carmen deo nostro.
Vidêbunt multi & timêbunt: & sperâbunt in dŏmino.
Beâtus uir cuius est nomen dŏmini spes eius: & non respêxit in uanitâtes, & insâni as falsas.
Multa fecîsti tu dŏmine deus meus mirabĭlia tua: & cogitatiônibus tuis non est qui sîmilis sit tibi.
Annunciâui & locûtus sum: multiplicâti sunt super nŭmerum.
Sacrifĭcium & oblatiônem noluîsti: aures autem perfecîsti mihi.
Holocâustum & pro peccâto non postulâsti: tunc dixi, ecce uĕnio.
In căpite libri scriptum est de me ut făcerem uoluntâtem tuam: deus meus uŏlui, & legem tuam in mĕdio cordis mei.
Annũciâui iustĭtiam tuam in ecclêsia magna: ecce lăbia mea non prohibêbo: dŏmine tu scisti.
Iustĭtiã tuam non abscôndi in corde meo: ueritâtem tuam & salutâre tuum dixi.
Non abscôndi misericôrdiam tuam & ue-

ritâtem tuam à concĭlio multo.
Tu autem dŏmine ne longe făcias miseratiônes tuas à me: misericôrdia tua & uêritas tua semper suscepêrunt me.
Quŏniam circundedêrunt me mala quorum non est nŭmerus: cōprehēdêrunt me iniquitâtes meæ, & non pŏtui ut uidêrem.
Multiplicâtæ sunt super capîllos căpitis mei: & cor meum derelîquit me.
Complăceat tibi dŏmine ut êruas me: dŏmine ad adiuuândum me rêspice.
Confundântur & reuereântur simul: qui quærunt ănimam meam ut âuferant eam.
Cōuertântur retrôrsum & reuereântur: qui uolunt mihi mala.
Ferant confêstim confusiônem suam: qui dicunt mihi, euge, euge.
Exûltent & lætêntur super te omnes quærêntes te, & dicāt semper, magnificêtur dŏminus, qui dîligunt salutâre tuum.
Ego autem mendîcus sum & pauper: dŏminus solĭcitus est mei.
Adiûtor meus & protêctor meus tu es: deus meus ne tardâueris.

Psalmus David XL.

BEâtus qui intêlligit super egênum & pâuperem: in die mala liberâbit eum

dominus.

Dominus cōsêruet eum,& uiuificet eum, & beâtum fáciat eum in terra: & non tradat eum in ănimam inimicôrum eius.

Dominus opem ferat illi super lectum dolôris eius: uniuêrsum stratum eius uersâsti in infirmitâte eius.

Ego dixi, domine miserêre mei: sana ănimam meam, quia peccâui tibi.

Inimîci mei dixêrunt mala mihi quando moriêtur & perîbit nomen eius?

Et si ingrediebâtur ut uidêret, uana loquebâtur cor eius: cōgregâuit iniquitâtē sibi.

Egrediebât foras: & loquebâtur in idîpsū.

Aduêrsum me susurrâbāt omnes inimîci mei: aduêrsum me cogitâbant mala mihi.

Verbū inîquū constituêrūt aduêrsum me: nūquid q dormit non adiîciet ut resûrgat?

Etenim homo pacis meæ in quo sperâui: qui edêbat panes meos, magnificâuit super me supplantatiônem.

Tu autē domine miserêre mei: & resûscita me, & retribuam eis.

In hoc cognôui quoniā uoluîsti me: quoniā nō gaudêbit inimîcus meus super me.

Me autē propter înocêntiā suscepîsti: & cōfirmâsti me in conspêctu tuo in ætêrnum.

Benedîctus dŏminus deus îsrael: à sêculo & usq; in sêculum, fiat fiat.

Psalmus XLI

QVemâ dmodũ desŷderat ceruus ad fontes aquârũ: ita desŷderat ănima mea ad te deus.

Sitîuit ănima mea ad deum fontem uiuũ: quando uĕniam & apparêbo ante făciem dei?

Fuêrũt mihi lăchrymæ meæ panes die ac nocte: dũ dîcitur mihi quotîdie, ubi deus tuus?

Hæc recordâtus sum, & effûdi in me ănimam meam: quŏniã transîbo in locum tabernâculi admirâbilis usq; ad domum dei.

In uoce exultatiônis & confesiônis: sonus epulântis.

Quare tristis es ănima mea? & quare contûrbas me?

Spera in deo, quŏniã adhuc cõfitêbor illi: salutâre uultus mei, & deus meus.

Ad meîpsum ănima mea conturbâta est: proptĕrea memor ero tui de terra iordânis, & hermônij à monte mŏdico.

Abŷssus abŷssum înuocat: in uoce cataractârum tuârum.

Omnia excêlsa tua & fluctus tui: super me

transîerunt.

In die mandâbit dǒminus misericôrdiam suam:& nocte cânticum eius.

Apud me orâtio deo uitæ meæ:dicam deó suscêptor meus es.

Quare oblîtus es mei? & quare contristâtus incêdo,dum afflîgit me inimîcus?

Dum confringûntur ossa mea: exprobrauêrunt mihi qui tribulăt me inîmici mei.

Dum dicũt mihi per sîngulos dies, ubi est deus tuus?quare tristis es ănima mea?&quare contûrbas me?

Spera in deo: quǒniam adhuc confitêbor illi:salutâre uultus mei,& deus meus.

Psalmus David *XLII.*

IVdica me deus,&discêrne causam meã de gente non sancta: ab hǒmine inîquo & dolôso êrue me.

Quia tu es deus fortitûdo mea: quare me repulîsti?& quare tristis incêdo, dum afflîgit me inimîcus?

Emîtte lucem tuam, & ueritâtem tuam: ipsa me deduxêrunt &adduxêrunt in montem sanctum tuum,& in tabernâcula tua.

Et introîbo ad altâre dei:ad deum qui lætîficat iuuentûtem meam.

Confitêbor tibi in cǐthara deus deus meus

quare tristis es ănima mea? & quare contûr bas me?
Spera in deo, quŏniă adhuc confitêbor illi salutâre uultus mei, & deus meus.

Psalmus XLIII.

DEus âuribus nostris audîuimus: patres nostri annunciauêrunt nobis.
Opus quod operâtus es in diêbus eôrum: in diêbus antîquis.
Manus tua gentes dispêrdidit, & plantâsti eos: afflixîsti pŏpulos, & expulîsti eos?
Nec enim in glădio suo possedêrunt terrã: & brâchium eôrum non saluâuit eos.
Sed dêxtera tua, & brăchiũ tuũ, & illuminâtio uultus tui: quŏniã cŏplacuîsti in eis.
Tu es ipse rex meus & deus meus: qui man das salûtes Iacob.
In te inimîcos nostros uentilâbimus cornu: & in nômine tuo spernêmus insurgêntes in nobis.
Non enim in arcu meo sperâbo: & glădius meus non saluâbit me.
Saluâsti enim nos de affligêntibus nos: & odiêntes nos, confudîsti.
In deo laudâbimur tota die: & in nômine tuo confitêbimur in sêcula.
Nunc autem repulîsti & confudîsti nos: &

non egrediêris deus in uirtûtibus noſtris.
Auertîſti nos retrôrſum poſt inimîcos no
ſtros: & qui odêrunt nos diripiêbant ſibi.
Dedîſti nos tanquam oues eſcârum: & in
gêntibus diſpersîſti nos.
Vendidîſti pŏpulũ tuum ſine prĕcio: & nõ
fuit multitûdo in cõmutatiônibus eôrum.
Poſuîſti nos opprŏbriũ uicînis noſtris: ſub
ſannatiônẽ & derîſum his qui ſunt in cir-
cũitu noſtro.
Poſuîſti nos in ſimilitûdinem gêntibus: cõ
motiônem căpitis in pŏpulis.
Tota die uerecûndia mea contra me eſt: &
conf ûſio faciêi meæ coopĕruit me.
A uoce exprobrântis & obloquêntis: à făcie
inimîci & perſequêntis.
Hæc ômnia uenêrunt ſuper nos, nec oblîti
ſumus te: & inîque nõ êgimus in teſtamên-
to tuo.
Et non recêſsit retro cor noſtrum: & decli
nâſti sêmitas noſtras à uia tua.
Quŏniã humiliâſti nos in loco afflictiô-
nis: & coopĕruit nos umbra mortis.
Si oblîti ſumus nomen dei noſtri: & ſi ex-
pândimus manus noſtras ad deũ aliênum.
Nonne deus requîret iſta? ipſe enim nouit
abſcôndita cordis.

Quŏniam propter te mortificâmur tota die: æstimâti sumus sicut oues occisiônis.
Exûrge, quare obdôrmis dŏmine? exûrge, & ne repêllas in finem.
Quare făciem tuam auĕrtis? obliuîsceris inŏpiæ nostræ, & tribulatiônis nostræ?
Quŏniā humiliâta est ī pûluere ănima nostra: cŏglutinâtus est in terra uĕter noster.
Exûrge dŏmine âdiuua nos: & rĕdime nos propter nomen tuum.

Psalmus *XLIIII.*

ERuctâuit cor meum uerbum bonum dico ego ŏpera mea regi.
Lingua mea călamus scribæ: uelôciter scribêntis.
Speciôsus forma præ fîlijs hŏminum, diffûsa est grâtia in lăbijs tuis: proptĕrea benedîxit te deus in ætêrnum.
Accîngere glădio tuo super femur tuum: potentîssime.
Spĕcie tua & pulchritûdine tua: intênde prôspere, procêde, & regna.
Propter ueritâtē & mansuetûdinē & iustĭtiā: & dedûcet te mirabĭliter dêxtera tua.
Sagîttæ tuæ acûtæ, pŏpuli sub te cadent: in corda inimicôrum regis.
Sedes tua deus in sêculum sêculi: uirga di-

rectiônis uirga regni tui.
Dilexîsti iustítiam,& odîsti iniquitâtem: proptĕrea unxit te deus deus tuus ŏleo lætĭtiæ,præ consôrtibus tuis:
Myrrha & gutta & căsia à uestimêntis tuis à dŏmibus ebŭrneis:ex quibus delectauêrunt te fíliæ regum in honôre tuo.
Astitit regîna à dextris tuis in uestîtu deaurâto:circûndata uarietâte.
Audi fîlia,& uide,& inclîna aurẽ tuam:& obliuîscere pŏpulũ tuũ,& domũ patris tui.
Et concupîscet rex decôrẽ tuũ:quŏniã ipse est dŏminus deus tuus,& adorâbunt eum.
Et fîliæ Tyri in munĕribus:uultum tuum deprecabûntur omnes dîuites plebis.
Omnis glôria eius fíliæ regis ab intus: in fîmbrijs âureis,circũamîcta uarietâtibus.
Adducêntur regi uírgines post eã: prôxime eius afferêntur tibi.
Afferêntur in lætĭtia & exultatiône: addu cêntur in templum regis.
Pro pâtribus tuis nati sunt tibi fîlij:constĭtues eos prîncipes super ŏmnem terram.
Memor ero nôminis tui:in omni generatiône & generatiônem.
Proptĕrea pŏpuli cõfitebûntur tibi ĩ ætêrnum:& in sêculum sêculi.

Psalmus XLV.

DEus noster refugium & uirtus: adiû tor in tribulatiônibus quæ inuenêrunt nos nimis.

Proptĕrea non timêbimus dum turbâbitur terra: & transferêntur montes in cor maris.

Sonuêrunt & turbâtæ sunt aquæ eôrũ: cõturbâti sunt montes in fortitŭdine eius.

Flûminis împetus lætĭficat ciuitâtem dei: sanctificâuit tabernâculũ suũ altîssimus.

Deus in mĕdio eius non commouêbitur: adiuuâbit eam deus mane dilûculo.

Cŏturbâtæ sunt gentes, & inclinâta sunt regna: dedit uocem suam, mota est terra.

Dŏminus uirtûtum nobîscum: suscêptor noster deus Iacob.

Venîte, & uidête ŏpera dŏmini, quæ pŏsuit prodĭgia super terram: âuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cônteret & cõfrînget arma: & scuta combûret igni.

Vacâte, & uidête quŏniã ego sum deus: exaltâbor in gêntibus, & exaltâbor in terra.

Dŏminus uirtûtum nobîscum: suscêptor noster deus Iacob.

Psalmus XLVI.

OMnes gentes plâudite mănibus : iŭbilâte deo in uoce exultatiônis.
Quŏniam dŏminus excêlsus terrĭbilis: rex magnus super omnem terram.
Subiêcit pŏpulos nobis:& gentes sub pĕdibus nostris.
Elêgit nobis hæreditâtem suam : spĕciem Iacob quem dilêxit.
Ascêndit deus in iŭbilo : dŏminus in uoce tubæ.
Psâllite deo nostro, psâllite:psâllite regi nostro,psâllite.
Quŏniam rex omnis terræ deus : psâllite sapiênter.
Regnâuit deus super gentes:deus sedet super sedem sanctam suam.
Prîncipes populôrũ congregâti sunt cum deo âbraham:quŏniam dij fortes terræ uehemênter eleuâti sunt.

Psalmus XLVII.

MAgnus dŏminus & laudâbilis nimis:in ciuitâte dei nostri in monte sancto eius.
Fũdâtur exultatiône uniuêrsæ terræ:mõs Sion,lătera aquilônis,cîuitas regis magni.
Deus in dŏmibus eius cognoscêtur: cum suscĭpiet eam.

Quŏniā ecce reges terræ congregâti sunt conuenêrunt in unum.
Ipsi uidêntes, sic admirâti sunt, cŏturbâti sunt, cŏmôti sunt: tremor apprehĕdit eos.
Ibi dolôres ut parturiêntis: in spîritu uehe mênti cônteres naues tharsis.
Sicut audîuimus sic uîdimus in ciuitâte dŏmini uirtûtũ, in ciuitâte dei nostri: deus fundâuit eam in ætêrnum.
Suscêpimus deus misericôrdiam tuam: in mĕdio templi tui.
Secûndum nomĕ tuũ deus, sic & laus tua ĩ fines terræ: iustĭtia plena est dêxtera tua.
Lætêtur mons Sion, & exûltĕt filiæ Iudæ: propter iudĭcia tua dŏmine.
Circûndate Sion, & complectĭmini eam: narrâte in tûrribus eius.
Pônite corda uestra in uirtûte eius: & distribŭite domos eius, ut enarrêtis in progĕnie âltera.
Quŏniam hic est deus de⁹ noster ĩ ætêrnũ & in sêculũ sêculi, ipse reget nos in sêcula.

Psalmus XLVIII.

AVdîte hæc omnes gentes: âuribus percĭpite oẽs qui habitâtis orbem.
Quiq; terrĭgenæ & filij hŏminum: simul in unum diues & pauper.

Os meum loquêtur sapiêntiam:& meditâ
tio cordis mei prudêntiam.
Inclinâbo in parâbolam aurem meã:apě-
riam in psâltêrio propositiônem meam.
Cur timêbo ĩ die mala?inîquitas calcânei
mei circûndabit me.
Qui confîdunt in uirtûte sua:& in multi-
tûdine diuitiârum suârum gloriântur.
Frater non rědimit, rědimet homo:nõ da
bit deo placatiônem suam.
Et prěciũ redẽptiônis ǎnimæ suæ:& labo
râbit in ætêrnũ,& uiuet adhuc in finem.
Non uidêbit intěritũ,cũ uîderit sapiêntes
moriêntes:simul insǐpiẽs & stult⁹ perîbũt.
Et relînquent aliênis diuǐtias suas:& sepûl
chra eôrum domus illôrum in ætêrnum.
Tabernâcula eôrum in progěnie & progě
nie:uocauêrunt nômina sua in terris suis.
Et homo cum in honôre esset non intellê-
xit:comparâtus est iumêntis insipiêntibus
& sǐmilis factus est illis.
Hæc uia illôrum scândalũ ipsis : & pôstea
in ore suo complacêbunt.
Sicut oues in infêrno pǒsiti sunt:mors de-
pâscet eos.
Et dominabûntur eôrum iusti in matutî-
no : & auxǐlium eôrum ueterâscet in in-

fêrno à glôria eôrum.
Verûntamen deus rĕdimet ănimam meã de manu înferi:cum accêperit me.
Ne timŭeris cũ diues factus fŭerit homo: & cũ multiplicâta fŭerit glôria dom⁹ eius.
Quŏniam cum interĭerit, non sumet ômnia: neq; descêndet cum eo glôria eius.
Quia ănima eius in uita ipsîus benedicêtur: confitêbitur tibi cum benefêceris ei.
Introîbit usq; in progĕnies patrum suôrũ & usque in ætêrnum non uidêbit lumen.
Homo cum in honôre esset nõ intellêxit: comparâtus est iumêntis insipiêntibus, & sĭmilis factus est illis.

Psalmus Asaph XLIX.

Deus deôrum dŏminus locûtus est: & uocâuit terram.
A solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spĕcies decôris eius.
Deus manifêste uĕniet: deus noster, & nõ silêbit.
Ignis in cõspêctu eius exardêscet: & in circŭitu eius tempêstas uălida.
Aduocâuit cælũ desûrsum: & terrã discêrnere pŏpulum suum.
Congregâte illi sanctos eius: qui ôrdinant testamêntum eius super sacrifĭcia.

Et annunciâbunt cæli iustitiam eius: quoniam deus iudex est.
Audi pŏpulus meus & loquar, îsrael: & testificâbor tibi: deus deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis ârguam te: holocausta autẽ tua, in cõspẽctu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua uitulos: neque de grẽgibus tuis hircos.
Quŏniam meæ sunt omnes feræ syluârũ: iumẽnta in môntibus, & boues.
Cognôui ômnia uolatilia cæli: & pulchritûdo agri mecum est.
Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitûdo eius.
Nunquid manducâbo carnes taurôrũ? aut sânguinem hircôrum potâbo?
Immola deo sacrificium laudis: & redde altîssimo uota tua.
Et înuoca me in die tribulatiônis: êruam te & honorificâbis me.
Peccatôri autẽ dixit deus: quare tu enârras iustitias meas, & assûmis testamêntum meum per os tuum?
Tu uero odîsti disciplinã: & proiecîsti sermônes meos retrôrsum.
Si uidêbas furem, currêbas cum eo: & cum adûlteris portiônem tuam ponêbas.

Os tuum abundâuit malítia: & lingua tua concinnâbat dolos.
Sedés, aduérsus fratrem tuum loquebâris, & aduérsus filiũ matris tuæ ponêbas scândalum: hæc fecísti & tácui.
Existimâsti inîque quòd ero tui símilis: ârguam te, & státuam contra fáciem tuam.
Intellígite hæc qui obliuiscímini deũ: nêquando rápiat, & non sit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificâbit me: & illic iter quo osténdam illi salutâre dei.

Psalmus David L.

MIserêre mei deus: secûndum magnam misericôrdiam tuam.
Et secûndum multitûdinẽ miseratiônum tuârum: dele iniquitâtem meam.
Âmplius laua me ab iniquitâte mea: & â peccâto meo munda me.
Quòniã iniquitâtẽ meam ego cognôsco & peccâtum meum contra me est semper.
Tibi soli peccâui, & malum coram te feci: ut iustificêris in sermônibus tuis, & uincas cum iudicâris.
Ecce enim ĩ iniquitâtibus concêptus sum: & in peccâtis concêpit me mater mea.
Ecce enim ueritâtem dilexîsti: incêrta & occûlta sapiêntiæ tuæ manifestâsti mihi.

Aſpêrges me hyſſôpo,& mundâbor:lauâ
bis me,& ſuper niuem dealbâbor.
Audîtui meo dabis gâudium & lætǐtiam:
& exultâbunt oſſa humiliâta.
Auêrte fǎciem tuam à peccâtis meis:&
omnes iniquitâtes meas dele.
Cor mūdum crea in me deus:& ſpîritum
rectum înnoua in uiſcěribus meis.
Ne proîîcias me à fǎcie tua:& ſpîritū ſan-
ctum tuum ne âuferas à me.
Redde mihi lætǐtiam ſalutâris tui:& ſpîri
tu principâli confîrma me.
Docêbo inîquos uias tuas:& împij ad te
conuertêntur.
Lîbera me de ſanguǐnibꝰ deus deꝰ ſalûtis
meæ:& exultâbit lingua mea iuſtǐtiā tuā.
Dŏmine lǎbia mea apěries:& os meū an-
nunciâbit laudem tuam.
Quŏniam ſi uoluîſſes ſacrifǐcium dedîſ-
ſem:ŭtique holocâuſtis non delectâberis.
Sacrifǐciū deo,ſpîritus contribulâtus:cor
cōtrîtum & humiliâtū,deus nō deſpǐcies.
Benîgne fac dŏmine in bona uolūtâte tua
Sion:ut ædificêntur muri Hierŭſalem.
Tunc acceptâbis ſacrifǐcium iuſtǐtiæ obla
tiônes & holocâuſta:tunc impônent ſuper
altâre tuum uǐtulos.

Psalmus Dauid LI.

QVid gloriâris in malítia: qui potens es in iniquitâte?

Tota die iniuſtítiã cogitâuit lingua tua: ſicut nouâcula acûta fecîſti dolum.

Dilexîſti malítiam ſuper benignitâtẽ: iniquitâtem magis, quàm loqui æquitâtem.

Dilexîſti ômnia uerba præcipitatiônis lingua dolôſa.

Proptĕrea, deus dêſtruet te in finem: euêllet te, & emigrâbit te de tabernâculo tuo: & radîcem tuam de terra uiuêntium.

Vidêbunt iuſti & timêbũt, & ſuper eum ridêbunt: & dicent, ecce homo, qui non pŏſuit deum adiutôrem ſuum.

Sed ſperâuit in multitûdine diuitiarũ ſuârum: & præuălluit in uanitâte ſua.

Ego autem ſicut olíua fructífera in domo dei: ſperâui in miſericôrdia dei in ætêrnũ, & in sêculum sêculi.

Confitêbor tibi in sêculum quia fecîſti: & expectâbo nomẽ tuum, quŏniam bonum eſt in conſpêctu ſanctôrum tuôrum.

Psalmus Dauid LII.

DIxit insípiens in corde ſuo: non eſt deus.

Corrûpti ſunt & abominâbiles facti ſunt in iniquitâtibus: nõ eſt qui făciat bonum.
Deus de cælo proſpêxit ſuper fîlios hŏminum: ut uĭdeat ſi eſt intêlligens, aut requîrens deum.
Omnes declinauêrunt, ſimul inûtiles facti ſunt: non eſt qui făciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Nonne ſciẽt omnes qui operântur iniquitâtem: qui dêuorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non inuocauêrunt: illic trepidauêrunt timôre, ubi non fuit timor,
Quŏniam deus diſſipâuit oſſa eôrum qui homĭnibus placent: cõfûſi ſunt: quŏniam deus ſpreuit eos.
Quis dabit ex Sion ſalutâre îſrael? cũ conuêrterit dŏminus captiuitâtem plebis ſuæ exultâbit Iacob, & lætâbitur îſrael.

Pſalmus David LIII.

DEus in nômine tuo ſaluũ me fac: & in uirtûte tua iŭdica me.
Deus exâudi oratiônem meã âuribus pêrcipe uerba oris mei.
Quŏniam aliêni inſurrexêrũt aduêrſum me, & fortes quæſiêrũt ănimã meã: & non propoſuêrunt deum ante conſpêctũ ſuum.

Ecce enim deus âdiuuat me:& dǒminus suscêptor est ǎnimæ meæ.
Auêrte mala inimîcis meis:in ueritâte tua dispêrde illos.
Volũtârie sacrificâbo tibi:cõfitêbor nômi ni tuo dǒmine quǒniam bonum est.
Quǒniam ex omni tribulatiône eripuîsti me:& super inimîcos meos despêxit ǒculus meus.

Psalmus David LIIII.

EXâudi deus oratiônem meam, & ne despêxeris deprecatiônem meam:intende mihi,& exâudi me.
Contristâtus sum in exercitatiône mea: & conturbâtus sum à uoce inimîci,& à tribulatiône peccatôris.
Quǒniã declinauêrunt in me iniquitâtẽ & in ira molêsti erant mihi.
Cor meum conturbâtum est in me:& formîdo mortis cěcidit super me.
Timor & tremor uenêrũt super me:& cõtexêrunt me těnebræ.
Et dixi,quis dabit mihi pěnas sicut colûmbæ:& uolâbo & requiêscam?
Ecce elongâui fǔgiẽs:& mãsi ĩ solitûdine.
Expectâbam eum qui saluum me fecit: à pusillanimitâte spîritus,& tempestâte.

Præcipita domine,& diuide linguas eorũ quoniam uidi iniquitatem & contradictio nem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas:& labor in medio eius,& iniustitia.
Et nõ defecit de plateis ei⁹: usura & dolus.
Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi:sustinuissem utiq;.
Et si is qui oderat me,super me magna locut⁹ fuisset:abscõdissem me forsitan ab eo.
Tu uero homo unanimis:dux meus & notus meus.
Qui simul mecũ dulces capiebas cibos:in domo dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos:& descendant in infernum uiuentes.
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorũ: in medio eorum.
Ego autem ad deum clamaui:& dominus saluabit me.
Vespere,& mane,& meridie, narrabo & annunciabo:& exaudiet uocem meam.
Redimet in pace animam meã ab his qui appropinquant mihi:quoniam inter multos erant mecum.
Exaudiet deus,& humiliabit illos: qui est

ante sêcula.

Nō enim est illis cōmutâtio, & nō timuê-
rūt deū: extêndit manū suā ī retribuêndo.
Contaminauêrunt testamêntum eius, di-
uîsi sunt ab ira uultus eius: & appropinquâ
uit cor illîus.
Mollîti sunt sermônes eius super ŏleum:
& ipsi sunt ĭacula.
Iacta sup dŏminū curā tuā: & ipse te enû-
triet: nō dabit ī ætêrnū fluctuatiōnē iusto.
Tu uero de⁹ dedûces eos in pŭteū intĕrit⁹.
Viri sânguinum & dolôsi, nō dimidiâbūt
dies suos: ego autē sperâbo in te dŏmine.

Psalmus Dauid *LV.*

MIserêre mei deus, quŏniam concul
câuit me homo: tota die impûgnās
tribulâuit me.
Conculcauêrunt me inimîci mei tota die:
quŏniam multi bellântes aduêrsum me.
Ab altitûdine diêi timêbo: ego uero in te
sperâbo.
In deo laudâbo sermônes meos, in deo spe
râui: non timêbo quid făciat mihi caro.
Tota die uerba mea execrabântur: aduêr-
sum me omnes cogitatiônes eōrū in malū.
Inhabitâbunt & abscôndēt: ipsi calcâneū
meum obseruâbunt.

Sicut sustinuêrunt ǎnimā meā, pro nǐhilo
saluos fǎcies illos:ī ira pǒpulos cōfrīnges.
Deus uitam meam annunciâui tibi: posuî
sti lâchrymas meas in conspêctu tuo.
Sicut & in promissiône tua: tunc conuer-
têntur inimîci mei retrôrsum.
In quacûnq; die inuocâuero te: ecce cognô
ui quǒniam deus meus es.
In deo laudâbo uerbum, in dǒmino laudâ
bo sermônem: in deo sperâui non timêbo
quid fǎciat mihi homo.
In me sunt deus uota tua: quæ reddā lauda
tiônes tibi.
Quǒniam eripuîsti ǎnimā meam de mor
te, & pedes meos de lapsu: ut plǎceam co-
ram deo in lûmine uiuêntium.

Psalmus Dauid LVI.

MIserêre mei deus, miserêre mei:
quǒniam in te cōfîdit ǎnima mea.
Et in umbra alârum tuârum sperâbo: do-
nec trânseat inîquitas.
Clamâbo ad deum altîssimum: deum qui
benefêcit mihi.
Misit de cælo, & liberâuit me: dedit in op-
prǒbrium conculcântes me.
Misit deus misericôrdiā suam, & ueritâtē
suam: & erǐpuit ǎnimā meā de mědio ca-

tulôrum leônum:dormîui conturbâtus.
Filij hŏminum,dentes eôrum arma & sagîttæ:& lingua eôrum,glădius acûtus.
Exaltâre super cælos deus:& in omnē terram glôria tua.
Lăqueum parauêrunt pĕdibus meis: & incuruauêrunt ănimam meam.
Fodêrunt ante făciem meam fŏueam: & incidêrunt in eam.
Parâtum cor meū deus,parâtum cor meū cantâbo & psalmum dicam.
Exûrge glôria mea,exûrge psaltêrium & cĭthera:exûrgam dilûculo.
Cōfitêbor tibi in pŏpulis dŏmine,& psalmum dicam tibi in gêntibus.
Quŏniā magnificâta est usque ad cęlos misericôrdia tua: & usque ad nubes uêritas tua.
Exaltâre super cælos deus: & super omnē terram glôria tua.

Psalmus David LVII.

SI uere ŭtique iustĭtiam loquĭmini:recte iudicâte fîlij hŏminum.
Etenim in corde iniquitâtes operâmini in terra:iniustĭtias manus uestræ cōcînnant.
Alienâti sunt peccatôres à uulua: errauêrunt ab ŭtero,locûti sunt falsa.

Furor illis secûndum similitûdinẽ serpên tis: sicut âspidis surdæ, & obturântis aures suas.
Quæ nõ exâudiet uocem incantântium: & uenêfici incantântis sapiênter.
Deus cônteret dentes eôrum in ore ipsôrum: molas leônum confrînget dŏminus.
Ad nĭhilum deuĕnient tanquã aqua decûr rens: intêndit arcũ suũ donec infirmêntur.
Sicut cera quæ fluit auferêntur: supercĕcidit ignis, & non uidêrunt solem.
Priŭsquam intellîgerẽt spinæ uestræ rhãnũ: sicut uiuêntes sicut in ira absôrbet eos.
Lætâbitur iustus cũ uîderit uindîctã: manus suas lauâbit in sânguine peccatôris.
Et dicet homo, si ŭtiq; est fructus iusto? ŭtiq; est deus iûdicans eos in terra.

Psalmus David *LVIII.*

ÊRipe me de inimîcis meis deus meus: & ab insurgêntibus in me libera me.
Eripe me de operântibus iniquitâtẽ: & de uiris sânguinum salua me.
Quia ecce cæpêrunt ănimã meam: irruêrunt in me fortes.
Neque iniquitas mea neq; peccâtũ meum dŏmine: sine iniquitâte cucûrri & dirêxi.

Exûrge in occûrsum meum & uide: & tu dômine deus uirtûtum deus îsrael.
Intênde ad uisitândas omnes gẽtes: nõ misereâris ômnib⁹ qui operântur iniquitâtẽ.
Conuertêntur ad uêsperam: & famem patiêntur ut canes: & circuîbunt ciuitâtem.
Ecce loquêntur in ore suo, & glădius in lăbijs eôrum: quŏniam quis audîuit?
Et tu dŏmine deridêbis eos: ad nihîlũ dedûces omnes gentes.
Fortitûdinẽ meam ad te custôdiam, quia deus suscêptor meus es: deus meus misericôrdia eius præuĕniet me.
Deus ostêndit mihi super inimîcos meos, ne occîdas eos: nêquando obliuiscântur pŏpuli mei.
Dispêrge illos in uirtûte tua: & depône eos protêctor meus dŏmine.
Delîctum oris eôrum sermo labiôrũ ipsôrum: & comprehẽdântur in supêrbia sua.
Et de execratiône & mendâcio annunciabûntur in consummatiône: in ira consummatiônis, & non erunt.
Et scient quia deus dominâbitur Iacob: & fînium terræ.
Conuertêntur aduêsperam, & famem patiêntur ut canes: & circuîbunt ciuitâtem.

Ipsi dispergêntur ad manducândũ: si uero non fuerint saturâti, & murmurâbunt.
Ego autem cãtâbo fortitûdinem tuam: & exultâbo mane misericôrdiam tuam.
Quia factus es suscêptor meus & refúgiũ meum: in die tribulatiônis meæ.
Adiûtor meus tibi psallã, quia deus suscêptor meus es: deus me⁹ misericôrdia mea.

Psalmus David LIX.

DEus repulîsti nos, & destruxîsti nos: irâtus es, & misêrtus es nobis.
Commouîsti terram, & conturbâsti eam: sana contritiônes eius, quia commota est.
Ostendîsti pôpulo tuo dura: potâsti nos uino compunctiônis.
Dedîsti metuêntibus te significatiônẽ: ut fúgiant à fácie arcus.
Vt liberêntur dilêcti tui; saluum fac dêxtera tua, & exâudi me.
Deus locûtus est in sancto suo, lætâbor, & partîbor Sýchimam, & cõuâllem tabernaculôrum metîbor.
Meus est Gàlaad, & meus est Manâsses: & âphraim fortitûdo cápitis mei.
Iuda rex meus: Moab olla spei meæ.
In Idumǽam extêndam calceamêntum meum: mihi aliení genæ sûbditi sunt.

Quis dedûcet me in ciuitâtem munîtam? quis dedûcet me usq; in Idumæam?
Nonne tu de⁹ qui repulîsti nos? & nõ egrediêris deus in uirtûtibus nostris?
Da nobis auxilium de tribulatiône: & uana salus hŏminis.
In deo faciêmus uirtûtem: & ipse ad nihilum dedûcet tribulântes nos.

Psalmus David LX.

Exâudi deus deprecatiônem meam: intênde oratiôni meæ.
A fînibus terræ ad te clamâui: dum anxiarêtur cor meum: in petra exaltâsti me.
Deduxîsti me, quia factus es spes mea: turris fortitûdinis à făcie inimîci.
Inhabitâbo in tabernâculo tuo in sêcula: prôtegar in uelamênto alârum tuârum.
Quôniam tu deus meus exaudîsti oratiônem meam: dedîsti hæreditâtem timênti-bus nomen tuum.
Dies super dies regis adiĭcies: annos eius usq; in diem generatiônis & generatiônis.
Pêrmanet in ætêrnũ in conspêctu dei: misericôrdiam & ueritâtẽ eius quis requîret?
Sic psalmũ dicam nômini tuo in sêculum sêculi: ut reddam uota mea de die in diem.

Psalmus David LXI.

NOnne deo subiêcta erit ănima mea? ab ipso enim salutâre meum.
Nam & ipse deus meus, & salutâris meus: suscêptor me⁹, nô mouêbor âmpli⁹.
Quoûsq; irrŭitis in hŏminem? interfĭcitis uniuêrsi uos: tanquam parĭeti inclinâto, macĕriæ depûlsæ?
Verûntamen prĕcium meum cogitauêrũt repêllere, cucûrri in siti: ore suo benedicêbant, & in corde suo maledicêbant.
Verûntamẽ deo subiêcta esto ănima mea: quŏniam ab ipso patiêntia mea.
Quia ipse deus meus & saluâtor meus: adiûtor meus, non emigrâbo.
In deo salutâre meum, & glôria mea: deus auxĭlij mei, & spes mea in deo est.
Sperâte in eo omnis congregâtio pŏpuli, effûndite coram illo corda uestra: deus est adiûtor noster in ætêrnum.
Verûntamen uani fîlij hŏminum, mendâces fîlij hŏminum in statêris: ut decĭpiant ipsi de uanitâte in idîpsum.
Nolîte sperâre in iniquitâte, & rapînas nolîte concupîscere: diuĭtiæ si âffluant, nolîte cor appônere.
Semel locûtus est deus, duo hæc audîui: quia potêstas dei est, & tibi dŏmine mise-

ricôrdia: quia tu reddes unicuiq; iuxta ǒpe
ra sua.

Psalmus Dauid *LXII.*

Deus deus meus ad te de luce uǐgilo.
Sitîuit in te ǎnima mea: quia multi-
plǐciter tibi caro mea.
In terra desêrta, înuia, & inaquôsa, sic in
sancto appârui tibi: ut uiderêm uirtûtẽ tuã
& glôriam tuam.
Quǒniam mělior est misericôrdia tua su-
per uitas: lǎbia mea laudâbunt te.
Sic benedîcam te in uita mea: & in nômi-
ne tuo leuâbo manus meas.
Sicut ǎdipe & pinguêdine repleâť ǎnima
mea: & lǎbijs exaltatiônis laudâbit os meũ.
Sic memor fui tui super stratum meum, in
matutînis meditâbor in te: quia fuîsti adiû
tor meus.
Et in uelamênto alârum tuârum exultâ-
bo: adhæsit ǎnima mea post te: me suscêpit
dêxtera tua.
Ipsi uero in uanum quæsiêrunt ǎnimam
meã, introîbunt in inferiôra terræ: tradẽn
tur in manus glǎdij, partes uûlpium erũt.
Rex uero lætâbitur in deo, laudabûntur
omnes qui iurant in eo: quia obstrûctũ est
os loquêntium inîqua.

Psalmus David LXIII.

EXâudi deus oratiônem meam cum dê precor: à timôre inimîci êripe ănimă meam.
Protexîsti me à conuêntu malignântium. à multitûdine operântium iniquitâtem.
Quia exacuêrũt ut glădium linguas suas, intendêrunt arcum rem amâram: ut sagît tent in occûltis immaculâtum.
Sŭbito sagittâbunt eum, & non timêbunt: firmauêrunt sibi sermônem nequam.
Narrauêrunt ut abscônderent lăqueos: di xêrunt, quis uidêbit eos?
Scrutâti sunt iniquitâtes: defecêrunt scrutântes scrutînio.
Accêdet homo ad cor altum: & exaltâbitur deus.
Sagîttæ paruulôrum factæ sunt plagæ eôrum, & infirmâtæ sunt contra eos linguæ eôrum.
Conturbâti sunt omnes qui uidêbant eos: & tĭmuit omnis homo.
Et annunciauêrunt ŏpera dei: & facta eius intellexêrunt.
Lætâbitur iustus in dŏmino, & sperâbit in eo: & laudabûntur omnes recti corde.

Psalmus David LXIIII.

TE decet hymnus deus in Sion: & tibi reddêtur uotũ in Hierǔsalem.
Exâudi oratiônem meam: ad te omnis caro uěniet.
Verba iniquôrum præualuêrũt super nos: & impietâtibus nostris tu propiciâberis.
Beâtus quem elegîsti & assumpsîsti: inhabitâbit in âtrijs tuis.
Replêbimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, mirâbile in æquitâte.
Exâudi nos deus salutâris noster: spes ômnium finium terræ: & in mari longe.
Præparans montes in uirtûte tua, accînctus potêntia: qui contûrbas profûndum maris, sonum flûctuum eius.
Turbabûntur gentes, & timêbunt qui habitãt têrminos à signis tuis: êxitus matutini & uéspere delectâbis.
Visitâsti terram & inebriâsti eam: multiplicâsti locupletâre eam.
Flumen dei replêtum est aquis: parâsti cibum illôrũ, quǒniã ita est præparâtio eius.
Riuos eius inêbria, multǐplica genǐmina eius: in stillicǐdijs ei⁹ lætâbitur gêrminãs.
Benedîces corônæ anni benignitâtis tuæ: & campi tui replebûntur ubertâte.
Pinguêscent speciôsa desêrti: & exultatiõ

ne colles accingêntur.
Indûti sunt arĭetes ŏuium, & ualles abundâbunt frumênto: clamâbūt, ĕtenim hymnum dicent.

Psalmus Dauid LXV.

IVbilâte deo omnis terra, psalmum dîcite nômini eius: date glôriam laudi eius.
Dîcite deo, quàm terribĭlia sunt ŏpera tua dŏmine: in multitûdine uirtûtis tuæ mentiêntur tibi inimîci tui.
Omnis terra adôret te, & psallat tibi: psalmum dicat nômini tuo.
Venîte, & uidête ŏpera dei: terrîbilis in cōsîlijs super fîlios hŏminum.
Qui cōuêrtit mare in âridam, in flûmine pertransîbūt pede: ibi lætâbimur in ipso.
Qui dominâtur in uirtûte sua in ætêrnū, ŏculi eius super gētes respĭciūt: qui exâsperant, non exaltêntur in semetîpsis.
Benedîcite gentes deum nostrum: & audîtam fâcite uocem laudis eius.
Qui pŏsuit ănimam meā ad uitam: & non dedit in commotiônem pedes meos.
Quŏniā probâsti nos deus: igne nos examinâsti, sicut examinâtur argêntum.
Induxîsti nos in lăqueum, posuîsti tribula

tiônes i dorso nostro: imposuîsti hŏmines super căpita nostra.
Transîuimus per ignem & aquam: & eduxîsti nos in refrigĕrium.
Introîbo i domũ tuã in holocâustis: reddã tibi uota mea, quæ distinxêrunt lăbia mea.
Et locûtũ est os meũ: in tribulatiône mea.
Holocâusta medullâta ôfferam tibi cũ incênso ariĕtũ: ôfferam tibi boues cũ hircis.
Venîte, audîte, & narrâbo omnes qui timêtis deum: quanta fecit ănimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamâui: & exaltâui sub lingua mea.
Iniquitâtem si aspêxi in corde meo: non exâudiet dŏminus.
Proptĕrea exaudîuit deus: & attêndit uoci deprecatiônis meæ.
Benedîctus deus: qui non amôuit oratiônẽ meam, & misericôrdiam suam à me.

Psalmus David *LXVI.*

DEus misereâtur nostri, & benedîcat nobis: illûminet uultũ suũ super nos, & misereâtur nostri.
Vt cognoscâmus in terra uiam tuam: in ômnibus gêntibus salutâre tuum.
Confiteântur tibi pŏpuli deus: confiteântur tibi pŏpuli omnes.

Lætêntur & exûltent gentes, quŏniam iûdicas pŏpulos in æquitâte: & gentes in terra dîrigis.
Cŏfiteântur tibi pŏpuli deus, cŏfiteântur tibi pŏpuli omnes: terra dedit fructŭ suŭ.
Benedîcat nos deus deus noster, benedîcat nos deus: & mêtuant eŭ omnes fines terræ.

Psalmus David *LVXII.*

Exûrgat deus & dissipêntur inimîci eius: & fŭgiant qui odêrunt eum à făcie eius.
Sicut dêficit fumus defĭciant: sicut fluit cera à făcie ignis, sic pĕreant peccatôres à facie dei.
Et iusti epulêntur, & exûltent in cŏspêctu dei: & delectêntur in lætĭtia.
Cantăte deo, psalmŭ dîcite nômini eius, iter făcite ei qui ascêndit super occâsum: dŏminus nomen illi.
Exultâte in conspêctu eius: turbabûntur à făcie eius patris orphanôrum, & iûdicis uiduârum.
Deus in loco sancto suo: deus qui inhabitâre facit unius moris in domo.
Qui edûcit uinctos ĩ fortitûdine: simĭliter eos qui exâsperăt, qui hăbităt ĩ sepûlchris.
Deus cum egrederêris in conspêctu pŏpu

li tui: cum pertransieris in desêrto.
Terra mota est, ětenim cæli distillauêrunt à făcie dei Sĭnai: à făcie dei ĭsrael.
Plŭuiam uolūtâriam segregâbis deus hæreditâti tuæ, & infirmâta est: tu uero perfecîsti eam.
Animâlia tua habitâbunt in ea: parâsti in dulcêdine tua pâuperi deus.
Dŏminus dabit uerbum euāgelizântibus: uirtûte multa.
Rex uirtûtum dilêcti dilêcti: & speciêi domus diuĭdere spŏlia.
Si dormiâtis inter mĕdios cleros, pēnæ columbæ deargētâtæ: & posteriôra dorsi eius in pallôre auri.
Dum discêrnit cælêstis reges super eam, niue dealbabûntur in Selmon: mons dei mons pinguis.
Mons coagulâtus mons pinguis: ut quid suspicâmini montes coagulâtos?
Mons in quo beneplăcitū est deo habitâre in eo: ĕtenim dŏminus habitâbit in finem.
Currus dei decē mîllibus mûltiplex millia lætântiū: dŏminus in eis in Sĭnai in sancto.
Ascendîsti in altum, cæpîsti captiuitâtem: accepîsti dona in homĭnibus.
Etenī nō credêntes: īhabitâre dŏminū deū.

Benedîctus dǒminus die quotǐdie: prôspe rũ iter fǎciet nobis: de⁹ salutâriũ nostrôrũ.
Deus noster deus saluos faciêndi: & dǒmini dǒmini êxitus mortis.
Verûntamen deus cõfrînget cǎpita inimicôrum suôrum: uêrticem capîlli perambulântium in delîctis suis.
Dixit dǒminus, ex Basan conuêrtam: conuêrtam in profûndum marîs.
Vt intingâtur pes tuus ĩ sânguine: lingua canum tuǒrum ex inimîcis ab ipso.
Vidêrũt ingrêssus tuos deus: ingrêssus dei mei, regis mei, qui est in sancto.
Præuenêrunt prîncipes coniûncti psallên tib⁹: in mědio iuuěculârũ tympanistriârũ.
In ecclêsijs benedicîte deo dǒmino: de fõnti bus îsrael.
Ibi bêniamin adolescêntul⁹ ĩ mětis excêssu.
Prîncipes Iuda duces eôrũ: prîncipes Zâbulon, & prîncipes Nêphtalim.
Mãda deus uirtûti tuæ: cõfîrma hoc deus, quod operâtus es in nobis.
A templo tuo in Hierûsalem: tibi ôfferent reges mûnera.
Increpa feras arûndinis, congregâtio taurôrum in uaccis populôrum: ut exclûdant eos qui probâti sunt argênto.

Dîſsipa gentes quæ bella uolunt, uĕnient legâti ex ægŷpto:æthiŏpia præuĕniet manus eius deo.
Regna terræ cantâte deo:psâllite dŏmino.
Psâllite deo qui aſcêndit ſuper cælum cæli:ad oriêntem.
Ecce dabit uoci ſuæ uocē uirtûtis, date glôriam deo ſuper îſrael:magnificêntia ei⁹,& uirtus eius in nûbibus.
Mirâbilis deus in ſanctis ſuis, deus îſrael ipſe dabit uirtûtem & fortitûdinem plebi ſuæ:benedîctus deus.

Pſalmus Dauid *LXVIII.*

SAluum me fac deus:quŏniam intrauêrunt aquæ uſq; ad ănimam meam.
Infîxus ſum in limo profûndi, & non eſt ſubſtântia.
Veni in altitûdinem maris: & tempêſtas demêrſit me.
Laborâui clamans,raucæ factæ ſunt fauces meæ: defecêrunt ŏculi mei, dum ſpero in deum meum.
Multiplicâti ſunt ſuper capillos căpitis mei:qui odêrunt me gratis.
Cŏfortâti ſunt qui perſecûti ſunt me inimîci mei iiûſte:quę nō răpui,tūc exoluêbā.
Deus tu ſcis inſipiêntiam meam: & delî-

cta mea à te non sunt abscôndita.
Non erubêscant in me, qui expêctāt te dŏmine: dŏmine uirtûtum.
Non confundântur super me: qui quærūt te, deus îsrael.
Quŏniam propter te sustĭnui oppròbriū: opĕruit confûsio făciem meam.
Extrâneus factus sum frâtribus meis: & peregrînus filijs matris meæ.
Quŏniam zelus domus tuæ comêdit me: & oppròbria exprobrântium tibi, cecidêrunt super me.
Et opĕrui in ieiûnio ănimam meam: & factum est in oppròbrium mihi.
Et pŏsui uestimêntum meum cilĭcium: & factus sum illis in parâbolam.
Aduêrsum me loquebântur qui sedêbāt in porta: & in me psallêbāt qui bibêbāt uinū.
Ego uero ora tiônem meam ad te dŏmine: tempus beneplăciti deus.
In multitûdine misericôrdiæ tuæ exâudi me: in ueritâte salûtis tuæ.
Eripe me de luto ut nō infîgar: lîbera me ab his q odêrunt me, & de pfûndis aquarū.
Non me demêrgat tempêstas aquæ, neq; absôrbeat me profûndum: neq; ûrgeat super me pŭteus os suum.

Exâudi me dŏmine quŏniam benîgna est misericôrdia tua: secûndum multitûdinē miseratiônum tuârum rêspice in me.
Et ne auêrtas fáciem tuã à pŭero tuo: quŏniam trĭbulor uelôciter exâudi me.
Intênde ănimæ meæ & lîbera eã: propter inimîcos meos êripe me.
Tu scis impropĕrium meum, & confusiônem meam: & reuerêntiam meam.
In conspêctu tuo sunt omnes qui trĭbulant me: impropĕrium expectâuit cor meum & misĕriam.
Et sustĭnui qui simul contristarêtur, & nõ fuit: & qui consolarêtur, & non inuêni.
Et dedêrunt in escam meam fel: & in siti mea potauêrunt me acêto.
Fiat mensa eôrum coram ipsis in lăqueũ; & in retributiônes & in scândalum.
Obscurêntur ŏculi eôrũ ne uĭdeãt: & dorsum eôrum semper incûrua.
Effûnde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehêndat eos.
Fiat habitâtio eôrum desêrta: & in tabernâculis eôrum non sit qui inhăbitet.
Quŏniã quē tu percussîsti persecûti sunt: & super dolôrē uûlnerũ meôrũ addidêrũt.
Appône iniquitâtem super iniquitâtē eô-

rum:& non intrent in iustítiam tuam.
Deleântur de libro uiuêntium: & cum iustis non scribântur.
Ego sum pauper & dolens: salus tua deus suscêpit me.
Laudâbo nomen dei cum cântico: & magnificâbo eum in laude.
Et placêbit deo super uítulũ nouêllũ: côrnua producêntem & úngulas.
Vídeãt pâuperes & lætêntur: quærite deũ, & uiuet ánima uestra.
Quóniam exaudîuit pâuperes dóminus: & uinctos suos non despêxit.
Laudent illũ cæli & terra: mare, & ômnia reptîlia in eis.
Quóniam deus saluam fáciet Sion: & ædificabûntur ciuitâtes Iudæ.
Et inhabitâbunt ibi & hæreditâte acquîrent eam.
Et semẽ seruôrum eius possidêbit eam: & qui dîligunt nomen eius habitâbunt in ea.

Psalmus Dauid LXIX.

Deus in adiutôriũ meũ intênde: dómine ad adiuuândum me festîna.
Confundântur & reuereântur qui quærũt ánimam meam.
Auertântur retrôrsum & erubêscãt: quo-

lunt mihi mala.
Auertântur statim erubescêntes: qui dicũt mihi, euge euge.
Exûltent & lætêntur in te omnes qui quærunt te: & dicant semper, magnificêtur dŏminus, qui dîligunt salutâre tuum.
Ego uero egẽn⁹ & pauꝑ sũ: dẹ⁹ âdiuua me.
Adiûtor meus & lıberâtor meus es tu: dŏmine ne morêris.

Psalmus David LXX.

IN te dŏmine sperâui, non confûndar in ætêrnum: in iustĭtia tua lĭbera me & êripe me.
Inclĭna ad me aurem tuam: & salua me.
Esto mihi in deum protectôrem, & in locum munîtum: ut saluum me făcies.
Quŏniam firmamêntum meum: & refŭgium meum es tu.
Deus meus êripe me de manu peccatôris: & de manu cõtra legem agêntis & inîqui.
Quŏniam tu es patiêntia mea dŏmine: dŏmine spes mea à iuuentûte mea.
In te confirmâtus sum ex ŭtero: de uentre matris meæ tu es protêctor meus.
In te cantâtio mea semper: tanquã prodĭgiũ factus sum multis, & tu adiûtor fort[...]
Repleâtur os meum laude: ut cantem glô-

riam totam, tota die magnitûdinem tuã.
Ne proiicias me in têmpore senectûtis: cũ defêcerit uirtus mea, ne derelînquas me.
Quia dixêrunt inimîci mei mihi: & qui custodiêbant ănimam meam, concilium fecêrunt in unum.
Dicêntes, de⁹ derelîquit eũ, persequĭmini, & cõprehêndite eũ: quia nõ est qui erĭpiat.
Deus ne elongêris à me: deus meus in auxĭlium meum rêspice.
Confundântur & deiĭciãt detrahêntes ăni mæ meæ: operiântur confusiône & pudôre, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperâbo: & adiĭciam super omnem laudem tuam.
Os meum annunciâbit iustĭtiam tuam: tota die salutâre tuum.
Quŏniam non cognôui literatûrã, introîbo in potêntiam dŏmini: dŏmine memorâbor iustĭtiæ tuæ solîus.
Deus docuîsti me à iuuentûte mea: & usq; nunc pronunciâbo mirabĭlia tua.
Et usq; in senêctam & sĕnium: deus ne derelînquas me.
Donec annûnciem brâchium tuum: generatiôni omni quæ uentûra est.
Potêntiam tuam & iustĭtiam tuam deus

usq; in altîssima quæ fecîsti magnâlia: deus quis sĭmilis tibi?

Quā̃tas ostendîsti mihi tribulatiônes multas & malas? & conuêrsus uiuificâsti me: & de abŷssis terræ ĭterum reduxîsti me.

Multiplicâsti magnificêntiā̃ tuam: & conuêrsus consolâtus es me.

Nam & ego confitêbor tibi in uasis psalmi ueritâtem tuam deus: psallam tibi in cĭthara sanctus israel.

Exultâbūt lăbia mea cum cantâuero tibi: & ănima mea quam redemîsti.

Sed & lingua mea tota die meditâbitur iustĭtiam tuam: cum confûsi & reuĕriti fŭerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus David LXXI.

Deus iudĭcium tuum regi da: & iustĭtiam tuam fîlio regis.

Iudicâre pŏpulum tuum in iustĭtia: & pâuperes tuos in iudĭcio.

Suscĭpiāt montes pacem pŏpulo: & colles iustĭtiam.

Iudicâbit pâuperes pŏpuli, & saluos făciet fîlios pâuperū: & humiliâbit calūniatôrē.

Et permanêbit cum sole & ante lunam: in generatiône & generatiônem.

Descêndet sicut plŭuia in uell⁹: & sicut stil

licĭdia stillântia super terram.
Oriêtur in diêbus eius iustĭtia & abundân
tia pacis: donec auferâtur luna.
Et dominâbitur à mari usq; ad mare: & à
flûmine usq; ad têrminos orbis terrârum.
Coram illo prôcidĕt æthĭopes: & inimîci
eius terram lingent.
Reges Tharsis & însulæ mûnera ôfferent:
reges Aˇrabum & Saba dona addûcent.
Et adorâbunt eũ omnes reges: omnes gen-
tes sêruient ei.
Quia liberâbit pâuperé à potênte: & pâu-
perem cui non erat adiûtor.
Parcet pâuperi & ĭnopi: & ănimas pâupe-
rum saluas făciet.
Ex usûris iniquitâte rĕdimet ănimas eô-
rum: & honorâbile nomen eôrũ corã illo.
Et uiuet, & dăbitur ei de auro Arăbiæ, &
adorâbunt de ipso semper: tota die benedi
cent ei.
Erit firmamêntũ in terra in summis môn
tium, superextollêtur super Lĭbanũ fruct⁹
ei⁹: & florêbũt de ciuitâte sicut fœnũ terræ.
Sit nomen eius benedîctum in sêcula: ante
solem pêrmanet nomen eius.
Et benedicêntur in ipso omnes tribus ter-
ræ: omnes gentes magnificâbunt eum.

Benedîctus dominus deus îsrael: qui facit mirabilia solus.
Et benedîctum nomen maiestâtis eius in ætêrnum,& replêbitur maiestâte eius omnis terra:fiat fiat.

Psalmus Asaph LXXII.

QVàm bonus israel deus:his qui recto sunt corde?
Mei autem pene moti sunt pedes: pene effûsi sunt gressus mei.
Quia zelâui super inîquos: pacem peccatôrum uidens.
Quia non est respêctus morti eôrum: & firmamêntum in plaga eôrum.
In labôre hominum non sunt: & cum homínibus non flagellabûntur.
Ideo ténuit eos supêrbia: opêrti sunt iniquitâte & impietâte sua.
Prôdijt quasi ex ădipe inîquitas eôrũ: trãsiêrunt in affêctum cordis.
Cogitauêrunt & locûti sunt nequítiam: iniquitâtem in excêlso locûti sunt.
Posuêrunt in cælum os suum:& lingua eôrum transîuit in terra.
Ideo cõuertêtur pŏpulus meus hic: & dies pleni inueniêntur in eis.
Et dixêrunt, quômodo scit deus: & si est

ſciêntia in excêlſo?
Ecce ipſi peccatôres & abundântes in ſêcu lo: obtinuêrunt diuítias.
Et dixi, ergo ſine cauſa iuſtificâui cor meũ: & laui inter innocêntes manus meas.
Et fui flagellât⁹ tota die: & caſtigâtio mea in matutînis.
Si dicêbam, narrâbo ſic: ecce natiônem fi liôrum tuôrum reprobâui.
Exiſtimâbam ut cognôſcerem: hoc labor eſt ante me.
Donec intrem in ſanctuâriũ dei: & intêl ligam in nouîſsimis eôrum.
Verûntamen propter dolos poſuîſti eis: de iecîſti eos dum alleuarêntur.
Quómodo facti ſunt ĩ deſolatiõne? ſúbito defecêrũt: periêrũt propter iniquitâtẽ ſuã.
Velut sômniũ ſurgêntium: dómine in ciui tâte tua imâginẽ ipsôrũ ad níhilũ rédiges.
Quia inflammâtum eſt cor meum, & re nes mei commutâti ſunt: & ego ad níhi lum redâctus ſum, & neſcîui.
Vt iumêntum factus ſum apud te: & ego ſemper tecum.
Tenuîſti manum dêxteram meam, & in uoluntâte tua deduxîſti me: & cum glôria ſuſcepîſti me.

Quid enim mihi est in cælo: & à te quid uölui super terram?
Defêcit caro mea & cor meum: deus cordis mei,& pars mēa,deus in ætêrnum.
Quia ecce qui elôngant se à te, perîbunt: perdidîsti omnes qui fornicântur abs te.
Mihi autem adhærêre deo bonum est: pônere in dŏmino deo spem meam.
Vt annûncient omnes prædicatiônes tuas: in portis fîliæ Sion.

Psalmus Asaph LXXIII.

VT quid deus repulîsti in finem: irâtus est furor tuus super oues pâscuæ tuæ?
Memor esto congregatiônis tuæ: quā possedîsti ab inĭtio.
Redemîsti uirgam hæreditâtis tuæ: mons Sion in quo habitâsti in eo.
Leua manus tuas in supêrbias eôrum in finē:quāta malignât⁹ est inimîcus in sancto?
Et gloriâti sunt qui odêrunt te: in mĕdio solennitâtis tuæ.
Posuêrunt signa sua signa: & non cognouêrunt sicut in êxitu super summum.
Quasi in sylua lignôrum secûribus excidêrunt iânuas eius in idîpsum: in secûri & âscia deiecêrunt eam.

Incendêrunt igni ſanctuâriũ tuum in terra:polluêrunt tabernâculum nôminis tui.
Dixêrunt in corde ſuo cognâtio eôrum ſimul:quiêſcere faciâmus omnes dies feſtos dei à terra.
Signa noſtra nõ uîdimus,iam non eſt prophêta:& nos non cognôſcet âmplius.
Vſquequo deus improperâbit inimîcus: irrîtat aduersârius nomen tuum in finem?
Vt quid auêrtis manum tuam & dêxterã tuam:de mědio ſinu tuo in finem?
Deus autem rex noſter ante sêcula :operâtus eſt ſalûtem in mědio terræ.
Tu confirmâſti in uirtûte tua mare: cõtribulâſti căpita dracônum in aquis.
Tu cõfregîſti căpita dracônis : dedîſti eum eſcam pŏpulis æthĭopum.
Tu dirupîſti fontes & torrêntes: tu ſiccâſtî flŭuios æthan.
Tuus eſt dies & tua eſt nox: tu ſabricâtus es aurôram & ſolem.
Tu fecîſti omnes têrminos terræ : æſtâtem & uer tu plaſmâſti ea.
Memor eſto huius, inimîcus improperâuit dŏmino:& pŏpulus insîpiens incitâuit nomen tuum.
Ne tradas bêſtijs ănimam confitêntem ti-

bi: & ănimas pâuperum tuôrum ne obli-
uiscâris in finem.
Rêspice ĩ testamẽtũ tũũ: quia replêti sunt
qui obscurâti sũt terrę dŏmib⁹ iniquitâtũ.
Ne auertâtur hŭmilis factus cõfûsus: pau-
per & inops laudâbunt nomen tuum.
Exûrge deus, iŭdica causam tuam: memor
esto improperiôrum tuôrum, eôrum quæ
ab insipiênte sunt tota die.
Ne obliuiscâris uoces inimicôrum tuôrũ:
supêrbia eôrũ q te odêrunt, ascêndit semp.

Psalmus Asaph LXXIIII.

COnfitêbimur tibi deus, confitêbi-
mur: & inuocâbimus nomen tuum.
Narrâbimus mirabĭlia tua: cum accêpero
tempus, ego iustĭtias iudicâbo.
Liquefâcta est terra, & omnes qui habitãt
in ea: ego confirmâui colûmnas eius.
Dixi inîquis, nolîte inîque ăgere: & delin-
quêntibus, nolîte exaltâre cornu.
Nolîte extôllere in altum cornu uestrum:
nolîte loqui aduêrsus deum iniquitâtem.
Quia neque ab oriênte, neq; ab occidên-
te, neque à desêrtis môntibus: quŏniam
deus iudex est.
Hunc humĭliat, & hunc exâltat, quia calix
in manu dŏmini uini meri plenus mixto.

Et inclinâui ex hoc in hoc: uerûntamẽ fex eius nõ eſt exinanîta, bibent omnes peccatôres terræ.
Ego autem annunciâbo in ſêculum: cantâbo deo Iacob.
Et ômnia côrnua peccatôrum cõfrîngam: & exaltabûntur côrnua iuſti.

Pſalmus Aſaph *LXXV.*

NOtus in Iudæa deus: in Iſrael màgnum nomen eius.
Et factus eſt in pace locus eius: & habitâtio eius in Sion.
Ibi confrêgit potêntias: arcum, ſcutum, & glădium, & bellum.
Illûminãs tu mirabĭliter â môntibus ætêrnis: turbâti ſunt omnes inſipiêntes corde.
Dormiêrunt ſomnũ ſuum: & nihil inuenêrunt omnes uiri diuitiârũ in mănibus ſuis.
Ab increpatiône tua deus Iacob: dormitauêrunt qui aſcendêrunt equos.
Tu terrĭbilis es, & quis reſîſtet tibi? ex tũc ira tua.
De cælo audîtum fecîſti iudĭciũ: terra trêmuit & quiêuit.
Cum exûrgeret î iudĭcio deus: ut ſaluos făceret omnes manſuêtos terræ.
Quŏniam cogitâtio hŏminis cõfitêbitur

tibi: & reliquiæ cogitatiônis diem festum
agent tibi.
Vouête, & rêddite dômino deo uestro: om
nes qui in circûitu eius affêrtis mûnera.
Terríbili & ei qui aufert spîritũ príncipũ:
terríbili apud reges terræ.

Psalmus Asaph *LXXVI.*

VOce mea ad dôminũ clamâui: uoce
mea ad deum, & intêndit mihi.
In die tribulatiônis meæ deum exquisîui,
mănibus meis nocte contra eum, & nõ sum
decêptus.
Rĕnuit consolâri ănima mea, memor fui
dei & delectâtus sum: & exercitât⁹ sum, &
defêcit spîritus meus.
Anticipauêrunt uigĭlias ŏculi mei: turbâ-
tus sum, & non sum locûtus.
Cogitâui dies antîquos: & annos ætêrnos
in mente hăbui.
Et meditâtus sum nocte cum corde meo:
& exercitâbar, & scopêbã spîritum meũ.
Nunquid in ætêrnum proiĭciet deus: & nõ
appônet ut complacĭtior sit adhuc?
Aut in finem misericôrdiã suam abscîdet:
à generatiône in generatiônem?
Aut obliuiscêtur miserêri deus? aut cõtine
bit in ira sua misericôdias suas?

Et dixi, nunc cœpi: hæc mutâtio, dêxteræ excêlsi.
Memor fui ŏperum dŏmini: quia memor ero ab inĭtio mirabĭlium tuôrum.
Et meditâbor in ŏmnibus opêribus tuis: & in adinuentiônibus tuis exercêbor.
Deus ĩ sancto uia tua, quis de⁹ magn⁹ sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabĭlia.
Notam fecîsti in pŏpulis uirtûtem tuam: redemîsti in brâchio tuo pŏpulum tuũ, fîlios Iacob & Ioseph.
Vidêrunt te aquæ deus, uidêrunt te aquæ & timuêrunt: & turbâtæ sunt abŷssi.
Multitûdo sŏnitus aquârum: uocem dedêrunt nubes.
Etenim sagîttæ tuæ trânseũt: uox tonĭtrui tui in rota.
Illuxêrũt coruscatiônes tuæ orbi terræ: cõmôta est & contrĕmuit terra.
In mari uia tua: & sêmitæ tuæ ĩ aquis multis: & uestîgia tua non cognoscêntur.
Deduxîsti sicut oues pŏpulũ tuũ: in manu Mŏysi & ăaron.

Psalmus Asaph. *LXXVII.*

ATtêndite pŏpule meus legem meã: inclinâte aurem uestram in uerba oris mei.

Apĕriam in parăbolis os meū: loquar propositiônes ab inĭtio.
Quanta audîuimus & cognôuimus ea: & patres nostri narrauêrunt nobis?
Non sunt occultâta à fîlijs eôrum: in generatiône âltera.
Narrântes laudes dŏmini & uirtûtes eius: & mirabĭlia eius quæ fecit.
Et suscitâuit testimônium in Iacob: & legē pŏsuit in îsrael.
Quāta mādâuit pâtrib⁹ nostris nota făcere ea fîlijs suis: ut cognoscat generâtio âltera.
Fîlij qui nascêntur, & exûrgent: & narrâbunt fîlijs suis.
Vt ponāt in deo spem suā, & nō obliuiscântur ŏperum dei: & mādâta eius exquîrant.
Ne fiant sicut patres eôrum: generâtio praua & exâsperans.
Generâtio quæ nō dirêxit cor suum: & nō est crêditus cum deo spîritus eius.
Fîlij Ephrem intendêntes & mittêntes arcum: conuêrsi sunt in die belli.
Non custodiêrunt testamêntum dei: & in lege eius noluêrunt ambulâre.
Et oblîti sunt benefactôrum ei⁹: & mirabĭlium eius quæ ostêndit eis.
Coram pâtribus eôrum fecit mirabĭlia in

terra ægŷpti: in campo Tǎneos.
Interrûpit mare & perdûxit eos; & stǎtuit aquas quasi in utre.
Et dedûxit eos in nube diêi: & tota nocte in illuminatiône ignis.
Interrûpit petram in erêmo: & adaquâuit eos uelut in abŷsso multa.
Et edûxit aquam de petra: & edûxit tanquam flûmina aquas,
Et apposuêrunt adhuc peccâre ei: in ira cō citauêrunt excêlsum in inaquôso.
Et tentauêrunt eum in côrdibus suis: ut pē terent escas animâbus suis,
Et male locûti sunt de deo: dixêrunt, nunquid pǒterit deus parâre mēsam ī desêrto?
Quǒniam percûssit petram, & fluxêrunt aquæ: & torrêntes inundauêrunt,
Nunquid & panem pǒterit dare: aut parâ re mensam pǒpulo suo?
Ideo audîuit dǒminus, & dîstulit: & ignis accênsus est ī Iacob, & ira ascêndit ī îsrael.
Quia non credidêrunt in deo, nec sperauêrunt in salutâri eius,
Et mandâuit nûbibus dêsuper, & iânuas cæli apěruit.
Et pluit illis manna ad manducândum: & panem cæli dedit eis.

Panem angelôrum manducâuit homo: cibâria misit eis in abundântia.
Trânstulit austrum de cælo: & indûxit in uirtûte sua âfricum.
Et pluit super eos sicut pûluerem carnes: & sicut arênam maris uolatĭlia pennâta.
Et cecidêrunt in mĕdio castrôrum eôrum: circa tabernâcula eôrum.
Et manducauêrunt & saturâti sunt nimis, & desydĕrium eôrum âttulit eis: non sunt fraudâti à desydĕrio suo.
Adhuc escæ eôrum erant in ore ipsôrum: & ira dei ascêndit super eos.
Et occîdit pingues eôrum: & elêctos îsrael impedîuit.
In ômnibus his peccauêrunt adhuc: & non credidêrunt in mirabĭlibus eius.
Et defecêrũt in uânitâte dies eôrum: & anni eôrum cum festinatiône.
Cum occîderet eos quærêbât eũ: & reuertebântur, & dilŭculo ueniêbant ad eum.
Et rememorâti sunt quia deus adiûtor est eôrũ: & deus excêlsus redêmptor eôrũ est.
Et dilexêrunt eum in ore suo: & lingua sua mentîti sunt ei.
Cor autem eôrum non erat rectũ cum eo: nec fidêles hăbiti sunt in testamênto eius.

Ipse autem est misêricors,& propîcius fiet
peccâtis eôrum:& non dispêrdet eos.
Et abundâuit ut auêrteret iram suam: &
non accêndit omnem iram suam.
Et recordât⁹ est quia caro sunt: spîritus ua
dens & non rědiens.
Quŏties exacerbauêrunt eum in desêrto:
in ira concitauêrunt eum in inaquôso?
Et conuêrsi sunt, & tentauêrunt deum: &
sanctum israel exacerbauêrunt.
Non sunt recordâti manus eius: die qua rě
dêmit eos de manu tribulântis.
Sicut pŏsuit in ægŷpto signa sua: & prodĭ-
gia sua in campo Tăneos.
Et conuêrtit in sânguinem flûmina eôrũ:
& imbres eôrum ne bĭberent.
Misit in eos cynomyîam, & comêdit eos:
& ranam,& dispêrdidit eos.
Et dedit ærûgini fructus eôrum:& labôres
eôrum locûstæ.
Et occîdit in grândine uîneas eôrũ:& mo-
ros eôrum in pruîna.
Et trâdidit grândini iumênta eôrũ: & pos
sessiônem eôrum igni.
Misit in eos iram indignatiônis suæ, indi-
gnatiônem,& iram, & tribulatiônem: im
missiônem per ângelos malos.

Viam fecit sêmitæ iræ suæ, non pepêrcit à morte animârum eôrum: & iumênta eôrum in morte conclûsit.
Et percûssit omne primogĕnitum in terra ægŷpti: primĭtias omnĭs labôris eôrum in tabernâculis Cham.
Et âbstulit sicut oues pŏpulũ suum: & perdûxit eos tanquam gregem in desêrto.
Et dedûxit eos in spe, & non timuêrunt: & inimîcos eôrum opĕruit mare.
Et indûxit eos in montem sanctificatiônis suæ: mõtem quem acquisîuit dêxtera eius.
Et eiêcit à făcie eôrum gẽtes: & sorte diuîsit eis terram in funĭculo distributiŏnis.
Et habitâre fecit in tabernâculis eôrũ tribus îsrael.
Et tentauêrunt, & exacerbauêrunt deũ excêlsum: & testimônia eius nõ custodiêrũt.
Et auertêrunt se, & non seruauêrunt pactum: quemâdmodum patres eôrum cônuêrsi sunt in arcum prauum.
In iram concitauêrũt eum in côllibus suis: & in sculptîlibus suis ad æmulatiônẽ eum prouocauêrunt.
Audîuit deus & spreuit: & ad nĭhilũ redêgit ualde îsrael.
Et rĕpulit tabernâculũ Silo: tabernâculũ

suum ubi habitâuit in homĭnibus.
Et trâdidit in captiuitâtē uirtûtē eôrū: & pulchritûdinem eôrum in man⁹ inimîci.
Et conclûsit in glădio pŏpulum suum: & hæreditâtem suam spreuit.
Iŭuenes eôrum comêdit ignis: & uîrgines eôrum non sunt lamentâtæ.
Sacerdôtes eôrum in glădio cecidêrunt: & uĭduæ eôrum non plorabântur.
Et excitâtus est tanquam dôrmiens dŏminus: tanquam potens crapulâtus à uino.
Et percûssit inimîcos suos in posteriôra: oppróbrium sempitêrnum dedit illis.
Et rĕpulit tabernâculum Ioseph; & tribum êphraim non elêgit.
Sed elêgit tribū Iuda: mōtē Siō quē dilêxit.
Et ædificâuit sicut unicôrnium sanctificiū suum: in terra quam fundâuit in sêcula.
Et elêgit Dauid seruū suū, & sústulit eū de grĕgib⁹ ouiū: de post fœtântes accêpit eū.
Pâscere Iacob seruum suum: & israel hæreditâtem suam.
Et pauit eos in innocêntia cordis sui: & in intellêctibus mănuū suârum dedûxit eos.

Psalmus Asaph LXXVIII.

DEus uenêrunt gentes in hæreditâtem tuam, pollûerunt templū san-

ctum tuum: posuêrunt Hierûsalem in pomôrum custôdiam.
Posuêrunt mortícina seruôrum tuôrum escas uolatílibus cæli: carnes sanctôrum tuôrum bêstijs terræ.
Effudêrunt sânguinẽ eôrũ tanquã aquã in circúitu Hierûsalẽ: & non erat q sepelîret.
Facti sumus oppróbrium uicînis nostris: subsannâtio & illûsio his qui in circúitu nostro sunt.
V^squequo dómine irascêris in finẽ: accendêtur uelut ignis zelus tuus?
Effûnde iram tuam in gentes quæ te non nouêrunt: & in regna quæ nomen tuum non inuocauêrunt.
Quia comedêrunt Iacob: & locum eius desolauêrunt.
Ne memíneris iniquitâtum nostrârũ antiquârum, cito antícipent nos misericôrdiæ tuæ: quia pâuperes facti sumus nimis.
A^diuua nos deus salutâris noster, & propter glôriam nôminis tui dómine lîbera nos: & propítius esto peccâtis nostris propter nomen tuum,
Ne forte dicant in gêntibus, ubi est deus eôrum? & innotêscat in natiônibus coram óculis nostris.

Vltio sânguinis seruôrum tuôrum qui effûsus est, introeat in conspêctu tuo gemi tus compeditôrum.

Secûndum magnitûdinē brâchij tui: pôsside filios mortificatôrum.

Et redde uicînis nôstris sêptuplum in sinu eôrum: impropěrium ipsôrum quod exprobrauêrunt tibi dŏmine.

Nos autem pŏpulus tuus & oues pâscuæ tuæ: confitēbimur tibi in sěculum.

In generatiône & generatiônem: annūciabimus laudem tuam.

Psalmus Asaph LXXIX.

Qui regis israel intênde: qui dedûcis uelut ouem Iôseph.

Qui sedes super chěrubim, manifestâre coram ěphraim, Bêniamin, & Manâsse.

Excita potêntiam tuam, & ueni: ut saluos făcias nos.

Deus conuêrte nos: & ostênde făciem tuā, & salui ěrimus.

Dŏmine deus uirtûtum quoûsq; irascêris super oratiônem serui tui?

Cibâbis nos pane lachrymârū: & potum dabis nobis in lâchrymis in mensûra.

Posuîsti nos in cōtradictiônem uicînis no

stris:& inimîci nostri subsannauêrũt nos.
Deus uirtûtum conuêrte nos:& ostênde fa
ciem tuam,& salui ĕrimus.
Vîneam de ægŷpto transtulîsti: eiecîsti gē
tes,& plantâsti eam.
Dux itĭneris fuîsti in cõspêctu eius: & plan
tâsti radîces eius,& implêuit terram.
Opĕruit mõtes umbra eius:& arbûsta eius
cedros dei.
Extêndit pâlmites suos usque ad mare:&
usq; ad flumen propâgines eius.
Vt quid destruxîsti macĕriã eius:& uindê-
miãt eã omnes qui prætergrediûntur uiã?
Exterminâuit eam aper de sylua: & singu-
lâris ferus depâstus est eam.
Deus uirtûtum cõuêrtere:rêspice de cælo,
& uide,& uîsita uîneam istam.
Et pêrfice eam quam plãtâuit dêxtera tua:
& super fîlium quem confirmâsti tibi.
Incênsa igni & suffôssa : ab increpatiône
uultus tui perîbunt.
Fiat manus tua super uirum dêxteræ tuæ:
& super fîliũ hŏminis quẽ cõfirmâsti tibi.
Et nõ discêdimus à te:uiuificâbis nos,& no
men tuum inuocâbimus.
Dŏmine deus uirtûtum conuêrte nos:&
ostênde fâciem tuam,& salui ĕrimus.

Psalmus Asaph LXXX.

EXultâte deo adiutôri nostro: iubilâte deo Iacob.
Sûmite psalmum,& date tympanum: psalterium iucûndum cum cithara.
Buccinâte in neomênia tuba: in insîgni die solennitâtis uestræ:
Quia præceptum î israel est, & iudicium deo Iacob.
Testimônium in Ioseph pôsuit illud: cum exîret de terra ægŷpti: linguam quam nõ nôuerat audîuit.
Diuêrtit ab onêribus dorsum eius: manus eius in cophino seruiêrunt.
In tribulatiône inuocâsti me, & liberâui te,& exaudîui te in abscôndito tempestâtis: probâui te apud aquam cõtradictiônis:
Audi pôpul⁹ meus,& cõtestâbor te: israel si audîeris me, non erit in te deus recens: neq; adorâbis deũ aliênum.
Ego enim sum dôminus deus tuus qui edûxi te de terra ægŷpti: dilâta os tuum, & im plêbo illud.
Et non audîuit pôpulus meus uôcẽ meam: & israel non intêndit mihi.
Et dimîsi eos secûndum desŷdêria cordis eôrum: ibunt in adinuentiônibus suis.

Si pópulus meus audîsset me : îsrael si in uijs meis ambulâsset.
Pro níhilo fórsitan inimîcos eôrum humi liâssem : & super tribulântes eos misîssem manum meam.
Inimîci dómini mentîti sunt ei:& erit tempus eôrum in sêcula.
Et cibâuit eos ex ádipe frumênti : & de petra, melle saturâuit illos.

Psalmus Asaph LXXXI.

DEus stetit in synagôga deôrum: in médio autem deos dijûdícat.
Vsquequo iudicâtis iniquitâtem: & facies peccatórum sûmitis?
Iudicâte egêno & pupîllo: húmilem & pauperem iustificâte.
Erípite pâuperē:& egênum de manu peccatôris liberâte.
Nesciêrunt neque intellexêrunt: in ténebris âmbulant: mouebûntur ômnia fundaménta terræ.
Ego dixi, dij estis:& fílij excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriêmini : & sicut unus de príncipibus cadêtis.
Surge deus, iûdica terram: quóniam tu hæreditâbis in ômnibus gêntibus.

Psalmus Asaph LXXXII.

Deus quis similis erit tibi? ne tâceas, neq; compescâris deus.
Quóniam ecce inimîci tui sonuêrunt: & qui odêrunt te, extulêrunt caput.
Super pópulũ tuum malignauêrunt consilũ: & cogitauêrunt aduêrsus sanctos tuos.
Dixêrũt, uenîte, & disperdâmus eos de gête: & non memorêtur nomen israel ultra.
Quóniã cogitauêrunt unanîmiter simul, aduersus te testamêntum disposuêrunt: tabernâcula Idumæôrum & Ismahelîtæ.
Moab, & Agarêni, Gebal & Ammon, & ămalec: alienígenæ cũ habitântibus Tyrũ.
Etenim assur uênit cum illis: facti sunt in adiutôrium filijs Lot.
Fac illis sicut Mâdian & Sísare: sicut Iăbin in torrênte Gisson.
Disperiêrunt in Endor: facti sunt ut stercus terræ.
Pone prîncipes eôrum, sicut Oreb & Zeb: & Zêbee, & Sâlmana.
Omnes prîncipes eôrum, qui dixêrũt: hæreditâte possideâmus sanctuârium dei.
Deus meus pone illos ut rotam: & sicut stípulam ante făciem uenti.
Sicut ignis qui conbûrit syluam: & sicut flamma combûrens montes.

Ita persequêris illos in tempestâte tua: &
in ira tua turbâbis eos.
Imple fácies eôrum ignomínia: & quærẽt
nomen tuum dómine.
Erubêscant & conturbêntur in sêculum
sêculi: & confundântur & péreant.
Et cognôscant quia nomen tibi dóminus:
tu solus altîssimus in omni terra.

Psalmus LXXXIII.

QVâm dilêcta tabernâcula tua dómi
ne uirtûtum: concupîscit & dêficit
ánima mea in âtria dómini.
Cor meum & caro mea: exultauêrunt in
deum uiuum.
Etenim passer inuênit sibi domum: & tur
tur nidum sibi, ubi repônat pullos suos.
Altâria tua dómine uirtûtum: rex meus &
deus meus.
Beâti qui hábitant in domo tua dómine:
in sêcula seculôrum laudâbunt te.
Beâtus uir cuius est auxílium abs te, ascen-
siônes ĩ corde suo dispósuit in ualle lachry
mârum: in loco quem pósuit.
Etenim benedictiônem dabit legislâtor,
ibunt de uirtûte in uirtûtem: uidêbitur
deus deôrum in Sion.
Dómine de⁹ uirtûtum exâudi oratiônem

meam: âuribus pêrcipe deus Iacob.
Protêctor noster âspice deus: & rêspice in fáciem Christi tui.
Quia mělior est dies una in âtrijs tuis: super míllia.
Elêgi abiêctus esse in domo dei mei: magis quàm habitâre in tabernâculis peccatôrũ.
Quia misericôrdiam & ueritâtẽ dîligit deus: grâtiam & glôriam dabit dǒminus.
Non priuâbit bonis eos qui âmbulant in innocêntia: dǒmine uirtûtum beâtus homo qui sperat in te.

Psalmus *LXXXIIII.*

Benedixîsti dǒmine terrã tuam: auertîsti captiuitâtem Iacob.
Remisîsti iniquitâtem plebis tuæ: operuîsti ômnia peccâta eôrum.
Mitigâsti omnem iram tuam: auertîsti ab ira indignatiônis tuæ.
Conuêrte nos deus salutâris noster: & auêrte iram tuam à nobis.
Nũquid in ætêrnũ irascêris nobis? aut extẽdes iram tuã à generatiône ĩ generatiônẽ?
Deus tu conuêrsus uiuificâbis nos: & plebs tua lætâbitur in te.
Ostênde nobis dǒmine misericôrdiã tuã: & salutâre tuum da nobis.

A^udiã quid loquâtur ĩ me dŏminus deus: quŏniam loquâtur pacẽ in plebem̃ ſuam.
Et ſuper ſanctos ſuos:& in eos qui cŏnuertûntur ad cor.
Verûntamẽ prope timêntes eum ſalutâre ipsîus:ut inhăbitet glôria in terra noſtra.
Miſericôrdia & uêritas obuiauêrunt ſibi: iuſtĭtia & pax oſculâtæ ſunt.
Vêritas de terra orta eſt:& iuſtĭtia de cælo proſpêxit.
E^tenim dŏminus dabit benignitâtem:& terra noſtra dabit fructum ſuum.
Iuſtĭtia ante eum ambulâbit:& ponet in uia greſsus ſuos.

Pſalmus Dauid LXXXV.

INclîna dŏmine aurem tuam,& exâudi me: quŏniam inops & pauper ſum ego.
Cuſtôdi ănimam meam,quŏniam ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuum deus meus ſperântem in te.
Miſerêre mei dŏmine quŏniam ad te clamâbo tota die:lętĭfica ănimã ſerui tui quŏniam ad te dŏmine ănimam meam leuâui.
Quŏniã tu dŏmine ſuâuis & mitis·& multæ miſericôrdiæ ômnib⁹ inuocântibus te.
A^uribus pêrcipe dŏmine oratiônẽ meã:

& intênde uoci deprecatiônis meæ.
In die tribulatiônis meæ clamâui ad te: quia exaudîsti me.
Non est sĭmilis tui in dijs dŏmine: & non est secûndum ŏpera tua.
Omnes gentes quascûnq; fecîsti, uĕnient & adorâbunt coram te dŏmine: & glorificâbunt nomen tuum.
Quŏniam magnus es tu, & fâciens mirabĭlia: tu es deus solus.
Deduc me dŏmine in uia tua, & ingrĕdiar in ueritâte tua; lætêtur cor meũ ut tĭmeat nomen tuum.
Confitêbor tibi dŏmine deus meus in toto corde meo: & glorificâbo nomen tuum in ætêrnum.
Quia misericôrdia tua magna est sup me: & eruîsti ănimã meã ex infêrno inferiôri.
Deus inîqui insurrexêrunt super me, & synagôga potêntium quæsiêrũt ănimã meã: & non proposuêrunt te in conspectu suo.
Et tu dŏmine de⁹ miserâtor & misĕricors: pătiens & multæ misericôrdiæ & uerax.
Rêspice in me, & miserêre mei, da impĕriũ tuũ pŭero tuo: & saluũ fac filiũ ancîllæ tuæ.
Fac mecum signum in bono, ut uĭdeât qui odêrunt me, & confundântur: quŏniam tu

dǒmine adiuuîsti me, & consolâtus es me.

Psalmus LXXXVI.

FVndamênta eius in môntibus sanctis: dîligit dǒminus portas Sion super ômnia tabernâcula Iacob.
Gloriôsa dicta sunt de te: cîuitas dei.
Memor ero Raab & Babylônis sciêntiũ me.
Ecce alienĭgenæ, & Tyrus, & pǒpulus æthĭopum. hi fuêrunt illic.
Nunquid Sion dicet, homo, & homo nat⁹ est in ea: & ipse fundâuit eam altîssimus?
Dǒminus narrâbit in scriptûris populôrum: & prîncipum horũ qui fuêrunt in ea.
Sicut lætântiũ ômniũ: habitâtio est in te.

Psalmus LXXXVII.

DOmine deus salûtis meæ: in die clamâui & nocte coram te.
Intret in conspêctu tuo orâtio mea: inclîna aurem tuam ad precem meam.
Quia replêta est malis ǎnima mea: & uita mea infêrno appropinquâuit.
Aestimâtus sum cum descẽdêntibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutôrio: inter môrtuos liber.
Sicut uulnerâti dormiêntes in sepûlchris, quorum non es memor âmplius: & ipsi de manu tua repûlsi sunt.

Posuêrunt me in lacu inferiôri: in tenebrô sis, & in umbra mortis.
Super me cõfirmâtus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxîsti super me.
Longe fecîsti notos meos à me: posuêrunt me abominatiônem sibi.
Trâditus sum, & nõ egrediêbar, ŏculi mei languêrunt præ inŏpia.
Clamâui ad te dŏmine: tota die expândi ad te manus meas.
Nũquid môrtuis făcies mirabĭlia: aut mĕdici suscitâbunt, & confitebûntur tibi?
Nunquid narrâbit ăliquis ĩ sepûlchro misericôrdiã tuã: & ueritâtẽ tuã ĩ perditiône?
Nunquid cognoscêntur in tĕnebris mirabĭlia tua: & iustĭtia tua in terra obliuiônis?
Et ego ad te dŏmine clamâui: & mane orâtio mea prǽuĕniet te.
Vt quid dŏmine repêllis oratiônẽ meam, auêrtis făciem tuam à me?
Pauper sum ego & in labôribus à iuuentûte mea: exaltâtus autem humiliâtus sum & conturbâtus.
In me transiêrunt iræ tuæ: & terrôres tui conturbauêrunt me.
Circundedêrunt me sicut aqua tota die: circundedêrunt me simul.

Elongâſti à me amîcum & prôximum: & natos meos à miſĕria.

Pſalmus LXXXVIII.

MIſericôrdias dŏmini: in ætêrnum cantâbo.

In generatiône & generatiônem: annunciâbo ueritâtem tuam in ore meo.

Quŏniam dixîſti, in ætêrnum miſericôrdia ædificâbitur in cælis: præparâbitur uêritas tua in eis.

Diſpŏſui teſtamêntum elêctis meis, iurâui Dauid ſeruo meo: uſq; in ætêrnum præparâbo ſemen tuum.

Et ædificâbo in generatiône & generatiônem ſedem tuam.

Cõfitebûntur cæli mirabĭlia tua dŏmine: ĕtenim ueritatẽ tuã in ecclêſia ſanctôrum.

Quŏniam quis in nûbibus æquâbitur dŏmino: sĭmilis erit dŏmino in fîlijs dei?

Deus qui glorificâtur in concĭlio ſanctôrum: magnus & terrĭbilis ſuper omnes qui in circŭitu eius ſunt.

Dŏmine deus uirtûtũ, quis sĭmilis tibi? potẽs es dŏmine, & uêritas tua ĩ circŭitu tuo.

Tu dominâris poteſtâti maris: motum autem flûctuum eius tu mîtigas.

Tu humiliâſti ſicut uulnerâtũ ſupêrbũ: in

brâchio uirtûtis tuæ dispsîsti iimîcos tuos.
Tui sunt cæli & tua est terra, orbem terræ
& plenitûdinem eius tu fundâsti: aquilônẽ
& mare tu creâsti.
Thabor & Hermon in nômine tuo exultâ
bunt: tuum brâchium cum potêntia.
Firmêtur manus tua, & exaltêtur dêxtera
tua: iustǐtia & iudǐciũ præparâtio sedis tuę.
Misericôrdia & uêritas præcêdent fáciem
tuam: beâtus pǒpulus qui scit iubilatiônẽ.
Dómine in lúmine uultus tui ambulâbũt,
& in nǒmine tuo exultâbunt tota die: & in
iustǐtia tua exaltabûntur.
Quǒniam glôria uirtûtis eôrum tu es: &
in beneplǎcito tuo exaltâbit cornu nostrũ.
Quia dǒmini est assûmptio nostra: & san-
cti israel regis nostri.
Tunc locûtus es in uisiône sanctis tuis, &
dixîsti, pósui adiutôriũ in potênte: & exal-
tâui electum de plebe mea.
Inuêni Dauid seruum meum: ǒleo sancto
meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliâbitur ei: & brâ-
chium meum confirmâbit eum.
Nihil proiǐciet inimîcus in eo: & fîlius ini
quitâtis non appônet nocêre ei.
Et concîdam a fácie ipsîus inimîcos eius:

& odiêntes eum in fugam conuêrtam.
Et uêritas mea & misericôrdia mea cũ ipso: & in nômine meo exaltâbitur cornu eius.
Et ponam in mari manum eius: & in flumínibus dêxteram eius.
Ipse inuocâbit me, pater meus es tu: deus meus & suscêptor salûtis meæ.
Et ego primogênitum ponam illum: excêlsum præ rêgibus terræ.
In ætêrnum seruâbo illi misericôrdiam meam: & testamêntum meum fidêle ipsi.
Et ponam in sêculum sêculi semen eius: & thronum eius sicut dies cæli.
Si autem derelîquerint filij eius legẽ meã: & in iudícijs meis non ambulâuerint,
Si iustítias meas prophanâuerint: & mandâta mea non custodíerint,
Visitâbo in uirga iniquitâtes eôrum: & in uerbéribus peccâta eôrum.
Misericôrdiam autem meam nõ dispêrgã ab eo, neq; nocêbo in ueritâte mea.
Neq; prophanâbo testamêntum meum: & quæ pcêdũt de lábijs meis, nõ fáciã írrita.
Semel iurâui in sancto meo si Dauid mentiar? semen eius in ætêrnum manêbit.
Et thronus eius sicut sol in conspêctu meo, & sicut luna perfêcta in ætêrnum: & testis

in cælo fidêlis.
Tu uero repulîsti & despexîsti: distulîsti Christum tuum.
Auertîsti testamêntum serui tui: prophanâsti in terra sanctuârium eius.
Deduxîsti omnes sepes eius: posuîsti firmamêntum eius formîdinem.
Diripuêrunt eum omnes transeûntes uiã: factus est oppróbrium uicînis suis.
Exaltâsti dêxteram depriméntium eum: lætificâsti omnes inimîcos eius.
Auertîsti adiutôrium glădij eius: & non es auxiliâtus ei in bello.
Destruxîsti eum ab emundatiône: & sedē eius in terra collisîsti.
Minorâsti dies têmporis eius: perfudîsti eum confusiône.
Vsquequo dŏmine auêrtis in finem: exardêscet sicut ignis ira tua?
Memorâre quæ mea substântia: nunquid enim uane cõstituîsti oẽs fîlios hŏminum?
Quis est homo qui uiuet, & non uidêbit mortē: êruet ănimã suam de manu înferi?
Vbi sunt misericôrdiæ tuæ antîquæ dŏmine: sicut iurâsti Dauid in ueritâte tua?
Memor esto dŏmine oppróbrij seruôrum tuôrum: quod contĭnui in sinu meo mul-

târum gêntium.
Quod exprobrauêrunt inimîci tui dŏmine: quod exprobrauêrunt commutatiônẽ Christi tui.
Benedîctus dŏminus in ætêrnum: fiat fiat.

Psalmus *LXXXIX.*

DO'mine refŭgium factus es nobis: à generatiône in generatiônem.
Priusquam montes fĭerent, aut formarêtur terra, & orbis: à sêculo & usque in sêculum tu es deus.
Ne auêrtas hŏminem in humilitâtem: & dixîsti, conuertĭmini fĭlij hŏminum.
Quŏniã mille anni ante ôculos tuos: tanquam dies hestêrna quæ prætĕrijt.
Et custôdia in nocte, quæ pro nĭhilo habêntur: eŏrum anni erunt.
Mane sicut herba trânseat, mane flôreat & trânseat: uéspere dêcidat, idùret & arêscat.
Quia defêcim⁹ in ira tua: & in furôre tuo turbâti sumus.
Posuîsti iniquitâtes nostras ĩ cõspêctu tuo: sêculũ nostru in illuminatiône uultus tui.
Quŏniam omnes dies nostri defecêrunt: & in ira tua defêcimus.
Anni nostri sicut arânea meditabũnt: dies annôrũ nostrôrũ in ipsis septuagînta anni.

Si autem in potentâtibus octogînta anni: & âmplius eôrum labor & dolor.
Quŏniam superuenit mansuetûdo: & corripiêmur.
Quis nouit potestâtem iræ tuæ: & præ timôre tuo iram tuam dinumerâre?
Dêxteram tuam sic notam fac: & erudîtos corde in sapiêntia.
Conuêrtere dŏmine, ûsquequo? & deprecâbilis esto super seruos tuos.
Replêti sumus mane misericôrdia tua: & exultâuimus & delectâti sumus ômnibus diêbus nostris.
Lætâti sumus pro diêbus quibus nos humiliâsti: annis quibus uîdimus mala.
Rêspice in seruos tuos, & in ŏpera tua: & dîrige fîlios eôrum.
Et sit splendor dŏmini dei nostri sup nos, & ŏpera mănuum nostrârum dîrige super nos: & opus mănuum nostrârum dîrige.

Psalmus David XC.

QVi hăbitat in adiutôrio altîssimi: in protectiône dei cæli cŏmorâbitur.
Dicet dŏmino, suscêptor meus es tu: & refûgium meum deus meus sperâbo in eum.
Quŏniam ipse liberâuit me de lăqueo ue

nântium: & à uerbo âspero.
Scăpulis suis obumbrâbit tibi: & sub pennis eius sperâbis.
Scuto circûndabit te uêritas eius: non timêbis à timôre noctûrno.
A sagîtta uolânte in die, à negôcio perambulânte in tĕnebris: ab incûrsu & dæmŏnio meridiâno.
Cadent à lătere tuo mille, & decem mîllia à dextris tuis: ad te aũt nõ appropinquâbit.
Verûntamen ŏculis tuis consyderâbis: & retributiônem peccatôrum uidêbis.
Quŏniam tu es dŏmine spes mea: altîssimum posuîsti refŭgium tuum.
Non accêdet ad te malum: & flagêllũ non appropinquâbit tabernâculo tuo.
Quŏniam ângelis suis mandâuit de te: ut custŏdiant te in ômnibus uijs tuis.
In mănibus portâbunt te: ne forte offêndas ad lăpidem pedem tuum.
Super âspidem & basilîscum ambulâbis: & conculcâbis leônem & dracônem.
Quŏniam in me sperâuit liberâbo eũ: prôtegã eum, quŏniã cognôuit nomẽ meum.
Clamâuit ad me, & ego exâudiam eum, cum ipso sum in tribulatiône: erípiam eũ, & glorificâbo eum.

Longitûdine diêrũ replêbo eum:& ostêndam illi salutâre meum.

Psalmus XCI.

BOnum est confitêri dŏmino: & psâllere nômini tuo altîssime.
Ad annunciândum mane misericôrdiam tuam:& ueritâtem tuam per noctem.
In decachôrdo psâlterio: cum cântico in cĭthara.
Quia delectâsti me dŏmine ĩ factûra tua: & in opĕribus mănuum tuârum exultâbo.
Quàm magnificâta sunt ŏpera tua dŏmine? nimis profûndæ factæ sunt cogitatiõnes tuæ.
Vir insĭpiens non cognôscet: & stultus nõ intêlliget hæc.
Cũ exôrti fŭerint peccatôres, sicut fœnũ: & apparŭerint oẽs qui operântur iniquitâtẽ.
Vt intĕreant in sêculum sêculi: tu autem altîssimus in ætêrnum dŏmine.
Quŏniam ecce inimîci tui dŏmine: quŏniam ecce inimîci tui perîbunt: & dispergêntur omnes qui operântur iniquitâtem.
Et exaltâbitur sicut unicôrnis cornu meũ: & senĕctus mea in misericôrdia ûberi.
Et despêxit ŏculus meus inimîcos meos: & insurgêntibus in me malignântibus, au

diet auris mea.
Iustus ut palma florêbit: sicut cedrus lîbani multiplicâbitur.
Plantâti in domo dŏmini: in âtrijs domus dei nostri florêbunt.
Adhuc multiplicabûntur in senécta ûberi: & bene patiêntes erunt ut annûncient.
Quŏniam rectus dŏminus deus noster: & non est inîquitas in eo.

Psalmus Dauid XCII.

DO'minus regnâuit, decôrem indûtus est: indûtus est dŏminus fortitûdinem, & præcînxit se.
E'tenim firmâuit orbem terræ: qui non commouêbitur.
Parâta sedes tua ex tunc: à sêculo tu es.
Eleuauêrunt flûmina dŏmine: eleuauêrũt flûmina uocem suam.
Eleuauêrunt flûmina fluctus suos: à uôcibus aquârum multârum.
Mirâbiles elatiônes maris: mirâbilis in altis dŏminus.
Testimônia tua credibĭlia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitûdo dŏmine in longitûdine diêrum.

Psalmus Dauid XCIII.

DEus ultiônum dŏminus: deus ultiô-

num lîbere egit.
Exaltâre qui iûdicas terram: redde retribu tiônem supêrbis.
V'squequo peccatôres dŏmine: ûsquequo peccatôres gloriabûntur?
Effabûntur, & loquêntur iniquitâtem: loquêntur omnes qui operântur iiustĭtiam?
Pŏpulum tuum dŏmine humiliauêrunt: & hæreditâtem tuam uexauêrunt.
Vĭduam & âduenam interfecêrunt: & pupîllos occidêrunt.
Et dixêrunt, non uidêbit dŏminus: nec intêlliget deus Iacob.
Intellĭgite insipiêntes in pŏpulo: & stulti alĭquando săpite.
Qui plantâuit aurem, non âudiet? aut qui finxit ŏculum, non consŷderat?
Qui côrripit gentes, non ârguet? qui docet hŏminem sciêntiam?
Dŏminus scit cogitatiônes hŏminū: quŏniam uanæ sunt.
Beâtus homo quem tu erudĭeris dŏmine: & de lege tua docŭeris eum.
Vt mîtiges ei à diêbus malis: donec fodiâtur peccatôri fŏuea.
Quia nō repêllet dŏminus plebem suam: & hæreditâtem suam non delînquet.

Quoadûsque iustítia conuertâtur in iudícium: & qui iuxta illam? omnes qui recto sunt corde.

Quis consûrget mihi aduêrsus malignân tes? aut quis stabit mecum aduêrsus operântes iniquitâtem?

Nisi quia dóminus adiûuit me: paulóminus habitâsset in inférno ánima mea.

Si dicêbam, motus est pes meus: misericôrdia tua dómine adiuuâbat me.

Secûndum multitûdinem dolôrum meôrum in corde meo: consolatiônes tuæ lætificauêrunt ánimam meam.

Nunquid adhâret tibi sedes iniquitâtis: qui fingis labôrem in præcêpto?

Captâbũt in ánimam iusti: & sânguinem innocêntem condemnâbunt.

Et factus est mihi dóminus in refúgium: & deus meus in adiutôrium spei meæ.

Et reddet illis iniquitâtem ipsôrum, & in malítia eôrũ dispêrdet eos: dispêrdet illos dóminus deus noster.

Psalmus David XCIIII.

VEnîte, exultêmus dómino: iubilêmus deo salutâri nostro.

Præoccupêmus fáciem eius in cõfessiône & in psalmis iubilêmus ei.

Quŏniam deus magnus dŏminus: & rex magnus super omnes deos.
Quia in manu eius fines terræ: & altitûdines môntium ipsîus sunt.
Quŏniam ipsîus est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus eius formauêrunt.
Venîte, adorêmus, & procidâmus, & plorêmus ante dŏminum qui fecit nos: quia ipse est dŏminus deus noster.
Et nos pŏpul⁹ pâscuæ ei⁹: & oues man⁹ ei⁹.
Hŏdie si uocem eius audiêritis: nolîte obdurâre corda uestra.
Sicut in irritatiône: secûndum diem tentatiônis in desêrto.
Vbi tentauêrunt me patres uestri: probauêrunt & uidêrunt ŏpera mea.
Quadragînta annis offênsus fui generatiôni illi: & dixi, semper hi errant corde.
Et isti nŏ cognouêrunt uias meas: ut iurâui in ira mea, si introîbũt in rĕquiem meã.

Psalmus Dauid *XCV.*

CAntâte dŏmino cânticum nouum: cantâte dŏmino omnis terra.
Cantâte dŏmino, & benedîcite nômini eius: annunciâte de die in diem salutâre eius.
Annunciâte inter gentes glôriam eius: in

ômnibus pŏpulis mirabĭlia eius.
Quŏniam magnus dŏmin⁹, & laudâbilis nimis terríbilis est super omnes deos.
Quŏniam omnes dij gêntium dæmŏnia: dŏminus autem cælos fecit.
Confêssio & pulchritûdo in conspêctu ei⁹: sanctimônia & magnificêntia in sanctifica tiône eius.
Affêrte dŏmino pătriæ gêntium, affêrte dŏmino glôriam & honôrem: affêrte dŏmino glôriam nŏmini eius.
Tôllite hôstias, & introîte in âtria eius: ad orâte dŏminum in âtrio sancto eius.
Commoueâtur à făcie eius uniuêrsa terra: dîcite in gêntibus quia dŏminus regnâuit.
Etenim correxit orbem terræ qui non cō mouêbitur: iudicâbit pŏpulos in æquitâte.
Lætêntur cæli & exûltet terra, commoueâ tur mare & plenitûdo eius: gaudêbūt cam pi, & ômnia quæ in eis sunt.
Tunc exultâbunt ômnia ligna syluârum à făcie dŏmini quia uenit: quŏniam uenit iudicâre terram.
Iudicâbit orbem terræ in æquitâte: & pŏpulos in ueritâte sua.

Psalmus Dauid XCVI.

DOmin⁹ regnâuit, exûltet terra: læ-

têntur însulæ multæ.
Nubes & calîgo in circŭitu eius: iustĭtia & iudĭcium corrêctio sedis eius.
Ignis ante ipsum præcêdet, & inflammâbit in circŭitu inimîcos eius.
Alluxêrunt fûlgura eius orbi terræ: & uidit, & commôta est terra.
Montes sicut cera fluxêrunt à făcie dŏmini: à făcie dŏmini omnis terra.
Annunciauêrunt cæli iustĭtiam eius: & uidĕrunt omnes pŏpuli glŏriam eius.
Confundântur omnes qui adôrant sculptîlia: & qui gloriântur in simulâchris suis.
Adoräte eum omnes ângeli eius: audîuit, & lætâta est Sion.
Et exultauêrunt fîliæ Iudæ: propter iudĭcia tua dŏmine.
Quóniã tu dŏminus altîssimus sup omnẽ terram: nimis exaltâtus es super oẽs deos.
Qui dilĭgitis dŏminum odîte malum: custŏdit dŏminus ănimas sanctôrum suôrũ: de manu peccatôris liberâbit eos.
Lux orta est iusto: & rectis corde lætĭtia.
Lætâmini iusti in dŏmino: & confitêmini memŏriæ sanctificatiônis eius.

Psalmus Dauid XCVII.

CAntâte dŏmino cânticum nouum:

quia mirabĭlia fecit.
Saluâbit sibi dêxtera eius:& brâchium san ctum eius.
Notum fecit dŏminus salutâre suũ:in con spêctu gêntium reuelâuit iustĭtiam suam.
Recordâtus est misericôrdiæ suæ:& uerıtâ tis suæ dŏmui ĭsrael.
Vidêrunt omnes têrmini terræ: salutâre dei nostri.
Iubilâte deo omnis terra:cantâte,& exultâte,& psâllite.
Psâllite dŏmino in cĭthara, in cĭthara & uoce psalmi:in tubis ductĭlibus,& uoce tu bæ côrneæ.
Iubilâte in conspêctu regis dŏmini, moueâtur mare & plenitûdo eius:orbis terrâ rum,& qui hăbitant in eo.
Flûmina plaudent manu simul, montes exultâbunt à conspêctu dŏmini: quŏniam uenit iudicâre terram.
Iudicâbit orbem terrârum in iustĭtia:& pŏpulos in æquitâte.

Psalmus Dauid XCVIII.

DOminus regnâuit irascântur pŏpuli:qui sedes super chĕrubim moueâtur terra.
Dŏminus in Sion magnus:& excêlsus, su-

per omnes pŏpulos.
Confiteântur nômini tuo magno, quŏniã terrĭbile & sanctum est: & honor regis iudĭcium dîligit.
Tu parâsti directiônes: iudĭcium & iustĭtiam in Iacob tu fecîsti.
Exaltâte dŏminũ deũ nostrum: & adorâte scabêllũ pedum eius, quŏniã sanctum est.
Mŏyses & âaron in sacerdôtibus ei⁹: & Sămuel inter eos qui înuocant nomen eius.
Inuocâbant dŏminum & ipse exaudiêbat eos: & ĩ colûmna nubis loquebâtur ad eos.
Custodiêbant testimônia eius: & præceptum quod dedit illis.
Dŏmine deus noster tu exaudiêbas eos: de⁹ tu propĭtius fuîsti eis, & ulcîscens ĩ omnes adinuentiônes eôrum.
Exaltâte dŏminnm deum nostrum, & adorâte in mŏte sancto eius: quŏniam sanctus dŏminus deus noster.

Psalmus XCIX.

IVbilâte deo omnis terra: seruîte dŏmino in lætĭtia.
Introîte in conspêctu eius in exultatiône.
Scitôte quŏniam dŏmin⁹ ipse est deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Pŏpulus eius & oues pâscuæ eius, introîte

portas eius in cōfeſsiōne: âtria eius in hymnis, confitêmini illi.
Laudâte nomen eius quŏniã ſuâuis eſt dŏminus, in ætêrnũ miſericôrdia eius: & uſq; in generatiône & generatiônẽ uêritas eius.

Pſalmus Dauid C.

MIſericôrdiam & iudĭcium: cantâbo tibi dŏmine.
Pſallam & intêlligam in uia immaculâta: quando uĕnies ad me.
Perambulâbam in innocêntia cordis mei: in mĕdio domus meæ.
Non proponêbam ante ŏculos meos rem iniûſtam: faciêntes præuaricatiônes odîui.
Non adhǽſit mihi cor prauum: declinântem à me malĭgnum non cognoſcêbam.
Detrahêntem ſecrêto prôximo ſuo: hunc perſequêbar.
Supêrbo ŏculo & inſatiâbili corde: cum hoc non edêbam.
Oculi mei ad fidêles terræ, ut sĕdeant mecum: âmbulans in uia immaculâta, hic mihi miniſtrâbat.
Non habitâbit in mĕdio domus meæ qui facit ſupêrbiam: qui lŏquitur inîqua nō dirêxit in conſpêctu oculôrum meŏrum.
In matutîno interficiêbã omnes peccatô-

res terræ:ut dispêrderem de ciuitâte dŏmi
ni omnes operântes iniquitâtem.

Psalmus CI.

DOmine exâudi oratiônem meam:
& clamor meus ad te uĕniat.
Non auêrtas fáciem tuam à me: in qua-
cûnq; die tribulor, inclîna ad me aurem
tuam.
In quacûnq; die înuocâuero te: uelôciter
exâudi me.
Quia defecêrunt sicut fumus dies mei: &
ossa mea sicut crĕmium aruêrunt.
Percûssus sum ut fœnũ, & âruit cor meũ:
quia oblîtus sum comĕdere panem meum.
A uoce gĕmitus mei:adhæ̂sit os meum car
ni meæ.
Sĭmilis factus sum pellĭcano solitûdinis:&
factus sum sicut nyctĭcorax in domicĭlio.
Vigilâui, & factus sum sicut passer solitâ-
rius in tecto.
Tota die exprobrâbant mihi inimîci mei:
& qui laudabãt me, aduêrsum me iurâbãt.
Quia cĭnerem tanquã panem mãducâbã:
& potum meum cum fletu miscêbam.
A fácie iræ indignatiônis tuę:quia êleuans
alisîsti me.
Dies mei sicut umbra declinauêrũt: & ego

ſicut fœnum ârui.
Tu autem dŏmine in ætêrnum pêrmanes: & memoriâle tuum in generatiŏne & generatiônem.
Tu exûrgês dŏmine miſerêberis Siõ: quia tempus miſerêndi eius, quia uenit tempus.
Quŏniam placuêrunt ſeruis tuis lăpides eius: & terræ eius miſerebûntur.
Et timêbunt gentes nomẽ tuum dŏmine: & omnes reges terræ glôriam tuam.
Quia ædificâuit dŏminus Sion: & uidêbitur in glôria ſua.
Reſpêxit in oratiônem humĭlium: & non ſpreuit precem eôrum,
Scribânť hæc in generatiône âltera: & pŏpulus qui creâbitur laudâbit dŏminum.
Quia proſpêxit de excêlſo ſancto ſuo: dŏminus de cælo in terram aſpêxit.
Vt audîret gĕmitus compeditôrũ, ut sôlueret fîlios interemptôrum.
Vt annûncient in Sion nomen dŏmini: & laudem eius in Hierŭſalem.
In cõueniêndo pŏpulos in unum: & reges, ut sêruiant dŏmino.
Reſpôndit ei in uia uirtûtis ſuæ; paucitâtẽ diêrum meôrum nûncia mihi.
Ne rĕuoces me in dimĭdio diêrũ meôrum:

in generatiône & generatiônem anni tui.
Initio tu dŏmine terram fundâsti: & ŏpera mănuum tuârum sunt cæli.
Ipsi perîbunt, tu autẽ pêrmanes: & omnes sicut uestimêntum ueterâscent.
Et sicut opertôrium mutâbis eos, & mutabûntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.
Fîlij seruôrum tuôrũ habitâbũt: & semen eôrum in sêculum dirigêtur.

Psalmus Dauid CII.

BE'nedic ănima mea dŏmino: & ômnia quæ intra me sunt nômini sancto eius:
Bĕnedic ănima mea dŏmino: & noli obliuísci omnes retributiônes eius.
Qui propitiâtur ômnibus iniquitâtibus tuis: qui sanat omnes infirmitâtes tuas.
Qui rĕdimit de intĕritu uitam tuã: qui corônat te in misericôrdia & miseratiônib⁹.
Qui replet in bonis desydĕrium tuum: renouâbitur ut ăquilæ iuuêntus tua.
Făciens misericôrdias dŏminus: & iudíciũ ômnibus iniûriam patiêntibus.
Notas fecit uias suas Mŏysi: fîlijs îsrael uoluntâtes suas.
Miserâtor & misĕricors dŏminus: lõgăni-

mis & multum misĕricors.
Non in perpĕtuum irascêtur: neq; in ætêr
num comminâbitur.
Non secûndum peccâta nostra fecit nobis:
neque secûndum iniquitâtes nostras retrĭ-
buit nobis.
Quŏniam secûndum altitúdinē cæli à ter
ra: corroborâuit misericôrdiā suam super
timêntes se.
Quātum distat ortus ab occidênte: longe
fecit à nobis iniquitâtes nostras.
Quômodo miserêtur pater filiôrū, misêr
tus est dŏminus timêntibus se: quŏniā ipse
cognôuit figmêntum nostrum.
Recordâtus est quŏniam puluis sumus, ho
mo sicut fœnum: dies eius tanquam flos a-
gri sic efflorêbit.
Quŏniā spîritus pertransîbit in illo & nō
subsîstet: & nō cognôscet âmpli⁹ locū suū.
Misericôrdia autem dŏmini ab ætêrno: &
usq; in ætêrnum super timêntes eum.
Et iustĭtia illîus in filios filiôrū his qui ser-
uant testamêntum eius.
Et mĕmores sunt mandatôrum ipsîus: ad
faciêndum ea.
Dŏminus in cælo parâuit sedem suam: &
regnum ipsîus ômnibus dominâbitur.

Benedîcite dǒmino omnes ângeli eius, potêntes uirtûte: faciêntes uerbū illîus, ad audiêndam uocem sermônum eius.
Benedîcite dǒmino omnes uirtûtes ei⁹: ministri eius qui făcitis uoluntâtem eius.
Benedîcite dǒmino ômnia ǒpera eius, in omni loco dominatiônis eius: bĕnedic ănima mea dǒmino.

Psalmus Dauid CIII.

BEnedic ănima mea dǒmino: dǒmine deus meus magnificâtus es uehemênter.
Confessiônē & decôrem induîsti: amîctus lûmine sicut uestimênto.
Extêndens cælum sicut pellem: qui tegis aquis superiôra eius.
Qui ponis nubem ascênsum tuū: qui âmbulas super pennas uentôrum.
Qui facis ângelos tuos spîritus: & minîstros tuos ignem urêntem.
Qui fundâsti terrâ super stabilitâtē suā: non inclinâbitur in sêculum sêculi.
Abŷssus sicut uestimêntum amîctus eius: super montes stabunt aquæ.
Ab increpatiône tua fŭgient: à uoce tonîtrui tui formidâbunt.
Ascêndunt montes & descêndūt campi: in

locum quem fundâſti eis.

Têrminũ poſuîſti quem non tranſgrediẽ tur:neq; conuertêntur operîre terram.

Qui emîttis fontes in cõuâllib⁹:inter mẽ dium môntium pertranſîbunt aquæ.

Potâbunt omnes bêſtiæ agri:expectâbunt ônagri in ſiti ſua.

Super ea uŏlucres cæli habitâbunt: de mẽ dio petrârum dabunt uocem.

Rigans môntes de ſuperiôribus ſuis:de fru ctu ŏperum tuôrum ſatiâbitur terra.

Producens fœnum iumêntis:& herbã ſer uitûti hŏminum.

Vt edûcas panem de terra: & uinum lætifi cet cor hŏminis.

Vt exhĭlaret fâciẽ in ŏleo: & panis cor hŏ minis confîrmet.

Saturabûntur ligna campi,& cedri Lĭba ni quas plãtâuit: illic pâſſeres nidificâbũt.

Erôdij domus dux eſt eôrũ,môntes excêl ſi ceruis:petra refŭgium erinâcijs.

Fecit lunam in têmpora:ſol cognôuit oc câſum ſuum.

Poſuîſti tĕnebras & facta eſt nox:in ipſa per tranſîbunt omnes bêſtiæ ſyluæ.

Câtuli leônum rugiêntes ut răpiãt:& quæ rant à deo eſcam ſibi.

Ortus est sol, & congregâti sunt, & in cubî
libus suis collocabûntur.
Exîbit homo ad opus suũ: & ad operatiônẽ
suam usq; ad uêsperam.
Quàm magnificâta sunt ŏpera tua dŏmi-
ne? omnia in sapiêntia fecîsti: implêta est
terra possessiône tua.
Hoc mare magnũ, & spaciôsum mănibus:
illic reptĭlia, quorum non est nŭmerus.
Animâlia pusîlla cum magnis: illic naues
pertransîbunt.
Draco iste quem formâsti ad illudêndum
ei: ômnia à te expectăt, ut des illis escam in
têmpore.
Dante te illis, côlligẽt: aperiênte te manũ
tuam, ômnia replebûntur bonitâte.
Auertênte autẽ te făciem tuam turbabûn-
tur, âuferes spîritum eôrum & defĭcient: &
in pûluerem suum reuertêntur.
Emîtte spîritum tuũ & creabûntur: & re-
nouâbis făciem terræ.
Sit glôria dŏmini in sêculũ: lætâbitur dŏ-
minus in opĕribus suis.
Qui rêspicit terram, & facit eam trĕme-
re: qui tangit montes & fûmigant.
Cantâbo dŏmino in uita mea: psallam deo
meo quàm diu sum,

Iucûndum sit ei elŏquium meum: ego uero delectâbor in dómino.
Deiícient peccatôres à terra, & iníqui ita ut non sint: bĕnedic ănima mea dŏmino.

Psalmus *CIIII.*

COnfitêmini dŏmino, & inuocâte nomen eius: annunciâte inter gentes ŏpera eius.
Cătâte ei, & psâllite ei: narrâte ômnia mirabĭlia eius.
Laudâmini in nômine sancto eius: lætêtur cor quærêntium dŏminum.
Quærite dŏminũ & confirmâmini: quærite făciem eius semper.
Mementôte mirabĭliũ eius quæ fecit: prodĭgia eius & iudĭcia oris eius.
Semen âbraham, serui eius: fílij Iacob, electi eius.
Ipse dŏminus deus noster: in uniuêrsa terra iudĭcia eius.
Memor fuit in sêculum testamênti sui: uerbi quod mandâuit in mille generatiônes.
Quod dispŏsuit ad âbraham: & iuramênti sui ad ísaac.
Et stătuit illud Iacob in præcêptũ: & ísrael in testamêntum ætêrnum.
Dicens, tibi dabo terrã Chănaan: funĭcu-

ſum hæreditâtis ueſtræ.
Cum eſſent nŭmero breui: paucíſsimi & încolæ eius.
Et pertranſiêrunt de gēte in gentem: & de regno ad pŏpulum âlterum.
Non relîquit hŏminem nocêre eis: & corrĭpuit pro eis reges.
Nolîte tângere Chriſtos meos: & in prophêtis meis nolîte malignâri.
Et uocâuit famem ſuper terram: & omne firmamêntum panis contrîuit.
Miſit ante eos uirum: in ſeruum uænûnda tus eſt Ioſeph.
Humiliauêrūt in compĕdibus pedes eius, ferrum pertrânſijt ănimam eius: donec ueníret uerbum eius.
Elŏquium dŏmini inflammâuit eum, miſit rex & ſoluit eum: princeps populôrum & dimîſit eum.
Conſtĭtuit eum dŏminum domus ſuæ: & prîncipem omnis poſſeſsiônis ſuæ.
Vt erudîret prîncipes eius ſicut ſemetîpſum: & ſenes eius prudêntiam docêret.
Et intrâuit îſrael in ęgŷptum: & Iacob âccola fuit in terra Cham.
Et auxit pŏpulum ſuū uehemênter: & firmâuit eum ſuper inimîcos eius.

Conuêrtit cor eôrum ut odîrět pŏpulum
eius:& dolum fácerent in seruos eius.
Misit Mŏysen seruum suum: & āaron quē
elêgit ipsum.
Pósuit in eis uerba signôrũ suôrum:& pro
digiôrum in terra Cham.
Misit tĕnebras & obscurâuit: & nō exacer
bâuit sermônes suos.
Conuêrtit aquas eôrum in sânguinem: &
occîdit pisces eôrum.
Aêdidit terra eôrũ ranas:in penetrâlibus
regum ipsôrum.
Dixit,& uenit cynomŷia, & scíniphes in
ômnibus fînibus eôrum.
Pŏsuit plŭuias eôrum grândinem: ignem
comburêntem in terra ipsôrum.
Et percûssit uíneas eôrum & ficûlneas eō-
rum:& contrîuit lignum fînium eôrum.
Dixit,& uenit locûsta & brucus:cuius non
erat nŭmerus.
Et comêdit omne fœnum in terra eôrũ: &
comêdit omnem fructum terræ eôrum.
Et percûssit omne primogĕnitum in terra
eôrum:primĭtias omnis labôris eôrum.
Et edûxit eos cum argênto & auro: & non
erat in trĭbubus eôrum infirmus.
Lętâta est ægŷptus in profectiône eôrum:

quia incŭbuit timor eôrum super eos.
Expândit nubẽ in protectiônem eôrum: & ignem ut lucêret eis per noctem.
Petiêrunt, & uênit cotûrnix: & pane cæli saturâuit eos.
Disrûpit petram, & fluxêrunt aquæ: abiêrunt in sicco flûmina.
Quŏniam memor fuit uerbi sancti sui: q̃d hăbuit ad âbraham pŭerum suum.
Et edûxit pŏpulũ suum in exultatiône: & elêctos suos in lætĭtia.
Et dedit illis regiônes gêntium: & labôres populôrum possedêrunt.
Vt custôdiant iustificatiônes eius: & legem eius requîrant.

Psalmus CV.

Confitêmini dŏmino quŏniã bonus: quŏniam in sêculum misericôrdia eius.
Quis loquêtur potêntias dŏmini: audîtas făciet omnes laudes eius?
Beâti qui custôdiunt iudĭcium: & făciũt iustĭtiam in omni têmpore.
Memênto nostri dŏmine in beneplăcito pŏpuli tui: uîsita nos in salutâri tuo.
Ad uidêndum in bonitâte electôrum tuôrum, ad lætândum in lætĭtia gentis tuæ: ut

laudêris cum hæreditâte tua.
Peccâuimus cum pâtribus nostris: iniûste êgimus, iniquitâtem fêcimus.
Patres nostri in ægýpto non intellexêrunt mirabĭlia tua: non fuêrunt mĕmores multitûdinis misericôrdiæ tuæ.
Et irritauêrunt ascendêntes in mare: mare rubrum.
Et saluâuit eos propter nomẽ suum: ut notam făceret potêntiam suam.
Et incrĕpuit mare rubrum, & exiccâtũ est: & dedûxit eos in abýssis sicut in desêrto.
Et saluâuit eos de manu odiêntium: & redêmit eos de manu inimîci.
Et opĕruit aqua tribulântes eos: unus ex eis non remânsit.
Et credidêrunt uerbis eius: & laudauêrunt laudem eius.
Cito fecêrunt, oblîti sunt ŏperũ eius: & nõ sustinuêrunt consĭlium eius.
Et concupiêrunt cõcupiscêntiam in desêrto: & tentauêrunt deum in inaquôso.
Et dedit eis petitiônem ipsôrũ: & misit saturitâtem in ănimas eôrum.
Et irritauêrũt Mŏysen in castris: ăarõ sanctum dŏmini.
Apêrta est terra, & deglutîuit Dathan: &

opĕruit super cõgregatiônem Abîron.
Et exârsit ignis in synagôga eôrum: flamma combûssit peccatôres.
Et fecêrunt uĭtulum in Horeb: & adorauêrunt scûlptile.
Et mutauêrunt glôriam suam in similitûdinem uĭtuli comedêntis fœnum.
Oblîti sunt deum qui saluâuit eos, qui fecit magnâlia in ęgўpto, mirabĭlia in terra Cham: terribĭlia in mari rubro.
Et dixit ut dispêrderet eos: si nõ Mŏyses elêctus ei⁹ stetisset ĩ cõfractiône ĩ cõspêctu ei⁹.
Vt auêrteret iram eius ne dispêrderet eos: & pro nĭhilo habuêrũt terrã desyderâbilẽ.
Non credidêrunt uerbo eius, & murmurauêrũt in tabernâculis suis: non exaudiêrũt uocem dŏmini.
Et eleuâuit manũ suã super eos: ut prostêrneret eos in desêrto.
Et ut deiĭceret semẽ eôrum in natiônibus, & dispêrderet eos in regiônibus.
Et initiâti sunt Beêlphegor: & comedêrũt sacrifĭcia mortuôrum.
Et irritauêrũt eum in adinuẽtiônibus suis: & multiplicâta est in eis ruîna.
Et stetit Phĭnees, & placâuit: & cessâuit quassâtio.

Et reputâtum est ei in iustitiã: in generatiô
ne & generatiônem, usq; in sempitêrnum.
Et irritauêrunt eum ad aquas cõtradictiô-
nis: & uexâtus est Mõyses ꝓpter eos, quia
exacerbauêrunt spîritum eius.
Et distînxit in lãbijs suis: nõ disperdidêrũt
gentes quas dixit dõminus illis.
Et commîxti sunt inter gẽtes, & didicêrũt
õpera eôrum, & seruiêrũt sculptĭlibus eô-
rum: & factum est illis in scândalum.
Et immolauêrunt fîlios suos: & fîlias suas
dæmõnijs.
Et effudêrunt sânguinem innocẽtẽ, sân-
guinem filiôrũ suôrum & filiârum suârũ:
quas sacrificauêrũt sculptĭlibus Chãnaan.
Et infêcta est terra in sanguĭnibus, & con-
tâminâta est in opĕribus eôrum: & fornicâ
ti sunt in adinuentiônibus suis.
Et irâtus est furôre dõmin⁹ in põpulũ suũ:
& abominâtus est hæreditâtem suam.
Et trâdidit eos in manus gêntium: & domi
nâti sunt eôrum qui odêrunt eos.
Et tribulauêrunt eos inimîci eôrum, & hu
miliâti sunt sub mãnibus eôrum: sæpe libe
râuit eos.
Ipsi autẽ exacerbauêrũt eũ in consĭlio suo:
& humiliâti sunt in iniquitâtibus suis.

Et uidit cum tribularêntur: & audîuit ora
tiônem eôrum.
Et memor fuit testamênti sui: & pœnituit
eũ secûndũ multitûdinẽ misericordiæ suę.
Et dedit eos in misericôrdias: in conspêctu
ômnium qui cæperant eos.
Saluos fac nos dǒmine deus noster: & côn-
grega nos de natiônibus.
Vt confiteâmur nômini sancto tuo: & glo
riêmur in laude tua.
Benedíctus dǒminus deus îsrael à sêculo &
usque in sêculum: & dicet omnis pǒpulus,
fiat fiat.

Psalmus CVI.

Confitêmini dǒmino quǒniam bo-
nus: quǒniam in sêculum misericôr
dia eius.
Dicant qui redêmpti sunt à dǒmino, quos
redêmit de manu inimîci: & de regiônibus
congregâuit eos.
A solis ortu & occâsu, ab aquilône & mari.
Errauêrũt in solitûdine in inaquôso: uiam
ciuitâtis habitâculi non inuenêrunt.
Esuriêntes & sitiêntes: ǎnima eôrũ in ipsis
defêcit.
Et clamauêrunt ad dǒminũ cũ tribularên
tur: & de necessitâtibus eǒrum erǐpuit eos.

Et edûxit eos in uiam rectam: ut irêt in ciuitâtem habitatiônis.
Cõfiteântur dŏmino misericôrdię eius:& mirabĭlia eius fîlijs hŏminum.
Quia satiâuit ănimam inânem: & ănimã esuriêntem satiâuit bonis.
Sedêntes in tĕnebris & umbra mortis: uinctos in mendicitâte & ferro.
Quia exacerbauêrunt elŏquia dei:& cõsĭlium altîssimi irritauêrunt.
Et humiliâtum est in labôribus cor eôrũ: infirmâti sunt, nec fuit qui adiuuâret.
Et clamauêrunt ad dŏminũ cũ tribularêntur:& de necessitâtibus eôrũ liberâuit eos.
Et edûxit eos de tĕnebris & umbra mortis: & uîncula eôrum disrûpit.
Confiteântur dŏmino misericôrdiæ eius: & mirabĭlia eius fîlijs hŏminum.
Quia contrîuit portas ǽreas:& uectes fêrreos confrêgit.
Suscêpit eos de uia iniquitâtis eôrum: propter iniustĭtias enim suas humiliâti sunt.
Omnẽ escam abominâta est ănima eôrũ: & appropîquauêrũt usq; ad portas mortis.
Et clamauêrunt ad dŏminũ cũ tribularêntur:& de necessitâtibus eôrũ liberâuit eos.
Misit uerbum suum & sanâuit eos: & erĭ-

puit eos de interitiônibus eôrum.
Confiteântur dǒmino misericôrdiæ eius:
& mirabǐlia eius filijs hǒminum.
Et sacrǐficent sacrifǐcium laudis: & annûn
cient ǒpera eius in exultatiône.
Qui descêndũt mare in nauibus: faciêntes
operatiônem in aquis multis.
Ipsi uidêrunt ǒpera dǒmini: & mirabǐlia
eius in profûndo.
Dixit, & stetit spîritus procêllę: & exaltâti
sunt fluctus eius.
Ascêndunt usq; ad cęlos, & descêndũt usq;
ad abẙssos: ǎnima eôrũ ĩ malis tabescêbat.
Turbâti sunt & moti sunt sicut êbrius: &
omnis sapiêntia eôrum deuorâta est.
Et clamauêrũt ad dǒminum cũ tribularên
tur: & de necessitâtibus eôrum edûxit eos.
Et stǎtuit procêllam eius in auram: & siluê
runt fluctus eius.
Et lętâti sunt quia siluêrunt: & dedûxit eos
in portum uoluntâtis eôrum.
Confiteântur dǒmino misericôrdiæ eius:
& mirabǐlia eius filijs hǒminum.
Et exâltent eum in ecclêsia plebis: & in cǎ-
thedra seniôrum laudent eum.
Pǒsuit flûmina in desêrtum: & êxitus aquâ
rum in sitim.

Terram fructiferam in salsûginem: à mali-
tia inhabitântium in ea.
Pŏsuit desêrtum in stâgna aquârũ: & ter-
ram sine aqua in êxitus aquârum.
Et collocâuit illic esuriêntes: & constituê-
runt ciuitâtem habitatiônis.
Et seminauêrunt agros, & plantauêrũt uî-
neas: & fecêrunt fructum natiuitâtis.
Et benedîxit eis, & multiplicâti sunt ni-
mis: & iumênta eôrum non minorâuit.
Et pauci facti sunt: & uexâti sunt, à tribula
tiône malôrum & dolôre.
Effûsa est contêntio super prîncipes: & er-
râre fecit eos in înuio, & nôn in uia.
Et adiûuit paûperem de inŏpia: & pŏsuit si
cut oues famĭlias.
Vidêbunt recti & lętabûntur: & omnis inî
quitas opilâbit os suum.
Quis săpiẽs, & custôdiet hæc: & intêlliget
misericôrdias dŏmini?

Psalmus David *CVII.*

PArâtum cor meum deus, parâtum
cor meum: cantâbo & psallam in glô
ria mea.
Exûrge glôria mea, exûrge psaltêriũ & ci-
thara: exûrgam dilûculo.
Confitêbor tibi in pŏpulis dŏmine: & psal

lam tibi in natiônibus.
Quia magna est super cælos misericôrdia tua: & usq; ad nubes uêritas tua.
Exaltâre super cælos deus, & super omnẽ terrã glôria tua: ut liberêntur dilêcti tui.
Saluum fac dêxtera tua & exâudi me: deus locûtus est in sancto suo.
Exultâbo, & dîuidam Sîchimam: & cõuâllem tabernaculôrum dimêtiar.
Meus est Gălaad, & meus est Manâsses: & êphraim suscêptio căpitis mei.
Iuda rex meus: Moab lebes spei meæ.
In Idumǽam extêndã calciamêntũ meũ: mihi alienĭgenæ amîci facti sunt.
Quis dedûcet me in ciuitâtem munîtam? quis dedûcet me usq; in Idumǽam?
Nonne tu deus qui repulîsti nos? & nõ exîbis deus in uirtûtibus nostris?
Da nobis auxĭliũ de tribulatiône: quia uana salus hŏminis.
In deo faciêmus uirtûtem: & ipse ad nĭhilũ dedûcet inimîcos nostros.

Psalmus Dauid CVIII.

Deus laudem meam ne tacŭeris: quia os peccatôris & os dolôsi super me apêrtum est.
Locûti sunt aduêrsum me lĭgua dolôsa: &

ſermônibus ôdij circundedêrunt me:& ex
pugnauêrunt me gratis.
Pro eo ut me diligerent detrahêbãt mihi:
ego autem orâbam.
Et poſuêrũt aduêrſum me mala pro bonis:
& ôdium pro dilectiône mea.
Cõſtĭtue ſuper eum peccatôrem:& diâbo-
lus ſtet à dextris eius.
Cum iudicâtur,êxeat cõdemnâtus: & orâ
tio eius fiat in peccâtum.
Fiant dies eius pauci: & epiſcopâtum eius
accĭpiat alter.
Fiant filij eius orphâni: & uxor ei9 uĭdua.
Nutântes tranſferântur filij eius & mendî
cent· & eijciântur de habitatiônibus ſuis.
Scrutêtur fœnerâtor omnẽ. ſubſtântiam
eius:& dirĭpiant aliêni labôres eius.
Non ſit illi adiûtor: nec ſit qui miſereâtur
pupîllis eius.
Fiant nati eius in intĕritum:in generatiô-
ne una deleâtur nomen eius.
In memŏriam rĕdeat inîquitas patrũ eius
in cõſpêctu dŏmini:& peccâtũ matris eius
non deleâtur.
Fiant contra dŏminũ ſemper,& diſpĕreat
de terra memŏria eôrum:pro eo quod non
eſt recordâtus ſăcere miſericôrdiam,

Et persecûtus est hŏminẽ ĭnopem & mendîcum: & cōpûnctum corde mortificâre.
Et dilêxit maledictiônẽ, & uĕniet ei: & nôluit benedictiônem, & elongâbitur ab eo.
Et înduit maledictiônem sicut uestimêntũ: & intrâuit sicut aqua in interiôra eius, & sicut ŏleum in ŏssibus eius.
Fiat ei sicut uestimêntum quo operîtur: & sicut zona qua semper præcîngitur.
Hoc opus eôrum qui dêtrahũt mihi apud dŏminũ: & qui loquûntur mala aduêrsus ănimam meam.
Et tu dŏmine dŏmine fac mecum propter nomẽ tuũ: quia suâuis est misericôrdia tua.
Lîbera me quia egên⁹ & pauper ego sum: & cor meum conturbâtum est intra me.
Sicut umbra cum declînat, ablâtus sum: & excûssus sum sicut locûstæ.
Gĕnua mea infirmâta sunt à ieiûnio: & caro mea immutâta est propter ŏleum.
Et ego factus sum opprŏbrium illis: uidêrunt me, & mouêrunt căpita sua.
Âdiuua me dŏmine deus meus: saluũ me fac secûndum misericôrdiam tuam.
Et sciant quia manus tua hęc: & tu dŏmine fecîsti eam.
Maledîcent illi, & tu benedîces, qui insûr-

gunt in me confundântur : ſeruus aũt tuus lætâbitur.
Induântur qui dêtrahunt mihi pudôre: & operiântur ſicut diplŏide confuſiône ſua.
Cõfitêbor dŏmino nimis in ore meo : & in mĕdio multôrum laudâbo eum.
Qui âſtitit à dextris pâuperis: ut ſaluã fâceret à perſequêntibus ănimam meam.
Pſalmus David *CIX.*
DIxit dŏminus dŏmino meo : ſede à dextris meis.
Donec ponam inimîcos tuos:ſcabêllũ pedum tuŏrum.
Virgam uirtûtis tuæ emîttet dŏminus ex Siõ:dominâre in mĕdio inimicôrũ tuôrũ.
Tecum princĭpium in die uirtûtis tuæ in ſplendôribus ſanctôrum:ex ŭtero ante luĉiferum gĕnui te.
Iurâuit dŏminus, & nõ pœnitêbit eum:tu es ſacĕrdos in ætêrnum, ſecũndum ôrdinẽ Melchĭſedec.
Dŏmine à dextris tuis:confrêgit in die iræ ſuæ reges.
Iudicâbit in natiônibus, implêbit ruînas: conquaſsâbit căpita in terra multôrum.
De torrênte in uia bibet: proptêrea exaltâbit caput.

Pſalmus CX.

COnfitêbor tibi dǒmine in toto corde meo:in consǐlio iuſtôrum & congregatiône.
Magna ǒpera dǒmini: exquisîta in omnes uoluntâtes eius.
Confêſsio & magnificêntia opus eius:& iuſtǐtia eius manet in sêculum sêculi.
Memǒriam fecit mirabǐlium ſuôrum, miſěricors & miſerâtor dǒminus : eſcã dedit timêntibus ſe.
Memor erit in sêculũ teſtamênti ſui:uirtûtẽ ǒperum ſuôrũ annunciâbit pǒpulo ſuo.
Vt det illis hæreditâtẽ gêntium: ǒpera mãnuum eius,ûeritas & iudǐcium.
Fidêlia ômnia mandâta eius, cõfirmâta in sêculũ sêculi : facta in uerità te & æquitâte.
Redemptiônem miſit pǒpulo ſuo : mandâuit in ætêrnum teſtamêntum ſuum.
Sanctum & terrǐbile nomen eius: inǐtium ſapiêntiæ,timor dǒmini.
Intellêctus bonus ômnibus faciêntibus eũ: laudâtio eius manet in sêculum sêculi.

Pſalmus CXI.

BEâtus uir qui timet dǒminum: in mãdâtis eius uolet nimis.
Potens in terra erit ſemen eius : ge-

nerâtio rectôrum benedicêtur.

Glôria & diuǐtiæ in domo eius: & iuſtǐtia eius manet in sêculum sêculi.

Exôrtum eſt in tĕnebris lumen rectis: miſĕricors & miſerâtor & iuſtus.

Iucûndus homo qui miſerêtur & cômmodat, diſpônit ſermônes ſuos ī iudǐcio: quia in ætêrnum non commouêbitur.

In memŏria ætêrna erit iuſtus: ab auditiône mala non timêbit.

Parâtum cor eius ſperâre in dŏmino: confirmâtum eſt cor eius, non commouêbitur donec deſpǐciat inimîcos ſuos.

Diſpêrſit, dedit paupĕrib⁹, iuſtǐtia eius manet in sêculum sêculi: cornu eius exaltâbitur in glôria.

Peccâtor uidêbit & iraſcêtur, dêntib⁹ ſuis fremet & tabêſcet: deſydĕrium peccatôrū perîbit.

Pſalmus *CXII.*

LAudâte pŭeri dŏminum: laudâte nomen dŏmini.

Sit nomen dŏmini benedîctū: ex hoc nunc & uſq; in sêculum.

A ſolis ortu uſq; ad occâſum: laudâbile nomen dŏmini.

Excêlſus ſuper omnes gentes dŏminus: &

super cælos glôria eius.
Quis sicut dŏmin⁹ deus noster qui in altis hăbitat: & humĭlia rêspicit ĭ cęlo & ĭ terra?
Sûscitans à terra ĭnopem: & de stêrcore êri gens pâuperem.
Vt côllocet eum cum príncĭpibus: cũ prin cĭpibus pŏpuli sui.
Qui habitâre facit stĕrilem in domo: matrem filiôrum lætântem.

Psalmus CXIII.

IN êxitu îsrael de ægŷpto, domus Iacob de pŏpulo bârbaro.
Facta est Iudǽa sanctificâtio eius: îsrael po têstas eius.
Mare uidit & fugit: Iordânis conuêrsus est retrôrsum.
Montes exultauêrũt ut arĭetes: & colles sicut agni ŏuium.
Quid est tibi mare quòd fugîsti? & tu Iordânis quia conuêrsus es retrôrsum?
Montes exultâsti sicut arĭetes: & colles sicut agni ŏuium.
A făcie dŏmini mota est terra: à făcie dei Iacob.
Qui cõuêrtit petram in stagna aquârum: & rupem in fontes aquârum.
Non nobis dŏmine, non nobis: sed nômi-

ni tuo da glôriam.
Super misericŏrdia tua & ueritâte tua: nê-
quando dicant gentes, ubi est deus eôrum?
Deus autem noster in cælo: ômnia quęcũ
que uŏluit fecit.
Simulâchra gêntium argêntum & aurũ:
ŏpera mănuum hŏminum.
Os habent, & non loquêntur: ŏculos habẽt
& non uidêbunt.
Aures habent, & non âudiẽt: nares habẽt,
& non odorâbunt.
Manus habent & non palpâbunt, pedes ha
bent & non ambulâbunt: nõ clamâbunt in
gûtture suo.
Similes illis fiant qui făciunt ea: & omnes
qui confîdunt in eis.
Domus îsrael sperâuit in dŏmino: adiûtor
eôrum & protêctor eôrum est.
Domus ăarõ sperâuit in dŏmino: adiûtor
eôrum & protêctor eôrum est.
Qui timent dŏminũ, sperauêrũt in dŏmi-
no: adiûtor eôrum & protêctor eôrum est.
Dŏminus memor fuit nostri: & benedîxit
nobis.
Benedîxit dŏmui îsrael: benedîxit dŏmui
ăaron.
Benedîxit ômnibus qui timẽt dŏminum:

pusîllis cum maiôribus.
Adiîciat dǒminus super uos: super uos & super fîlios uestros.
Benedîcti uos à dǒmino: qui fecit cælum & terram.
Cælum cæli dǒmino: terram autem dedit fîlijs hǒminum.
Non môrtui laudâbunt te dǒmine: neque omnes qui descêndunt in infêrnum.
Sed nos qui uîuimus benedîcimus dǒmino: ex hoc nunc & usq; in sêculum.

Psalmus CXIIII.

DIlêxi, quǒniã exâudiet dǒminus: uocem oratiônis meæ.
Quia inclinâuit aurem suam mihi: & in diêbus meis inuocâbo.
Circundedêrunt me dolôres mortis: & perícula: infêrni inuenêrunt me.
Tribulatiônem & dolôrem inuêni: & nomen dǒmini inuocâui.
O dǒmine lîbera ănimã meã: misěricors dǒmin⁹ & iustus, & deus noster miserêtur.
Custôdiẽs pâruulos dǒminus: humiliâtus sum, & liberâuit me.
Conuěrtere ǎnima mea in rěquiem tuam: quia dǒminus benefêcit tibi.
Quia erǐpuit animã meam de morte: ǒcu-

los meos à lâchrymis, pedes meos à lapsu.
Placêbo dŏmino: in regiône uiuôrum.

Psalmus CXV.

CRêdidi propter quod locûtus sum: ego autem humiliâtus sum nimis.
Ego dixi in excêssu meo: omnis homo mendax.
Quid retrĭbuam dŏmino: pro ômnibus quæ retrĭbuit mihi?
Călicem salutâris accĭpiam: & nomen dŏmini inuocâbo.
Vota mea dŏmino reddă coram omni pŏpulo eius: preciôsa in conspêctu dŏmini mors sanctôrum eius.
O dŏmine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus, & fîlius ancîllæ tuæ.
Dirupîsti uîncula mea: tibi sacrificâbo hôstiam laudis: & nomen dŏmini inuocâbo.
Vota mea dŏmino reddam in conspêctu omnis pŏpuli eius: in âtrijs domus dŏmini in mĕdio tui Hierŭsalem.

Psalmus CXVI.

LAudâte dŏminum omnes gentes: laudâte eum omnes pŏpuli.
Quŏniam confirmâta est super nos misericôrdia eius: & uêritas dŏmini manet in ætêrnum.

Psalmus CXVII.

COnfitêmini dŏmino quŏniam bonus:quŏniam in sêculum misericôrdia eius.
Dicat nunc îsrael quŏniam bonus:quŏniã in sêculum misericôrdia eius.
Dicat nunc domus ăaron: quŏniam in sêculum misericôrdia eius.
Dicant nunc qui timent dŏminum: quŏniam in sêculum misericôrdia eius.
De tribulatiône inuocâui dŏminũ:& exaudîuit me in latitŭdine dŏminus.
Dŏminus mihi adiûtor: non timêbo quid făciat mihi homo.
Dŏminus mihi adiûtor: & ego despĭciam inimîcos meos.
Bonum est cõfîdere in dŏmino: quàm confîdere in hŏmine.
Bonum est sperâre in dŏmino: quàm sperâre in princĭpibus.
Omnes gentes circuiêrunt me: & in nômine dŏmini,quia ultus sum in eos.
Circũdântes circundedêrunt me: & in nômine dŏmini,quia ultus sum in eos.
Circundedêrunt me sicut apes, & exarsêrunt sicut ignis in spinis:& in nômine dŏmini quia ultus sum in eos.

Impûlsus euêrsus sum ut cǎderem: & dǒmi
nus suscêpit me.
Fortitûdo mea & laus mea dǒminus: & fa-
ctus est mihi in salûtem.
Vox exultatiônis & salûtis: in tabernâcu-
lis iustôrum.
Dêxtera dǒmini fecit uirtûtẽ, dêxtera dǒ-
mini exaltâuit me: dêxtera dǒmini fecit
uirtûtem.
Non mǒriar, sed uiuam: & narrâbo ǒpera
dǒmini.
Castîgans castigâuit me dǒminus: & mor
ti non trâdidit me.
Aperîte mihi portas iustǐtiæ, ingrêssus in
eas confitêbor dǒmino: hęc porta dǒmini,
iusti intrâbunt in eam.
Confitêbor tibi quǒniam exaudîsti me: &
factus es mihi in salûtem.
Lǎpidem quem reprobauêrunt ædificân-
tes: hic factus est in caput ânguli.
A dǒmino factum est istud: & est mirâbile
in ǒculis nostris.
Hæc est dies quam fecit dǒminus exultê-
mus & lætêmur in ea.
O dǒmine saluũ fac, ô dǒmine bene ꝓspe
râre: benedîct⁹ q uenit in nômine dǒmini.
Benedîximus uobis de domo dǒmini: deus

dǒminus & illûxit nobis.
Constitǔite diem solênnem in condênsis: usq; ad cornu altâris.
Deus meus es tu & confitêbor tibi: deus meus es tu, & exaltâbo te.
Confitêbor tibi quǒniam exaudîsti me: & factus es mihi in salûtem.
Cōfitêmini dǒmino quǒniam bonus: quǒniam in sêculum misericôrdia eius.

Psalmus CXVIII.

BEâti immaculâti in uia: qui âmbulât in lege dǒmini.
Beâti qui scrutântur testimônia eius: in toto corde exquîrunt eum.
Non enim qui operânturiniquitâtem: in uijs eius ambulauêrunt.
Tu mandâsti mādâta tua custodîri nimis.
Vtinam dirigântur uię meę ad custodiêndas iustificatiônes tuas.
Tunc non confûndar: cum perspêxero in ômnibus mandâtis tuis.
Confitêbor tibi in directiône cordis: in eo quòd dǐdici iudǐcia iustǐtiæ tuæ.
Iustificatiônes tuas custôdiam: non me derelînquas usquěquaq;.
IN quo côrrigit adolescêntior uiam suā? in custodiêndo sermônes tuos.

In toto corde meo exquisîui te: ne repêllas me à mandâtis tuis.
In corde meo abscôndi elǒquia tua: ut non peccem tibi.
Benedîctus es dǒmine: doce me iustificatiônes tuas.
In lǎbijs meis pronunciâui ômnia iudǐcia oris tui.
In uia testimoniôrum tuôrum delectâtus sum: sicut in ômnibus diuǐtijs.
In mandâtis tuis exercêbor: & consyderâbo uias tuas.
In iustificatiônibus tuis meditâbor: non obliuîscar sermônes tuos.

Retrǐbue seruo tuo, uiuǐfica me: & custôdiam sermônes tuos.
Reuêla ǒculos meos: & consyderâbo mirabǐlia de lege tua.
Ǐncola ego sum in terra: non abscôndas à me mandâta tua.
Concupîuit ǎnima mea desyderâre iustificatiônes tuas in omni têmpore.
Increpâsti supêrbos: maledîcti qui declînant à mandâtis tuis.
Aufer à me opprǒbrium & contêmptum: quia testimônia tua exquisîui.
Ětenim sedêrũt prîncipes, & aduêrsũ me

loquebântur: seruus autem tuus exercebâtur in iustificatiônibus tuis.
Nam & testimǫnia tua meditâtio mea est: & consǐlium meum iustificatiônes tuæ.

ADhǣsit pauimênto ǎnima mea: uiuǐfica ma secûndum uerbũ tuum.
Vias meas enunciâui, & exaudîsti me: doceme iustificatiônes tuas.
Viam iustificatiônum tuârum înstrue me: & exercêbor in mirabǐlibus tuis.
Dormitâuit ǎnima mea præ tǣdio: confîrma me in uerbis tuis.
Viã iniquitâtis âmoue à me: & de lege tua miserêre mei.
Viam ueritâtis elêgi: iudǐcia tua non sum oblîtus.
Adhǣsi testimônijs tuis dǒmine: noli me confûndere.
Viam mandatôrum tuôrum cucûrri: cum dilatâsti cor meum.

LEgem pone mihi dǒmine uiam iustificatiônum tuârũ: & exquîram eam semper.
Da mihi intellêctũ, & scrutâbor legẽ tuã: & custôdiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sêmita mandatôrum tuôrũ: quia ipsam uǒlui.

Inclîna cor meum in teſtimônia tua: & nõ in auarĭtiam.
Auêrte ŏculos meos ne uĭdeăt uanitâtem: in uia tua uiuĭfica me.
Stătue ſeruo tuo elŏquiũ tuũ: ĩ timôre tuo.
Âmputa opprôbriũ meum quod ſuſpicâtus ſum: quia iudĭcia tua iucûnda.
Ecce concupîui mandâta tua: in æquitâte tua uiuĭfica me.
ET uĕniat ſuper me miſericôrdia tua dŏmine: ſalutâre tuum ſecûndum elŏquium tuum.
Et reſpõdêbo exprobrântib⁹ mihi uerbũ: quia ſperâui in ſermônibus tuis.
Et ne âuferas de ore meo uerbum ueritâtis uſquĕquaq;: quia ĩ iudĭcijs tuis ſupſperâui.
Et cuſtôdiam legem tuam ſemper: in sêculum & in sêculum sêculi.
Et ambulâbam in latitûdine: quia mandâta tua exquisîui.
Et loquêbar in teſtimônijs tuis in conſpêctu regum: & non confundêbar.
Et meditâbar in mãdâtis tuis: quæ dilêxi.
Et leuâui manus meas ad mãdâta tua quæ dilêxi: & exercêbor in iuſtificatiônib⁹ tuis.
MEmor eſto uerbi tui ſeruo tuo: in quo mihi ſpem dedîſti.

Hæc me consolâta est in humilitâte mea: quia elǒquium tuum uiuificâuit me.
Supêrbi inîque agêbant usquěquaq;:à lege autem tua non declinâui.
Memor fui iudiciôrũ tuôrum à sêculo dǒmine:& consolâtus sum.
Defêctio těnuit me pro peccatôribus dere linquêntibus legem tuam.
Cantâbiles mihi erãt iustificatiônes tuæ: in loco peregrinatiônis meæ.
Memor fui nocte nôminis tui dǒmine: & custodîui legem tuam.
Hęc facta est mihi:quia iustificatiônes tuas exquisîui.
PO^rtio mea dǒmine:dixi custodîre le gem tuam.
Deprecâtus sum făciem tuam in toto corde meo:miserêre mei secûndum elǒquium tuum.
Cogitâui uias meas:& cõuêrti pedes meos in testimônia tua.
Parâtus sum & non sum turbâtus:ut custô diam mandâta tua.
Funes peccatôrum circumplêxi sunt me: & legem tuam non sum oblîtus.
Mědia nocte surgêbam ad confitêndum ti bi:super iudǐcia iustificatiônis tuæ.

Pârticeps ego sum ômniũ timêntiũ te: & custodiêntium mandâta tua.
Misericôrdia tua dǒmine plena est terra: iustificatiônes tuas doce me.
BOnitâtem fecîsti cũ seruo tuo dǒmine: secûndum uerbum tuum.
Bonitâtem & disciplînam & sciêntiam doce me: quia mandâtis tuis crêdidi.
Priûsquã humiliârer ego delîqui: propter ea elǒquium tuum custodîui.
Bonus es tu: & in bonitâte tua doce me iustificatiônes tuas.
Multiplicâta est super me inîquitas superbôrum: ego autem in toto corde meo scrutâbor mandâta tua.
Coagulâtũ est sicut lac cor eôrum: ego uero legem tuam meditâtus sum.
Bonum mihi, quia humiliâsti me, ut discã iustificatiônes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: super mîllia auri & argênti.
MAnus tuæ fecêrunt me & plasmauêrunt me: da mihi intellêctum, & discam mandâta tua.
Qui timent te uidêbũt me, & lætabûntur: quia in uerba tua supersperâui.
Cognôui dǒmine qa ǽquitas iudicia tua:

& in ueritâte tua humiliâsti me.
Fiat misericôrdia tua ut consolêtur me: secûndum elóquium tuum seruo tuo.
Véniant mihi miseratiônes tuæ & uiuam: quia lex túa meditâtio mea est.
Cōfundântur supêrbi quía iniûste iniquítâtem fecērūt in me: ego autem exercêbor in mandâtis tuis.
Conuertântur mihi timêntes te: & qui nouērunt testimônia tua.
Fiat cor meum immaculâtum in iustificatiônibus tuis: ut non confûndar.
DEfêcit in salutâre tuū ánima mea: & in uerbum tuum supersperâui.
Defecêrunt óculi mei in elóquium tuum: dicêntes, quando consolâberis me?
Quia factus sum sicut uter in pruîna: iustificatiônes tuas non sum oblîtus.
Quot sunt dies serui tui: quando fácies de persequêntibus me iudícium?
Narrauêrūt mihi inîqui fabulatiônes: sed non ut lex tua.
O'mnia mandâta tua uêritas: inîqui persecûti sunt me, âdiuua me.
Paulóminus consummauêrunt me in terra: ego autem non derelîqui mandâta tua.
Secûndū misericôrdiā tuam uiuífica me:

& cuſtôdiam teſtimônia oris tui.
IN ætêrnum dŏmine: uerbũ tuum pérmanet in cælo.
In generatiône & generatiônem uêritas tua: fundâſti terram, & pêrmanet.
Ordinatiône tua perſeuêrat dies: quŏniam ômnia sêruiunt tibi.
Niſi quòd lex tua meditâtio mea eſt: tunc forte periîſſem in humilitâte mea.
In ætêrnum non obliuîſcar iuſtificâtiones tuas: quia in ipſis uiuificâſti me.
Tuus ſum ego, ſaluum me fac: quŏniam iuſtificatiônes tuas exquisîui.
Me expectauêrunt peccatôres ut pêrderẽt me: teſtimônia tua intellêxi.
Omnis cõſummatiônis uidi finem: latum mandâtum tuum nimis.
QVômodo dilêxi legẽ tuam dŏmine: tota die meditâtio mea eſt.
Super inimîcos meos prudêntem me fecîſti mandâto tuo: quia in ætêrnum mihi eſt.
Super omnes docêntes me intellêxi: quia teſtimônia tua meditâtio mea eſt.
Super ſenes intellêxi: quia mandâta tua quæsîui.
Ab omni uia mala prohĭbui pedes meos:

ut custôdiam uerba tua.
A iudícijs tuis nõ declinâui: quia tu legem posuîsti mihi.
Quàm dûlcia fâucibus meis elŏquia tua? super mel ori meo.
A mandâtis tuis intellêxi: proptĕrea odîui omnem uiam iniquitâtis.
LVcêrna pĕdibus meis uerbum tuum: & lumen sêmitis meis.
Iurâui & stătui: custodîre iudícia iustĭtiæ tuæ.
Humiliâtus sum usquĕquaq; dŏmine: uiuĭfica me secûndum uerbum tuum.
Voluntâria oris mei beneplăcita fac dŏmine: & iudícia tua doce me.
Ánima mea in mănibus meis semper: & legem tuam non sum oblîtus.
Posuêrũt peccatôres lăqueum mihi: & de mandâtis tuis non errâui.
Hæreditâte acquisîui testimônia tua in ætêrnum: quia exultâtio cordis mei sunt.
Inclinâui cor meũ ad faciêndas iustificatiônes tuas in ætêrnũ: propter retributiônẽ.
INîquos ôdio hăbui: & legem tuam dilêxi.
Adiûtor & suscêptor meus es tu: & in uerbum tuum supersperâui.

Declinâte à me malîgni:& scrutâbor man dâta dei mei.
Sûscipe me secûndũ elŏquiũ tuũ,& uiuam: & nõ confûndas me ab expectatiône mea.
A^diuua me & saluus ero:& meditâbor in iustificatiônibus tuis semper.
Spreuîsti omnes discedêntes à iudĭcijs tuis: quĭa iniûsta cogitâtio eôrum.
Preuaricântes reputâui omnes peccatôres terræ:ĭdeo dilêxi testimônia tua.
Cõfîge timôre tuo carnes meas:à iudĭcijs enim tuis tĭmui.
FEci iudĭcium & iustĭtiam:non tradas me calumniântibus me.
Sûscipe seruum tuum in bonum: non calumniêntur me supêrbi.
O^culi mei defecêrũt in salutâre tuum: & in elŏquium iustĭtiæ tuæ.
Fac cum seruo tuo secûndũ misericôrdiã tuam:& iustificatiônes tuas doce me.
Seruus tuus sum ego:da mihi intellêctum, ut sciam testimônia tua.
Tempus faciêndi dŏmine: dissipauêrũt legem tuam.
Ideo dilêxi mandâta tua:super aurum & topâzion.
Proptêrea ad ômnia mandâta tua dirigê-

bar: omnem uiam inîquam ôdio hăbui.

MIrabĭlia teſtimônia tua: ideo ſcrutâta eſt ea ănima mea.

Declarâtio ſermônum tuôrũ illûminat: & intellêctum dat pâruulis.

Os meum apĕrui, & attrâxi ſpîritum: quia mandâta tua deſyderâbam.

A^ſpice in me, & miſerêre mei: ſecûndũ iudĭcium diligêntium nomen tuum.

Greſſus meos dîrige ſecûndũ elŏquiũ tuũ: & non dominêtur mei omnis iniuſtĭtia.

Rĕdime me à calûmnijs hŏminum: & cuſtôdiam mandâta tua.

Făciem tuam illûmina ſuper ſeruum tuũ: & doce me iuſtificatiônes tuas.

E^xitus aquârũ deduxêrũt ŏculi mei: quia non cuſtodiêrunt legem tuam.

IVſtus es dŏmine: & rectum iudĭcium tuum.

Mandâſti iuſtĭtiam teſtimônia tua: & ueritâtem tuam nimis.

Tabêſcere me fecit zelus meus: quia oblîti ſunt uerba tua inimîci mei.

Ignîtum elŏquium tuum uehemênter: & ſeruus tuus dilêxit illud.

Adoleſcêntulus ſum ego & cŏtêmptus: iuſtificatiônes tuas non ſum oblîtus.

Declinâte à me malîgni: & scrutâbor man dâta dei mei.

Sûscipe me secûndũ elŏquiũ tuũ, & uiuam: & nõ confûndas me ab expectatiône mea.

A^diuua me & saluus ero: & meditâbor in iustificatiônibus tuis semper.

Spreuîsti omnes discedêntes à iudĭcijs tuis: quia iniûsta cogitâtio eôrum.

Preuaricântes reputâui omnes peccatôres terræ: ĭdeo dilêxi testimônia tua.

Cõfîge timôre tuo carnes meas: à iudĭcijs enim tuis tĭmui.

FEci iudĭcium & iustĭtiam: non tradas me calumniântibus me.

Sûscipe seruum tuum in bonum: non calumniêntur me supêrbi.

O^culi mei defecêrũt in salutâre tuum: & in elŏquium iustĭtiæ tuæ.

Fac cum seruo tuo secûndũ misericôrdiã tuam: & iustificatiônes tuas doce me.

Seruus tuus sum ego: da mihi intellêctum, ut sciam testimônia tua.

Tempus faciêndi dŏmine: dissipauêrũt legem tuam.

Ideo dilêxi mandâta tua: super aurum & topâzion.

Proptĕrea ad ômnia mandâta tua dirigê-

bar:omnem uiam inîquam ôdio hăbui.

MIrabĭlia teſtimônia tua:ideo ſcrutâta eſt ea ănima mea.

Declarâtio ſermônum tuôrũ illûminat: & intellêctum dat pâruulis.

Os meum apĕrui,& attrâxi ſpîritum:quia mandâta tua deſyderâbam.

A^ſpice in me,& miſerêre mei:ſecûndũ iudĭcium diligêntium nomen tuum.

Greſſus meos dîrige ſecûndũ elŏquiũ tuũ: & non dominêtur mei omnis iniuſtĭtia.

Rĕdime me à calûmnijs hŏminum: & cuſtôdiam mandâta tua.

Făciem tuam illûmina ſuper ſeruum tuũ: & doce me iuſtificatiônes tuas.

E^xitus aquârũ deduxêrũt ŏculi mei: quia non cuſtodiêrunt legem tuam.

IVſtus es dŏmine: & rectum iudĭcium tuum.

Mandâſti iuſtĭtiam teſtimônia tua: & ueritâtem tuam nimis.

Tabêſcere me fecit zelus meus:quia oblîti ſunt uerba tua inimîci mei.

Ignîtum elŏquium tuum uehemênter: & ſeruus tuus dilêxit illud.

Adoleſcêntulus ſum ego & cŏtêmptus:iuſtificatiônes tuas non ſum oblîtus.

Iuſtítia tua iuſtítia in ætêrnum: & lex tua uêritas.

Tribulâtio & angûſtia inuenêrũt me: mã dâta tua meditâtio mea eſt.

Aêquitas teſtimônia tua in ætêrnũ: intellẽ ctum da mihi, & uiuam.

CLamâui in toto corde, exâudi me dõ mine: iuſtificatiônes tuas requîram.

Clamâui ad te, ſaluum me fac: & cuſtôdiã mandâta tua.

Præuêni in maturitâte, & clamâui: quia in uerba tua ſuperſperâui.

Præuenêrunt ŏculi mei ad te dilûculo: ut meditârer elŏquia tua.

Vocẽ meã audi ſecûndum miſericôrdiam tuam dŏmine: & ſecûndũ iudĭcium tuũ uiuĭfica me.

Appropinquauêrunt perſequêntes me ini quitâti: à lege autem tua longe facti ſunt.

Prope es tu dŏmine: & oẽs uìæ tuę uêritas.

Inĭtio cognôui de teſtimônijs tuis: quia in ætêrnum fundâſti ea.

VIde humilitâtẽ meam, & êripe me: quia legem tuam non ſum oblîtus.

Iûdica iudĭciũ meum & rẽdime me: propter elŏquium tuum uiuĭfica me.

Longe à peccatôribus ſalus: quia iuſtifica-

tiônes tuas non exquisiêrunt.
Misericôrdiæ tuę multæ dǒmine: secûndũ iudǐcium tuum uiuǐfica me.
Multi qui persequûntur me, & trǐbulant me: à testimônijs tuis non declinâui.
Vidi præuaricântes, & tabescêbã: quia elǒ quia tua non custodiêrunt.
Vide quǒniam mandâta tua dilêxi dǒmine: in misericôrdia tua uiuǐfica me.
Princǐpium uerbôrum tuôrum uêritas: in ætêrnum ômnia iudǐcia iustǐtiæ tuæ.
PRîncipes persecûti sunt me gratis: & à uerbis tuis formidâuit cor meum.
Lętâbor ego super elǒquia tua: sicut qui în uenit spǒlia multa.
Iniquitâtẽ ôdio hǎbui & abominâtus sum: legem autem tuam dilêxi.
Sêpties in die laudem dixi tibi: super iudǐcia iustǐtiæ tuæ.
Pax multa diligêntibus legem tuã: & non est illis scândalum.
Expectâbã salutâre tuum dǒmine: & mandâta tua dilêxi.
Custodîuit ǎnima mea testimônia tua: & dilêxit ea uehemênter.
Seruâui mãdata tua & testimônia tua: quia omnes uiæ meæ in conspêctu tuo.

APpropînquet deprecâtio mea in cõ spêctu tuo dǒmine:iuxta elǒquium tuum da mihi intellêctum.
Intret postulâtio mea in conspêctu tuo: secûndum elǒquium tuum êripe me.
Eructâbunt lǎbia mea hymnum, cum docǔeris me iustificatiônes tuas.
Pronũciâbit lingua mea elǒquium tuum: quia ômnia mandâta tua ǽquitas.
Fiat manus tua ut saluet me:quǒniam mãdâta tua elêgi.
Concupîui salutâre tuũ dǒmine:& lex tua meditâtio mea est.
Viuet ǎnima mea & laudâbit te: & iudǐcia tua adiuuâbunt me.
Errâui sicut ouis quæ pěrijt:quære seruum tuũ dǒmine,qa mãdâta tua nõ sum oblît⁹.

Psalmus grǎduum CXIX.

AD dǒminũ cum tribulârer clamâui:& exaudîuit me.
Dǒmine libera ǎnimam meam à lǎbijs inîquis & à lingua dolôsa..
Quid detur aut quid apponâtur tibi ad linguam dolôsam?
Sagîttæ potêntis acûtæ:cũ carbônibus desolatôrijs.
Hei mihi quia incolâtus meus prolongâ-

tus est, habitâui cum habitântibus cedar:
multum încola fuit ănima mea.
Cum his qui ôdêrũt pacẽ, eram pacĭficus:
cũ loquêbar illis, impugnâbant me gratis.

Psalmus grăduum CXX.

LEuâui ŏculos meos in mõtes: unde uẽ
niet auxĭlium mihi.
Auxĭlium meum à dŏmino: qui fecit cælũ
& terram.
Non det in commotiônem pedem tuum:
neq; dôrmitet qui custôdit te.
Ecce non dormitâbit neq; dôrmiet: qui cu
stôdit îsrael.
Dŏminus custôdit te: dŏminus protêctio
tua super manum dêxteram tuam.
Per diẽ sol nõ uret te: neq; luna per noctẽ.
Dŏminus custôdit te ab omni malo: custô
diat ănimam tuam dŏminus.
Dŏminus custôdiat introĭtũ tuum & êxi-
tum tuum: ex hoc nunc & usq; in sêculum.

Psalmus grăduum CXXI.

LAetâtus sum in his quæ dicta sunt mi
hi: in domum dŏmini îbimus.
Stãtes erãt pedes nostri: in âtrijs tuis Hie-
rŭsalem.
Hierŭsalem quæ ædificâtur ut cîuitas: cu-
ius participâtio eius in idîpsum.

Illuc enim ascendêrũt tribus, tribus dǒmini: testimônium îsrael, ad confitêndum nômini dǒmini.
Quia illic sedêrũt sedes in iudǐcio: sedes super domum Dauid.
Rogâte quæ ad pacem sunt Hierǔsalem: & abundântia diligêntibus te.
Fiat pax in uirtûte tua: & abundântia in tûrribus tuis.
Propter fratres meos & prôximos meos: loquêbar pacem de te.
Propter domum dǒmini dei nostri: quæsîui boua tibi.

Psalmus grǎduum CXXII.

AD te leuâui ǒculos meos: qui hǎbitas in cælis.
Ecce sicut ǒculi seruôrum: in mǎnibus dominôrum suôrum,
Sicut ǒculi ancîllæ in mǎnib⁹ dǒminę suę: ita ǒculi nostri ad dǒminum deum nostrũ, donec misereâtur nostri.
Miserêre nostri dǒmine miserêre nostri: quia multum replêti sumus despectiône.
Quia multũ replêta est ǎnima nostra: oprǒbriũ abũdântib⁹, & despêctio supêrbis.

Psalmus grǎduum CXXIII.

NIsi quia dǒmin⁹ erat in nobis, dicat

nūc îsrael: nisi quia dŏminus erat in nobis.
Cum exûrgerent hŏmines in nos: forte ui-
uos deglutîssent eos.
Cum irascerêtur furor eôrum in nos: fôrsi
tan aqua absorbuîsset nos.
Torrêntem pertransîuit ănima nostra: fôr
sitan pertransîsset ănima nostra aquam in
tolerâbilem.
Benedîctus dŏminus: qui non dedit nos in
captiônem dêntibus eôrum.
Aˇnima nostra sicut passer erêpta est: de lă
queo uenântium.
Lăqueus cōtrîtus est: & nos liberâti sum⁹.
Adiutôrium nostrum in nômine dŏmini:
qui fecit cælum & terram.

Psalmus grăduum CXXIIII.

QVi confidūt in dŏmino sicut mons
Sion: nô cōmouêbitur in ætêrnum,
qui hăbitat in Hierŭsalem.
Montes in circŭitu eius, & dŏminus in cir
cŭitu pŏpuli sui: ex hoc nunc & usque in sê
culum.
Quia non relînquet dŏminus uirgam pec
catôrum super sortem iustôrum: ut nō ex-
têndant iusti ad iniquitâtem manus suas.
Bĕnefac dŏmine bonis & rectis corde.
Declinântes autē in obligatiônes, addûcet

dǒminus cum operântibus iniquitâtem: pax super îsrael.

Psalmus grǎduum CXXV.

IN conuertêndo dǒminus captiuitâtem Sion: facti sumus sicut consolâti.
Tunc replêtum est gâudio os nostrum: & lingua nostra exultatiône.
Tunc dicēt inter gentes, magnificâuit dǒminus fǎcere cum eis.
Magnificâuit dǒminus fǎcere nobîscū: facti sumus lætântes.
Cōuêrtere dǒmine captiuitâtem nostram sicut torrens in austro.
Qui sêminant in lâchrymis: in exultatiône metent.
Eûntes ibāt & flebāt: mittêntes sêmĩa sua.
Veniêntes autē uěnient cum exultatiône: portântes manǐpulos suos.

Psalmus grǎduum CXXVI.

NIsi dǒminus ædificâuerit domū: in uanū laborauêrunt qui ædǐficāt eā.
Nisi dǒminus custodǐerit ciuitâtē: frustra uǐgilat, qui custôdit eam.
Vanū est uobis ante lucē sûrgere: sûrgite postq̄ seděritis, q mādūcâtis panē dolôris.
Cum děderit dilêctis suis somnū: ecce hærêditas dǒmini filij, merces fructus uētris.

Sicut sagîttæ in manu potêntis:ita filij excussôrum.
Beâtus uir qui impleûit desydérium suũ ex ipsis:non cõfundêtur cum loquêtur inimîcis suis in porta.

Psalmus grăduum CXXVII.

BEâti omnes qui timẽt dŏminum: qui âmbulant in uijs eius.
Labôres mănuum tuârum quia manducâbis:beâtus es,& bene tibi erit.
Vxor tua sicut uitis abûndans:in latĕribus domus tuæ.
Fîlij tui sicut nouêllæ oliuârum:in circũitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicêtur hõ q timet dŏminũ.
Benedîcat tibi dŏminus ex Sion:& uĭdeas bona Hierŭsalẽ ômnibus diêbus uitæ tuæ.
Et uĭdeas fîlios filiôrũ tuôrũ: pacem super îsrael.

Psalmus grăduum CXXVIII.

SAepe expugnauêrunt me à iuuentûte mea:dicat nunc îsrael.
Sæpe expugnauêrunt me à iuuentûte mea: ĕtenim non potuĕrunt mihi.
Supra dorsum meum fabricauĕrunt peccatôres:prolongauêrunt iniquitâtem suam.
Dŏminus iustus,concîdet ceruîces peccatôrum:confundântur & conuertântur rĕ-

trorsum omnes qui odêrunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectôrũ: quod priũsquã euellâtur, exâruit.

De quo non implêuit manũ suam qui metet: & sinum suũ, qui manípulos côlliget.

Et non dixêrunt qui prætерîbant, benedîctio dómini super uos: benedîximus uobis in nômine dǒmini.

Psalmus grădũum CXXIX.

DE profũndis clamâui ad te dǒmine: dǒmine exâudi uocem meam.

Fiant aures tuæ intendêntes: in uocem deprecatiônis meæ.

Si iniquitâtes obseruâueris dǒmine: dǒmine quis sustinêbit?

Quia apud te propitiâtio est: & propter legem tuam sustǐnui te dǒmine.

Sustǐnuit ănima mea in uerbo eius: sperâuit ănima mea in dǒmino.

A custôdia matutîna usque ad noctem: speret îsrael in dǒmino.

Quia apud dǒminum misericôrdia: & copiósa apud eum redêmptio.

Et ipse rědimet îsrael ex ômnibus iniquitâtibus eius. *Psalmus grădũum* CXXX.

DOǏmine nõ est exaltâtum cor meũ: neque elâti sunt ǒculi mei.

Neq; ambulâui in magnis: neque in mirabĭlibus super me.
Si non humĭliter sentiêbam: sed exaltâui ănimam meam.
Sicut ablactâtus super matre sua: îta retribûtio in ănima mea.
Speret îsrael in dŏmino: ex hoc nunc & usque in sêculum.

Psalmus grăduum CXXXI.

MEmênto dŏmine Dauid, & omnis mansuetûdinis eius.
Sicut iurâuit dŏmino, uotum uouit deo Iacob.
Si introĭero in tabernâculū domus meæ: si ascêndero in lectum strati mei.
Si dĕdero somnū ŏculis meis, & pâlpebris meis dormitatiônem.
Et rĕquiē tempôribus meis: donec inuĕniā locum dŏmino: tabernâculum deo Iacob.
Ecce audîuimus eam in Ephrâta: inuênimus eam in campis syluæ.
Introîbimus in tabernâculum eius: adorābimus in loco ubi stetêrunt pedes eius.
Surge dŏmine in rĕquiem tuam: tu & arca sanctificatiônis tuæ.
Sacerdôtes tui induântur iustĭtiam: & sancti tui exûltent.

Propter Dauid seruum tuum: nō auĕrtas fáciem Christi tui.
Iurâuit dǒminus Dauid ueritâtem, & nō frustrâbitur eam: de fructu uentris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filij tui testamêntū meū: & testimônia mea hæc quæ docêbo eos.
Et filij côrum, usque in sêculum sedêbunt super sedem tuam.
Quǒniam elêgit dǒminus Sion: elêgit eā in habitatiônem sibi.
Hæc rěquies mea in sèculum sêculi: hic habitâbo quǒniam elêgi eam.
Víduam eius benedîcens benedîcam: pâuperes eius saturâbo pânibus.
Sacerdôtes eius înduam salutâri · & sancti eius exultatiône exultâbunt.
Illuc prodûcā cornu Dauid: parâui lucêrnam Christo meo.
Inimîcos eius înduam confusiône: super ipsum autem eff!orêbit sanctificâtio mea.

Psalmus grăduum CXXXII.

ECce quàm bonum & quàm iucûndū: habitâre fratres in unum.
Sicut unguêntum in căpite: quod descêndit in barbam, barbam ăaron.
Quod descêndit ī orā uestimênti ei⁹: sicut

ros Hermon,qui descêndit in montē Sion.
Quŏniam illic mandâuit dŏminus benedictiônem:& uitam usque in sêculum.

Psalmus grăduum. CXXXIII.

Ecce nunc benedîcite dŏminū:omnes serui dŏmini.
Qui statis in domo dŏmini:in âtrijs domus dei nostri.
In nôctibus extôllite manus uestras in sancta:& benedîcite dŏminum.
Benedîcat te dŏmin⁹ ex Siō:qui fecit cælū & terram. *Psalmus* CXXXIIII.

Laudâte nomē dŏmini: laudâte serui dŏminum.
Qui statis in domo dŏmini: in âtrijs domus dei nostri.
Laudâte dŏminum quia bonus dŏminus: psâllite nomini eius,quŏniam suâue.
Quŏniā Iacob elêgit sibi dŏminus: israel in possesiônem sibi.
Quia ego cognôui quòd magnus est dŏminus:& deus noster præ ômnibus dijs.
Omnia quęcûnq; uŏluit dŏmin⁹ fecit ięlo & ī terra:in mari & in ômnib⁹ abýssis.
Edûcens nubes ab extrêmo terræ:fûlgura in plŭuiam fecit.
Qui prodûcit uētos de thesâuris suis: qui

percússit primogénita ægýpti ab hómine usque ad pecus.
Et misit signa & pdígia in médio tui ægýpte: in Pharaônē & in omnes seruos eius.
Qui percússit gentes multas: & occîdit reges fortes.
Seon regem Amorrhæôrum, & Og regē Basan: & ômnia regna Chánaan.
Et dedit terram eôrum hæreditâtem: hæreditâtem ísrael pópulo suo.
Dómine nomē tuū in ætérnū: dómine memoriâle tuū ī generatiône & generatiônē.
Quia iudicâbit dóminus pópulum suum: & in seruis suis deprecâbitur.
Simulâchra gêntium argéntum & aurū: ópera mánuum hóminum.
Os habent & non loquéntur: óculos habēt & non uidêbunt.
Aures habent & non âudient: neque enim est spíritus in ore ipsôrum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea: & omnes qui confídunt in eis.
Domus ísrael benedícite dómino: domus áaron benedícite dómino.
Domus Leui benedícite dómino: qui timê tis dóminum, benedícite dómino.
Benedíctus dóminus ex Sion: qui hábitat

in Hierŭsalem.

Psalmus CXXXV.

Confitêmini dŏmino quŏniã bonus: quŏniã in ætêrnũ misericôrdia eius.
Confitêmini deo deôrũ: quŏniam in ętêrnum misericôrdia eius.
Cõfitêmini dŏmino dominôrum: quŏniã in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui fecit mirabĭlia magna solus: quŏniã in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui fecit cælos in intellêctu: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui firmâuit terram super aquas: quŏniã in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui fecit luminâria magna: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Solem in potestatem diêi: quŏniam in ętêrnum misericôrdia eius.
Lunam & stellas, in potestâtẽ noctis: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui percûssit ęgŷptũ, cum primogĕnitis eôrũ: quŏniã in ætêrnũ misericôrdia eius.
Qui edûxit îsrael de mĕdio eôrũ: quŏniã in ætêrnum misericôrdia eius.
In manu potênti & brâchio excêlso: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui diuîsit mare rubrũ ĩ diuisiônes: quŏ-

niam in ætêrnum misericôrdia eius.
Et edûxit israel per mĕdium eius: quŏniā in ætêrnum misericôrdia eius.
Et excûssit Pharaônē & uirtûtē eius ī mari rubro. quŏniā in ętêrnū misericordia eius.
Qui trāsdûxit pŏpulū suum per desêrtū: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui percûssit reges magnos: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Et occîdit reges fortes: quŏniam in ætêrnū misericôrdia eius.
Seon regem Amorrhæôrum: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Et Og regem Basan: quŏniam in ętêrnum misericôrdia eius.
Et dedit terram eôrum hęreditâtem: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Hæreditâtem israel seruo suo: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.
Quia in humilitâte nostra memor fuit nostri: quŏniā in ætêrnum misericôrdia eius.
Et redêmit nos ab inimîcis nostris: quŏniā in ætêrnum misericôrdia eius.
Qui dat escam omni carni: quŏniā in ętêrnum misericôrdia eius.
Confitêmini deo cæli: quŏniā in ætêrnum misericôrdia eius.

Confitêmini dŏmino dominôrum: quŏniam in ætêrnum misericôrdia eius.

Psalmus CXXXVI.

SVper flúmina Babylônis illic sêdim⁹ & flêuim⁹: dū recordarêmur tui Sion.
In salĭcibus in mĕdio eius: suspêndimus ôrgana nostra.
Quia il ic interrogauêrunt nos qui captî uos duxêrunt nos: uerba cantiònum.
Et qui abduxêrunt nos: hymnū cantâte nobis de cânticis Sion.
Quômodo cantâbimus cânticum dŏmini in terra aliêna?
Si oblîtus fŭero tui Hierŭsalem: obliuiôni detur dêxtera mea.
Adhêreat lingua mea fâucibus meis: si nō memĭnero tui.
Si non proposŭero Hierŭsalem in princĭpio lætĭtiæ meæ.
Memor esto dŏmine filiôrū Edom: in die Hierŭsalem.
Qui dicunt, exinanîte exinanîte: usque ad fundamêntum in ea.
Fîlia babylônis mĭsera: btūs q retrĭbuet tibi retributiônē tuā, quā retribuîsti nobis.
Beâtus qui tenêbit & allîdet pâruulos suos ad petram.

Psalmus Dauid CXXXVII.

COnfitêbor tibi dŏmĭe in toto corde meo: quŏniã audîsti uerba oris mei. In conspéctu angelôrum psallam tibi: adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nŏmini tuo.
Sup misericôrdia tua & ueritâte tua: quŏniã magnificâsti super oẽ nomẽ sanctũ tuũ.
In quacûnq; die inuocâuero te, exâudi me: multiplicâbis in ănima mea uirtûtem.
Cõfiteântur tibi dŏmine omnes reges terræ: quia audiêrunt ŏmnia uerba oris mei.
Et cantent in uijs dŏmini quŏniã magna est glôria dŏmini.
Quŏniam excêlsus dŏminus: & humĭlia rêspicit, & alta à longe cognôscit.
Si ãbulâuero ĩ mĕdio tribulatiõis, uiuificâbis me: & sup irã inimicôrũ meôrũ extẽdîsti manũ tuã, & saluũ me fecit dêxtera tua.
Dŏminus retrĭbuet pro me: dŏmine misericôrdia tua in sêculum, ŏpera mănuũ tuârum ne despĭcias.

Psalmus Dauid CXXXVIII.

DŎmine probâsti me, & cognouîsti me: tu cognôuisti sessiônem meam, & resurrectiônem meam.
Intellexîsti cogitatiônes meas dêlonge: sê-

nitam meā & funiculū meū inuestigâsti.
Et omnes uias meas præuidîsti: quia nō est
sermo in lingua mea.
Ecce dŏmine tu cognouîsti ômnia, nouîs-
sima & antîqua: tu formâsti me, & posuîsti
super me manum tuam.
Mirâbilis facta est sciêntia tua ex me: con-
fortâta est, & non pŏtero ad eam.
Quò ibo à spîritu tuo? & quo à făcie tua fŭ
giam?
Si ascêndero in cęlum, tu illic es: si descên-
dero ad infêrnum, ades.
Si sûmpsero pennas meas dilŭculo, & hăbi
tâuero in extrêmis maris.
Etenim illuc manus tua dedûcet me: & te
nêbit me dêxtera tua.
Et dixi, fôrsitan tĕnebræ conculcâbūt me:
& nox illuminâtio mea in delĭcijs meis.
Quia tĕnebræ non obscurabûntur à te, &
nox sicut dies illuminâbitur: sicut tĕnebrę
eius, & lumen eius.
Quia tu possedîsti renes meos: suscepîsti
me de ŭtero matris meæ.
Confitêbor tibi quia terribĭliter magnifi-
câtus es: mirăbilia ŏpera tua, & ănima mea
cognôscet nimis.
Nō est occultâtū os meū à te quod fecîsti in

occûlto:& ſubſtântia mea in inferiôribus terræ.
Imperfêctum meum uidêrunt ŏculi tui:& in libro tuo omnes ſcribêntur, dies forma bûntur, & nemo eis.
Mihi autem nimis honorificâti ſunt amîci tui de⁹:nimis cōfortât⁹ ē principât⁹ eōrū.
Dinumerâbo eos, & ſuper arênam multiplicabûntur:exurrêxi, & adhuc ſum tecū.
Si occîderis deus peccatôres:uiri sânguinū declinâte à me.
Quia dîcitis in cogitatiône: accĭpiunt in uanitâte ciuitâtes ſuas.
Nonne qui odêrunt te dŏmine ôderam:& ſuper inimîcos tuos tabeſcêbam?
Perfêcto ŏdio ôderam illos:inimîci facti ſunt mihi.
Proba me deus, & ſcito cor meū:intêrroga me, & cognôſce sêmitas meas.
Et uide ſi uia iniquitâtis in me eſt: & deduc me in uia ætêrna.

Pſalmus David CXXXIX.

ERipe me dŏmine ab hŏmine malo: à uiro inîquo êripe me.
Qui cogitauêrūt iniquitâtes in corde:tota die conſtituêbant prælia.
Acuêruut linguam ſuam ſicut ſerpêntes:

uenênum âspidum sub lăbijs eôrum.
Custôdi me dŏmine de manu peccatôris: & ab homınĭbus inîquis êripe me.
Qui cogitauêrunt supplantâre gressus meos: abscōdêrunt supêrbi lăqueum mihi.
Et funes extendêrūt in lăqueum: iuxta iter scândalum posuêrunt mihi.
Dixi dŏmino, deus meus es tu: exâudi dŏmine uocem deprecatiônis meæ.
Dŏmine dŏmine uirtus salûtis meę: obumbrâsti super caput meum in die belli.
Non tradas me dŏmine à desydĕrio meo peccatôri: cogitauêrunt cōtra me, ne derelînquas me, ne forte exaltêntur.
Caput circŭitus eôrum: labor labiôrū ipsôrum opĕriet eos.
Cadent super eos carbônes: in ignem deiĭcies eos, in misĕrijs non subsîstent.
Vir linguôsus non dirıgêtur in terra: uirū iniûstum mala căpient ın intĕritu.
Cognôui quia făciet dŏminus iudĭciū ĭnopis: & uindîctam pâuperum.
Verûntamen iusti confitebûntur nômini tuo: & habitâbunt recti cum uultu tuo.

Psalmus Dauid CXL.

DOmĭne clamâui ad te, exâudi me: intênde uoci meę: cū clamâuero ad te.

Dirigâtur orâtio mea sicut incênsum ĩ cõspêctu tuo: eleuâtio mănuum meârum sacrificium uespertînum.

Pone dŏmine custôdiam ori meo: & ôstiũ circunstântiæ lăbijs meis.

Non declînes cor meum in uerba malĭtię: ad excusândas excusatiônes in peccâtis.

Cum homĭnibus operântibus iniquitâtẽ: & non communicâbo cum elêctis eôrum.

Corrĭpiet me iustus in misericôrdia, & increpâbit me: ŏleum autem peccatôris non impînguet caput meum.

Quŏniã adhuc & orâtio mea in beneplăcitis eôrum: absôrpti sunt iuncti petræ iûdices eôrum.

Audiĕt uerba mea quŏniã potuêrũt: sicut crassitûdo terræ erûpta est super terram.

Dissipâta sunt ossa nostra secus infêrnum: quia ad te dŏmine, dŏmine ŏculi mei, in te sperâui: non âuferas ănimam meam.

Custôdi me à lăqueo quem statuêrunt mihi: & à scândalis operântium iniquitâtem.

Cadent in retiâculo eius peccatôres: singulâriter sum ego donec trânseam.

Psalmus Dauid CXLI.

VOce mea ad dŏminũ clamâui: uoce mea ad dŏminũ deprecâtus sum.

Effûndo in cõspêctu eius oratiônẽ meã: & tribulatiônẽ meã ante ipsum pronûncio.
In deficiêndo ex me spîritum meum: & tu cognouîsti sêmitas meas.
In uia hac qua ambulâbam: abscondêrunt lăqueum mihi.
Cõsyderâbam ad dêxteram, & uidêbam: & non erat qui cognôsceret me.
Pĕrijt fuga à me: & nõ est qui requîrat ănimam meam.
Clamâui ad te dõmie: dixi, tu es spes mea, pôrtio mea in terra uiuêntium.
Intênde ad deprecatiônem meã: quia humiliâtus sum nimis.
Lîbera me à persequêntibus me: quia confortâti sunt super me.
Educ de custôdia ănimam meam, ad confitêndum nômini tuo: me expêctant iusti, donec retrĭbuas mihi.

Psalmus David CXLII.

DO'mine exâudi oratiônẽ meã, âuribus pêrcipe obsecratiõnẽ meã: in ueritâte tua exâudi me in tua iustĭtia.
Et nõ intres in iudĭciũ cum seruo tuo: quia nõ iustificâbitur in cõspêctu tuo oĩs uiuẽs.
Quia persecûtus est inimîcus ănimã meã: humiliâuit in terra uitam meam.

Collocâuit me in obscûris sicut môrtuos sêculi, & anxiâtus est super me spîritus meus: in me turbâtum est cor meum.
Memor fui diêrum antiquôrum, meditâtus sum in ômnibus opĕribus tuis: in factis mănuum tuârum meditâbar.
Expândi manus meas ad te: ănima mea sîcut terra sine aqua tibi.
Velôciter exâudi me dŏmine: defêcit spîritus meus.
Non auêrtas făciem tuam à me: & sĭmilis ero descendêntibus in lacum.
Audîtam fac mihi mane misericôrdiam tuam: quia in te sperâui.
Notā fac mihi uiam in qua âmbulem: quia ad te leuâui ănimam meam.
Erîpe me de inimîcis meis, dŏmine ad te confûgi: doce me făcere uoluntâtem tuam, quia deus meus es tu.
Spîritus tuus bonus dedûcet me in terram rectam: propter nomen tuum dŏmine uiuificâbis me in æquitâte tua.
Edûces de tribulatiône ănimam meam: & in misericôrdia tua dispêrdes omnes inimîcos meos.
Et perdes omnes qui trĭbulāt ănimā meā: quŏniam ego seruus tuus sum.

Psalmus David CXLIII.

BEnedictus dŏmin⁹ deus meus qui docet manus meas ad prælium: & dĭgitos meos ad bellum.

Misericŏrdia mea & refŭgium meũ: suscêptor meus & liberâtor meus.

Protêctor meus, & in ipso sperâui: qui subdit pŏpulum meum sub me.

Dŏmine quid est homo quia innotuîsti ei? aut fîlius hŏminis quia rĕputas eum?

Homo uanitâti sĭmilis factus est: dies eius sicut umbra prætĕreunt.

Dŏmine inclîna cælos tuos, & descênde: tãge montes, & fumigâbunt.

Fûlgura coruscatiônes, & dissipâbis eos: emîtte sagîttas tuas, & conturbâbis eos.

Emîtte manum tuã de alto, êripe me & lîbera me de aquis multis, & de manu filiôrum alienôrum.

Quorum os locûtum est uanitâtẽ: & dêxtera eôrum dêxtera iniquitâtis.

Deus cânticũ nouum cantâbo tibi: in psaltêrio decachôrdo psallam tibi.

Qui das salûtẽ rêgibus, qui redemîsti Dauid seruũ tuũ: de glădio malîgno êripe me.

Et êrue me de manu filiôrum alienôrum, quorum os locûtum est uanitâtẽ: & dêxte-

ra eôrum dêxtera iniquitâtis.
Quorum filij: sicut nouêllæ plantatiônes in iuuentûte sua.
Filiæ eôrum compŏsitæ: circumornâtæ ut similitûdo templi.
Promptuâria eôrum plena: eructântia ex hoc in illud.
Oues eôrum fœtôsæ, abundântes in egrês sibus suis: boues eôrum crassæ.
Non est ruîna macĕriæ neq; trânsitus: neq; clamor in platêis eôrum.
Beâtum dixêrunt pŏpulum cui hæc sunt: beâtus pŏpulus, cuius dŏminus deus eius.

Psalmus David CXLIIII.

Exaltâbo te deus meus rex. & benedîcam nômini tuo in sêculum, & in sêculum sêculi.
Per sîngulos dies benedîcā tibi: & laudâbo nomen tuum in sêculū, & in sêculū sêculi.
Magnus dŏminus & laudâbilis nimis: & magnitûdinis eius non est finis.
Generâtio & generâtio laudâbit ŏpera tua: & potêntiam tuam pronunciâbunt.
Magnificêntiam glôriæ sanctitâtis tuę loquêntur: & mirabîlia tua narrâbunt.
Et uirtûtem terribĭlium tuôrum dicēt: & magnitûdinem tuam narrâbunt.

Memŏriam abūdântiæ suauitâtis tuæ eru ctâbunt:& iustĭtia tua exultâbunt.
Miserâtor & misĕricors dŏminus; pătiens & multum misĕricors.
Suâuis dŏminus uniuĕrsis:& miseratiônes eius super ômnia ŏpera eius.
Cōfiteântur tibi dŏmīe ômnia ŏpera tua: & sancti tui benedîcant tibi,
Glôriam regni tui dicĕt:& potêntiā tuam loquêntur.
Vt notam făciăt fîlijs hŏminum potêntiā tuam:& glôriam magnificêntię regni tui.
Regnū tuū regnū oīm seculôrū:& dominâ tio tua in omni generâtiōe & generatiônē.
Fidêlis dŏminus in ŏmnibus uerbis suis:& sanctus in ômnibus opêribus suis.
A^ lleuat dŏminus omnes qui cŏrruunt: & êrigit omnes elîsos.
O' culi ômnium in te sperăt dŏmine: & tu das escam illôrum in tempôre oportûno,
A' peris tu manum tuam: & imples omne ănimal benedictiône,
Iustus dŏminus in ômnib⁹ uijs suis: & san ctus in ômnibus opĕribus suis,
Prope est dŏminus ŏmnibus inuocântib⁹ eum:ômnibus inuocântib⁹ eū in ueritâte,
Voluntâtę timêntium se făciet,& depreca

tiônē eôrum exâudiet:& saluos fâciet eos.
Custôdit dŏminus omnes diligêntes se: & ŏmnes peccatôres dispêrdet.
Laudatiônem dŏmini loquêtur os meū: & benedîcat omnis caro nômini sancto ei⁹ in sêculum & in sêculum sêculi.

Psalmus CXLV.

LAuda ănima mea dŏminum, laudâbo dŏminum in uita mea: psallā deo meo quâmdiu fǔero.
Nolîte cōfîdere in princĭpibus: in fîlijs hŏminum, in quibus non est salus.
Exîbit spîrit⁹ ei⁹ & reuertêtur ī terrā suā: in illa die perîbūt oēs cogitatiônes eôrum.
Beâtus cuius deus Iacob adiūtor eius, spes eius in dŏmino deo ipsîus: qui fecit cælū & terram, mare, & ŏmnia quæ in eis sunt.
Qui custôdit ueritâtē in sêculū, facit iudĭcium iniûriā patiêntib⁹: dat ēscā esuriêntib⁹.
Dŏminus soluit compedîtos: dŏminus illŭminat cæcos.
Dŏmin⁹ êrigit elîsos: dŏmi⁹ dîligit iustos.
Dŏminus custôdit âduenas, pupîllū & uĭduā suscĭpiet: & uias peccatōrū dispêrdet.
Regnâbit dŏmin⁹ in sêcula, deus tuus Siō in generatiône & generatiônem.

Psalmus CXLVI.

LAudâte dŏminũ quŏniam bonus est psalmus: deo nostro sit iucũnda decôraq; laudâtio.
Aedĭficãs Hierŭsalem dŏminus: dispersiõnes Israêlis congregâbit.
Qui sanat contrîtos corde: & allîgat contritiônes eŏrum.
Qui nŭmerat multitûdinẽ stellârum: & ômnibus eis nômina uocat.
Magnus dŏminus noster & magna uirtus eius: & sapiêntiæ eius non est nŭmerus.
Suscĭpiẽs mansuêtos dŏminus: humĭlians autem peccatôres usq; ad terram.
Præcĭnite dŏmino in confessiône: psâllite deo nostro in cĭthara.
Qui ŏperit cælum nûbibus: & parat terrę plŭuiam.
Qui prodûcit in môntibus fœnum: & herbam seruitûti hŏminum.
Qui dat iumêntis escam ipsôrum: & pullis coruôrum inuocântibus eum.
Non in fortitûdine equi uoluntâtem habêbit: nec in tîbijs uiri beneplăcitum erit eĩ.
Beneplăcitũ est dŏmino sup timêntes eũ: & in eis qui spêrãt super misericôrdia eius.

Psalmus CXLVII.

LAuda Hierŭsalem dŏminum: lauda

deum tuum Sion.
Quŏniam cōfōrtauit seras portārum tuā rum: benedīxit fīlijs tuis in te.
Qui pŏsuit fines tuos pacem: & ădipe frumēnti sātiat te.
Qui emīttit elŏquium suum terræ: uelōciter currit sermo eius.
Qui dat niuem sicut lanam; nĕbulam sicut cĭnerem spargit.
Mittit crystāllum suam sicut buccēllas; ante fāciem frīgoris eius quis sustinēbit?
Emīttet uerbum suum, & liquefāciet ea: flabit spīritus eius & fluent aquæ.
Qui annūnciat uerbum suum Iacob: iustĭtias & iudĭcia sua īsrael.
Non fecit tāliter omni natiōni: & iudĭcia sua non manifestāuit eis.

Psalmus CXLVIII.

LAudāte dŏminum de cælis: laudāte eum in excēlsis.
Laudāte eum omnes āngeli eius: laudāte eum omnes uirtūtes eius.
Laudāte eum sol & luna: laudāte eum omnes stellæ & lumen.
Laudāte eum cæli cælōrū: & aquæ quæ super cælos sunt, laudent nomen dŏmini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandā-

uit, & creâta sunt.
Stătuit ea in ætêrnum & in sĕculum sêculi: præcêptum pŏsuit & non præterîbit.
Laudâte dŏminum de terra· dracônes & omnes abŷssi.
Ignis grando, nix, glăcies, spîritus procellârum: quæ făciunt uerbum eius.
Montes & omnes colles: ligna fructĭfera, & omnes cedri,
Bæstiæ, & uniuêrsa pĕcora: serpêntes & uŏlucres pennâtæ.
Reges terræ & omnes pŏpŭli: prîncipes & omnes iŭdices terræ.
Iŭuenes & uîrgines, senes cum iuniôribus, laudent nomē dŏmini: quia exaltâtum est nomen eius solîus.
Confêssio eius super cælū & terrā: & exaltâuit cornu pŏpuli sui.
Hŷmnus ômnibus sanctis eius: fîlijs îsrael pŏpulo appropinquânti sibi.

Psalmus CXLIX.

CAntâte dŏmino cânticum nouum: laus eius in ecclêsia sanctôrum.
Lætêtur îsrael in eo qui fecit eum: & fîliæ Sion exûltent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro: in tŷmpano & psaltêrio psallant ei.

Quia beneplācitũ est dŏmino in pŏpulo suo: & exaltâbit mānsuêtos in salûtem.
Exultâbunt sancti in glôria: lętabûntur in cubîlibus suis.
Exultatiônes dei in gûtture eôrum: & glă dij ancipites in mănibus eôrum.
Ad faciēndã uindîctam in natiônibus: increpatiônes in pŏpulis.
Ad alligândos reges eôrum in cõpĕdibus: & nôbiles eôrum in mănicis fêrreis.
Vt făciant in eis iudĭcium conscrîptũ: glôria hæc, est ômnibus sanctis eius.

Psalmus CL.

Laudâte dŏminũ in sanctis eius: laudâte eum in firmamênto uirtûtis eius.
Laudâte eum in uirtûtibus eius: laudâte eũ secûndũ multitûdinẽ magnitûdinis eius.
Laudâte eum in sono tubę: laudâte eum in psaltêrio & cĭthara.
Laudâte eum in tўmpano & choro: laudâte eum in chordis & ôrgano.
Laudâte eũ in cўmbalis benesonântibus, laudâte eum in cўmbalis iubilatiônis: omnis spîritus laudet dŏminum.

PSALTERII FINIS.